

1. Apokalipsa – mp, ćir.
2. Apologetika – mp, lat.
3. Arheologija potvrđuje Bibliju – mp, ćir.
4. Biblija uči – mp, lat.
5. Biblija uvek – mp, lat.
6. Biblijski rad – tp, ćir.
7. Bićete mi svedoci – mp, lat.
8. Blagodat, ljubav, mir – EGV – mp, ćir.
9. Bog je izabrao Elen – mp, ćir.
10. Bog kaže, ali ja mislim – mp, ćir.
11. Bog u tvojoj stvarnosti – mp, ćir.
12. Božija zadivljujuća blagodat – mp, ćir.
13. Budi drugačiji – mp, ćir.
14. Carstvo blagodati – mp, lat.
15. Crkva budućnosti – mp, lat.
16. Čekajući blažena nada – mp, ćir.
17. Čuda u Loma Lindi – mp, ćir.
18. Da li je Solomun pogrešio? – mp, lat.
19. Da li je to kula stražara? – mp, lat.
20. Dan aždaje – mp, lat.
21. Dan kada će iščeznuti zlo – mp, lat.
22. Delotvorna vera – mp, lat.
23. Deset dana u gornjoj sobi – mp, lat.
24. Dnevnik borca za slobodu – mp, lat.
25. Drugi Hristov dolazak – mp, lat.
26. Dvehiljadita i posle nje – mp, lat.
27. Ekumenizam I – mp, ćir.
28. Ekumenizam II – mp, ćir.
29. Elen Vajt na udaru – mp, lat.
30. Evangeoski radnici – mp, lat.
31. Hajde za mnom – mp, lat.
32. Hristos – pobednik – EGV – mp, ćir.
33. Hristos naša pravednost – mp, lat.
34. Hristov krst – mp, lat.
35. I ti možeš hodati po vodi – mp, lat.
36. Isus Krist jagnje Božije – mp, lat.
37. Isus reč Božija – mp, lat.
38. Isus veličanstvo koje je sišlo sa neba – mp, lat.
39. Jedan Teodorin dan – bojanka.
40. Jedini most spasenja – mp, ćir.
41. Kako pomoći mladim hrišćanima – mp, ćir.
42. Kako preživeti u mrtvoj crkvi – mp, lat.
43. Kako napredovati u veri – mp, lat.
44. Kako se pripremiti za globalnu krizu – mp, lat.
45. Knjiga o Jovu – strip
46. Ko je odgovoran za poreklo zla? – mp, ćir.
47. Ko je odgovoran za Jovovo stradanje? – mp, ćir.
48. Koraci ka sledbeništvu – mp, ćir.
49. Laodikija – mp, ćir.
50. Mala knjiga o temeljima braka – mp, lat.
51. Mališani nose vest – mp, ćir.
52. Misao o večnosti u srce usađena – mp, ćir.
53. Misija u gradovima – mp, lat.
54. Moj život danas – EGV – tp, ćir.
55. Most nad ponorom – mp, ćir.
56. Mostovi života – mp, lat.
57. Mreža nad bezdanom – mp, ćir.
58. Na izvoru mudrosti – mp, ćir.
59. Na izvoru života – mp, ćir.
60. Na putu svetlosti – mp, lat.
61. New age – mp, lat.
62. Neuporedivi Isus – mp, ćir.
63. Nedelja dolazi – mp, ćir.
64. Opa mira – mp, lat.
65. Očev veličanstveni dar I, II, III – mp, lat.
66. Od srca srcu – mp, ćir.
67. Od vizije do sistema – mp, lat.
68. Poklon – oprez živ je! – mp, lat.
69. Porodični album – mp, lat.
70. Poslednja suza – mp, lat.
71. Poslednja tri sata – mp, ćir.
72. Poslednji poziv – mp, ćir.
73. Pozitivna crkva u negativnom svetu – mp, lat.
74. Pouke kroz poeziju i recitacije – mp, ćir.
75. Prava i pogrešna merila – mp, lat.
76. Prijatelj za sva vremena – mp, ćir.
77. Priručnik za subotnu školu – mp, lat.
78. Prosledil dalje – mp, lat.
79. Psalam 23 – mp, lat.
80. Radikalni učenici – mp, lat.
81. Radikalno promenjena crkva – mp, lat.
82. Raj ili kraj? – mp, lat.
83. Rat na Spektromu – strip
84. Sabiranje žetve – mp, lat.
85. Sedam koraka do spasenja – mp, ćir.
86. Sekta ili crkva? – mp, ćir.
87. Sila večnog Jevandjelja – mp, lat.
88. Sinovi i kćeri Božije – EGV – mp, ćir.
89. Sledbeništvo na delu – mp, lat.
90. Slični Hristu – mp, ćir.
91. Slike o Hristu – mp, ćir.
92. Stiči do vrha – mp, ćir.
93. Susreti sa Gospodarom – mp, lat.
94. Sveti Duh na putu spasenja – EGV – mp, ćir.
95. Traži se dobar pastor – mp, lat.
96. Upoznaj svoju Bibliju – mp, lat.
97. Vasiona u Bibliji – mp, lat.
98. Večno jevanđelje u večno promenljivom svetu – mp, lat.
99. Za venac neraspaljivi – mp, ćir.
100. Zaštićeni u vreme Armagedona? – mp, lat.
101. Zašto podele u hrišćanstvu? – mp, ćir.
102. Zašto verujem? – mp, lat.
103. Zapisano u srcu – tp, lat.

PRIPREMA ZA POSLEDNJE VREME

april, maj, jun 2018.

Sadržaj:

1. Kosmička borba	5
2. Danilo i poslednje vreme	13
3. Isus i Knjiga otkrivenja	21
4. Spasenje i poslednje vreme	29
5. Hristos u nebeskom Svetilištu	37
6. »Promena« Zakona	45
7. Jevanđelje po Mateju, 24. i 25. poglavlje	53
8. Pokloniti se Stvoritelju	61
9. Prevare poslednjeg vremena	69
10. Amerika i Vavilon	77
11. Božji pečat ili žig zveri	85
12. Vavilon i Armagedon	93
13. Povratak našeg Gospoda Isusa	101

Priprema za poslednje vreme

Autor: dr Norman R. Gali

Broj: 2/2018.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

www.subotnaskola.org

Odgovara: Igor Bosnić, Beograd, Radoslava Grujića 4

Prevod: Dragana Todoran

Lektura: Tomislav Stefanović

Prelom: Gordana Ardeljan

Izdaje: »Preporod«, Beograd

Za izdavača: Đorđe Trajkovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Štampa: »EURO DREAM«, Nova Pazova, 2018.

Tiraž: 2900

Tabele priprema Odeljenje za Subotnu školu

© [2018] Generalna konferencija Hrišćanske adventističke crkve*. Sva prava pridržana. Nijedno lice ili ustanova ne može da menja, prepravlja, prilagodava, prevodi, reprodukuje ili objavljuje nijedan deo biblijske pouke bez prethodnog pismenog odobrenja Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve*. Odeljenske službe Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* su ovlašćene da se pobrinu za prevod biblijske pouke, u skladu sa posebnim smernicama. Autorska prava takvih prevoda i njihovo objavljivanje i dalje su u nadležnosti Generalne konferencije. Izrazi »Hrišćanska adventistička«, »Adventistička« i logo sa plamenom su registrovane oznake Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* i ne mogu se koristiti bez prethodnog odobrenja Generalne konferencije.

U V O D

HRISTOS I

POSLEDNJE VREME

U poslednjim časovima svog ovozemaljskog boravka u ljudskom telu, Isus je uputio sledeće reči utehe svojim učenicima: »Da se ne plaši srce vaše, vjerujte Boga, i Mene vjerujte. Mnogi su stanovi u kući Oca Mojega. A da nije tako, kazao bih vam: Idem da vam priprelim mjesto. I kad otidem i priprelim vam mjesto, opet ću doći, i uzeću vas k Sebi da i vi budete gdje sam Ja. I kuda Ja idem znate, i put znate.« (Jovan 14,1-4)

Iako sigurno nisu u potpunosti shvatili značenje Njegovih reči, niti su znali kada će se ispuniti Njegovo obećanje, učenici su bili utešeni Isusovim rečima. Stan u kući Njegovog Oca? Mesto koje je Isus Hristos pripremao za njih? Ono će sigurno biti bolje od bilo koga mesta na kome se mogu naći na ovom svetu.

Zaista, neposredno pre toga, dok je sedeo sa svojim učenicima, Isus je izneo kratak pregled događaja koji će se ispuniti pre Njegovog povratka. Bila je to neka vrsta »istorije budućnosti«, koja nije bila lepa. Ratovi, glasovi o ratovima, ustajanje jednog naroda protiv drugog, glad i zemljotresi bili su, prema Isusovim rečima, samo »početak stradanja«. Progonstva, izdaje, prevare i iskušenja trebalo je da uslede.

Danas, sa naše tačke gledišta o toku istorije, uočavamo da se skoro sve na što je Isus upozorio obistinilo i to upravo onako kako je predvideo. Takođe, možemo zapaziti ispunjenje dva velika proročanstva. Prvo se odnosi na »vrijeme i za vremena i za po vremena«, zabeleženo u Knjizi proroka Danila 7,25. (Vidi: Otkrivenje 12,6.14; Otkrivenje 13,5; 4. Mojsijeva 14,34), koje je započelo u 6. veku (538. god) i završilo se krajem 18. veka (1798. god). Takođe, proročanstvo koje obuhvata najduže vremensko razdoblje, proročanstvo o 2300 dana iz Knjige proroka Danila (Danilo 8,14), ostvarilo se 1844. godine.

Prema tome, sada živimo u »poslednje vreme« (Danilo 12,9). Međutim, ne samo da ne znamo kada će doći kraj – čiji će vrhunac biti Drugi Hristov dolazak – nije ni potrebno da znamo. Treba samo da znamo da će doći, i da, kada se to dogodi, moramo biti spremni.

Kako? Najbolji odgovor možda nalazimo u sledećem tekstu: »Kako, dakle, primiste Hrista Isusa Gospoda onako živite u Njemu.« (Kološanima 2,6) Drugim rečima, pored toliko mnogo događaja, toliko mnogo udarnih naslova, toliko mnogo teorija o poslednjem vremenu, lako je skrenuti sa pravog puta, usredsređujući se previše na pojedinosti koje smatramo da vode Hristovom dolasku umesto na samog Hrista, koji je jedini Ključ naše pripreme.

Ovog tromesečja u središtu naše pažnje biće poslednje vreme, ali ne u potpunosti. Zapravo, bićemo usredsređeni na Isusa, ali u okviru teme o poslednjim danima i kako da se pripremimo za njih. Da, potrebno je da posmatramo istorijske datume, svetske događaje, samu istoriju, zato što Biblija govori o svemu tome u vezi sa krajem. Međutim, čak i u ovom okviru, Biblija govori o Isusu, o tome ko je On, šta je učinio za nas, šta čini u nama, i šta će učiniti kada se vrati. Hristos, i to raspeti, mora postati središte naše vere; ili, kao što je Pavle rekao: »Jer nijesam mislio da znam što među vama osim Isusa Hrista, i to raspetoga.« (1. Korinćanima 2,2) Što smo više usredsređeni na Njega, postajemo sve sličniji Njemu, poslušniji smo Mu, i bićemo spremniji za sve što nas čeka, kako u bliskoj budućnosti tako i na kraju, kada dođemo na »mesto« koje Isus priprema za one koji Ga vole.

Dr Norman R. Gali je profesor Sistematske teologije na Adventističkom univerzitetu Sadern.

KOSMIČKA BORBA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jezekilj 28,1.2.11-17; 1. Mojsijeva 3,1-7; Otkrivenje 12,1-17; Rimljanima 8,31-39; Otkrivenje 14,12.

Tekst za pamćenje: »I razgnjevi se zmija na ženu, i otide da se pobije sa ostalijem potomstvom njezinijem, koje drži zapovijesti Božije i ima svjedočanstvo Isusa Hrista.« (Otkrivenje 12,17)

Kosmička borba, koju nazivamo i »velikom borbom«, predstavlja biblijski pogled na svet. Ona čini pozadinu u kojoj se odvija drama ovoga sveta, čak i celog univerzuma. Greh, patnja, smrt, podizanje i pad naroda, širenje Jevanđelja, događaji poslednjih dana – sve ove teme se javljaju u okviru kosmičke borbe.

Ove sedmice osvrnućemo se na nekoliko važnih mesta na kojima se borba odvijala – počevši nekako, tajanstveno, u srcu savršenog bića, Lucifera, koji je doneo pobunu na Zemlju posle pada drugih savršenih bića, Adama i Eve. Posle ova dva ključna događaja, pada Lucifera i naših praroditelja, velika borba je uzela maha i od tada traje nesmanjenom žestinom. Svako od nas je deo te kosmičke drame.

Radosna vest je da jednoga dana ona ne samo da će se završiti, već će se završiti potpunom pobedom Hrista nad sotonom. Još bolja vest je da zahvaljujući onome što je Isus učinio na krstu, svi možemo imati udela u toj pobedi. Dok čekamo sve što nam je obećano u Isusu, čiji dolazak je siguran, Bog nas, kao deo te pobeđe, poziva sada na veru i poslušnost.

PAD SAVRŠENOG BIĆA

Ako kosmička borba predstavlja pozadinu biblijskog pogleda na svet, onda to pokreće mnoštvo pitanja. Važno pitanje glasi: »Kako je sve počelo?« Pošto je Bog pun ljubavi stvorio univerzum, bilo bi razumno pretpostaviti da zlo, nasilje i sukob nisu postojali na samom početku stvaranja. Borba je nastala nezavisno od prvobitnog stvaranja i sigurno nije bila njegova neizbežna posledica. Ipak, borba je prisutna, stvarna je i svi smo uključeni u nju.

Pročitajte sledeće tekstove: Jezekilj 28,1.2.11-17; Isaija 14,12-14. Kako ovi tekstovi uče o padu Lucifera i nastanku zla?

Lucifer je bio savršeno nebesko biće. Kako se bezakonje začelo u njemu, naročito u takvom okruženju? Ne znamo. Možda je to razlog što Biblija govori o »tajni bezakonja«. (2. Solunjanima 2,7)

Osim činjenice da je Bog svim razumnim bićima dao slobodnu volju, nijedan drugi razlog ne postoji za Luciferov pad. Elen Vajt je mudro rekla: »Nijedno objašnjenje o poreklu greha ne može da posluži i kao razlog njegovog postojanja... Greh je uljez, njegovu prisutnost nije moguće opravdati nikakvim razlogom. On je tajanstven, neobjašnjiv; opravdati ga značilo bi braniti ga. Kada bi neki izgovor za njegovo postojanje mogao da bude pronađen, greh bi prestao da bude greh.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 492.493. original)

Ukoliko reč *greh* zamenite rečju *zlo*, izjava će, takođe, imati smisla. Nijedno objašnjenje o poreklu zla ne može da posluži i kao razlog njegovog postojanja... Zlo je uljez, njegovu prisutnost nije moguće opravdati nikakvim razlogom. On je tajanstven, neobjašnjiv; opravdavati ga značilo bi braniti ga. Kada bi neki izgovor za njegovo postojanje mogao da bude pronađen, zlo bi prestalo da bude zlo.

Razmislite o svom iskustvu kada je slobodna volja u pitanju. Zašto, onda, pažljivo i uz molitvu treba da razmislimo o odlukama koje donosimo koristeći slobodnu volju?

Iako ne možemo objasniti zašto se zlo pojavilo (s obzirom da za njega ne postoji nikakvo opravdanje), Pismo otkriva da je započelo na Nebu, u Luciferovom srcu. Osim neverovatnog uvida koji dobijamo iz spisa Elen Vajt (vidi poglavlje »Poreklo zla« u knjizi *Velika borba*), Sveto pismo ne govori mnogo o tome kako je nastalo na Nebu. Božja reč mnogo izričitije govori o tome kako je zlo nastalo na Zemlji.

Pročitajte sledeći tekst: 1. Mojsijeva 3,1-7. Šta se ovom prilikom dogodilo što ukazuje na Adamovu i Evinu krivicu?

Žalosno je to što je Eva znala koje im je reči Bog uputio. Ona ih je ponovila: »Kazao je Bog, ne jedite i ne dirajte u nj, da ne umrete.« (1. Mojsijeva 3,3) Iako ništa nije bilo rečeno o doticanju roda, koliko saznajemo iz Pisma, znala je istinu da će umreti ukoliko ga bude jela.

Sotona je, zatim, otvoreno i besramno protivrećio tim rečima. »A zmija reče ženi: Nećete vi umrijeti.« (1. Mojsijeva 3,4)

Može li suprotnost biti veća? Ma koliko sotonin pristup bio vešt u početku, kada je privukao njenu pažnju i uvideo da se ne opire, otvoreno je doveo u pitanje Gospodnju zapovest. Tragično je to što Eva nije postupala u neznanju. Ona nije mogla da tvrdi: »Nisam znala, nisam znala.«

Znala je.

Ipak, uprkos tom znanju, pogrešila je. Ukoliko čak i u savršenom okruženju Edemskog vrta samo znanje nije bilo dovoljno da spreči Evu (a zatim i Adama, koji je, takođe, znao istinu) da ne pogreši, ne treba da se zavaravamo misleći da je znanje dovoljno i može da nas spase. Da, treba da znamo šta nam Božja reč govori. Međutim, pored tog znanja, potrebno nam je predanje i poslušnost onome što ona kaže.

Bog je rekao jedno, sotona drugo. Uprkos znanju koje su Adam i Eva posedovali, izabrali su da poslušaju sotonu. Razmislite o tome koliko se malo od toga promenilo do sada? Kako možemo izbeći da učinimo istu grešku?

RAT NA NEBU I ZEMLJI

Pad naših praroditelja gurnuo je svet u greh, zlo i smrt. Ljudi mogu izraziti svoje neslaganje o neposrednim uzrocima, ili pitanju čija je greška, ali ko može da poredne stvarnost meteža, nasilja, pobune i sukoba koji utiču na sve nas?

Govorimo o kosmičkoj borbi, kosmičkom sukobu, i to je u redu. Međutim, bez obzira na kosmičko poreklo ovog sukoba, on se, takođe, odigrava i ovde na Zemlji. Veliki deo biblijskog izveštaja – od pada u Edemskom vrtu do poslednjih događaja i Drugog Isusovog dolaska – na mnogo načina predstavlja biblijsko izlaganje velike borbe. Mi živimo usred te borbe. Božja reč nam objašnjava šta se događa, šta se krije iza nje, i što je najvažnije, kako će se završiti.

Kakve bitke, koje se odvijaju i na Nebu i na Zemlji, opisuje sledeće poglavlje: Otkrivenje 12,1-17?

U ovom tekstu zapažamo bitku na Nebu i bitke na Zemlji. Prva bitka vodi se između aždaje (sotona, Otkrivenje 12,7-9) i Mihajila (jevrejsko značenje: »Ko je kao Bog?«). Pobunjenik Lucifer postao je poznat kao sotona (neprijatelj), koji je samo stvoreno biće koje se bori protiv večnog Stvoritelja, Isusa (Jevrejima 1,1.2; Jovan 1,1-4).

Pošto se Lucifer pobunio protiv Tvorca, velika borba ne govori o sukobu bogova, već o stvorenju koje se pobunilo protiv svog Stvoritelja i koje je tu pobunu ispoljilo napadajući druga dela stvaranja.

Pošto je poražen u bici protiv Hrista na Nebu, sotona je na Zemlji nastojao da se okomi na Njega odmah posle Njegovog rođenja (Otkrivenje 12,4). Pošto je poražen u bici protiv Hrista tom prilikom, a zatim i u pustinji i kasnije na krstu, sotona – posle nepobitnog poraza na Golgoti – krenuo je u rat protiv Hristovog naroda. Ovaj rat besni velikim delom hrišćanske istorije (Otkrivenje 12,6.14-16) i nastaviće se do kraja (Otkrivenje 12,17), dok se sotona ne suoči sa još jednim porazom, ovog puta prilikom Drugog Hristovog dolaska.

Pročitajte sledeći tekst: Otkrivenje 12,10-12. Kakvu nadu pronalazimo u ovim stihovima usred sve borbe i sukoba koje zapažamo u drugim tekstovima?

S VAMA UVEK, DO SVRŠETKA VEKA

U Knjizi Otkrivenje prorečeno je progonstvo koje je Božji narod doživljavao u velikom delu crkvene istorije. Hiljadu dve stotine šezdeset proročkih dana iz Knjige Otkrivenje 12,6. (vidi: Otkrivenje 12,14) ukazuju na 1260 godina progonstva Crkve.

»Ova progonstva, koja su započela u vreme Nerona, nekako u doba mučeništva apostola Pavla, s većom ili manjom žestinom, nastavljala su se kroz vekove. Hrišćane su lažno optuživali za najstrašnije zločine i predstavljali ih kao uzročnike velikih nesreća – gladi, širenja bolesti i zemljotresa. Kada su tako postali predmet sveopšte mržnje i sumnjičenja, pojavilo se dovoljno potkizivača koji su za novac izdavali nevine. Bili su osuđivani kao pobunjenici protiv imperije, kao neprijatelji religije, kao društvena kuga. Mnogi su bili bacani pred divlje zveri ili u amfiteatrima živi spaljivani.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 40. original)

U isto vreme, žena (Crkva) pobjegla je u pustinju (Otkrivenje 12,6). Prikazana je sa dva krila poput anđela. Ovom slikom prikazano je da je odeljela na mesto gde može dobiti pomoć. Bila je zbrinuta u pustinji, a zmija, ili sotona, nije joj mogla prići (Otkrivenje 12,14). Bog uvek čuva svoj Ostatak, čak i u vreme velikih progonstava, i On će to ponovo učiniti na kraju vremena.

Hristos je u vezi sa opasnostima iz poslednjih dana rekao svom narodu: »Evo Ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka.« (Matej 28,20) Kako shvatamo ovo divno obećanje, naročito uprkos velikom mučeništvu mnogih Njegovih sledbenika? (Vidi: Rimljanima 8,31-39; Matej 10,28)

Ništa – ni progonstvo, ni glad, ni smrt – ne može nas odvojiti od Božje ljubavi. Hristovo prisustvo, bilo sada ili na kraju vremena, ne znači da smo pošteđeni bola, patnje, iskušenja ili smrti. Nikada nam nije bilo obećano da ćemo biti od toga oslobođeni u ovom životu. To znači da zahvaljujući Hristu i onome što je učinio za nas možemo živeti u nadi i sa obećanjem da je Bog sa nama u iskušenjima i da imamo obećanje o večnom životu na novom Nebu i novoj Zemlji. Možemo živeti u nadi da bez obzira kroz šta god prođemo ovde, poput Pavla, možemo biti sigurni da »meni je pripremljen vijenac pravde, koji će mi dati Gospod u Dan onaj, pravedni Sudija; ali ne samo meni, nego i svima koji se raduju Njegovu dolasku«. (2. Timotiju 4,8) Mi koji se radujemo Njegovom dolasku možemo, takođe, tražiti ovu nadu i obećanje za sebe.

ZAKON I JEVANĐELJE

Kao adventistički hrišćani (adventisti sedmog dana), u svom imenu nosimo mnogo toga u šta verujemo. Deo imena *sedmog dana* predstavlja sedmi dan Subotu, što ukazuje na naše verovanje ne samo u tu jednu zapovest već u svih deset. Deo imena *adventisti* ukazuje na naše verovanje u Drugi Isusov dolazak, istinu koja postoji samo zahvaljujući onome što je Hristos učinio svojom pomiriteljskom smrću prilikom Prvog dolaska. Otuda naše ime adventisti sedmog dana ukazuje na dva važna i neodvojiva činioca sadašnje istine: Zakon i Jevanđelje.

Kako sledeći tekstovi pokazuju koliko su Zakon i Jevanđelje blisko povezani?

Jeremija 44,23. _____

Rimljanima 3,20-26. _____

Rimljanima 7,7. _____

Jevanđelje je Radosna vest, Radosna vest da i ako smo zgrešili i prekršili Božji zakon, verom u ono što je Hristos učinio za nas na krstu, gresi zbog prestupa Njegovog zakona mogu nam biti oprošteni. Takođe, data nam je sila da u potpunosti budemo poslušni Zakonu.

Ne treba da nas čudi što je, u okviru poslednjih dana, dok velika borba besni posebnom žestinom, Božji narod opisan na poseban način.

Pročitajte: Otkrivenje 14,12. Kako ovaj tekst otkriva povezanost između Zakona i Jevanđelja?

Kao adventistički hrišćani, narod koji veruje u poslušnost Božjem zakonu, kako možemo pokazati drugima da poslušnost Zakonu nije legalizam, već delo Boga punog ljubavi i činjenice da nas je spasao? Kako sledeći tekstovi podupiru ovu misao: 5. Mojsijeva 11,1. i 1. Jovanova 5,3.

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte: Otkrivenje 12,9-12; poglavlje »Zašto je greh bio dozvoljen« iz knjige Elen Vajt *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 33-43. original.

»Savršeni sklad je vladao u celom Božjem svemiru, sve dok su sva stvorena bića živela u odanosti iz ljubavi. Nebeske čete radosno su ispunjavale želje svoga Stvoritelja. Uživale su da odsjajuju Njegovom slavom i da Mu upućuju izraz hvale. I dok je ljubav prema Bogu bila na prvom mestu, međusobna ljubav bila je nesebična i puna poverenja. Nijedna neusklađena nota nije narušavala nebesku harmoniju. Međutim, ovo srečno stanje se promenilo. Neko je zloupotrebio slobodu koju je Bog dao svojim stvorenjima. Greh se začeo u onome koji je, osim Hrista, uživao najveću čast kod Boga, koji je bio najviši u moći i slavi među stanovnicima Neba.« (Elen Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 35. original)

Zapazite reči Elen Vajt »u odanosti iz ljubavi«. Ovaj snažan izraz, pun značenja, ukazuje na činjenicu da ljubav vodi prema odanosti, vernosti. Sposobnik koji voli svog bračnog druga pokazaće ljubav svojom odanošću. Tako je bilo u slučaju bića na Nebu, tako treba da bude i u našem odnosu sa Bogom.

ZA RAZGOVOR:

- 1. Kakvi biblijski dokazi ukazuju na stvarnost da sotona ne samo što postoji, već i da ima određenu ulogu u velikoj borbi? Kako možemo pomoći ljudima da shvate da je sotona biće, a ne samo simbol zla u ljudskom srcu?**
- 2. Kao adventistički hrišćani blagosloveni smo velikim znanjem o biblijskim istinama. Ma koliko to bilo divno, zašto to znanje nije dovoljno da nas spase? Šta nam je još potrebno pored intelektualnog znanja?**
- 3. Na koji način ste već sada doživeli Isusovo prisustvo u svom životu? Kako vam ta iskustva mogu pomoći sa kakvim god nevoljama da se suočavate?**
- 4. Razgovarajte u razredu više o izrazu »odanost iz ljubavi«. Kako nam ova ideja može pomoći da bolje shvatimo odnos između Zakona i blagodati, vere i poslušnosti? Šta nas uči o slobodi prisutnoj u celokupnoj ideji ljubavi? Na koje načine čak i sada možemo pokazati »odanost iz ljubavi«?**

DANILO I POSLEDNJE VREME

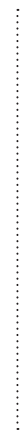
Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Luka 16,10; Danilo 1,2; Danilo 3,1-6; Otkrivenje 13,11-15; Danilo 3,13-18; Jovan 3,7; Danilo 4,6.

Tekst za pamćenje: »Car progovori Danilu i reče: Doista, vaš je Bog Bog nad bogovima i Gospodar nad carevima, i koji objavljuje tajne, kad si mogao otkriti ovu tajnu.« (Danilo 2,47)

Gospod je imao velike planove za stari Izrailj. »I bićete mi carstvo sveštениčko i narod svet.« (2. Mojsijeva 19,6) Ovaj sveti narod, ovo carstvo sveštениčko trebalo je da posvedoči svetu da je Jahve jedini Bog (vidi: Isaija 43,10.12). Nažalost, narod nije živeo u skladu sa svetim pozivom koji mu je Bog dao. Na kraju otišao je u ropstvo u Vavilon.

Zanimljivo je što je Bog uprkos nesrećnom ropstvu mogao da upotrebi pojedine Judejce da budu Njegovi svedoci. Drugim rečima, Bog je do izvesne mere preko Danila i njegova tri prijatelja, takođe zarobljenika, postigao što nije postigao preko Izrailja i Jude. U određenom smislu, ovi ljudi bili su primer kakvu ulogu je Izrailj kao narod trebalo da ima i šta da čini.

Da, njihove životne priče odvijaju se u trenutku koji je vremenski veoma udaljen od poslednjih dana. Međutim, u ovim ljudima, ipak, možemo pronaći osobine i odlike na koje se možemo ugledati, mi koji ne živimo samo u poslednjem vremenu, već smo pozvani da budemo Božji svedoci svetu koji, poput neznabožaca na vavilonskom dvoru, ne poznaje Boga. Šta možemo naučiti iz izveštaja o njihovom životu?

VERAN U MALOM

»Koji je vjeran u malom i u mnogom je vjeran; a ko je nevjeran u malom i u mnogom je nevjeran.« (Luka 16,10)

Obratite pažnju na ove Isusove reči. Toliko je lako, zar ne, stvarati kompromis, biti »neveran u malom«. Problem ne leži toliko u tome da je ono što je »malo« važno samo po sebi; nije. Zato je »malo«. Kao što mnogi od nas znaju, bilo iz ličnog iskustva ili na osnovu primera drugih (ili oba), problem je u tome što jedan kompromis vodi u drugi, zatim u sledeći, pa sledeći, dok ne postanemo »i u mnogom neverni«.

Imajući ovu misao na umu, osvrnućemo se na 1. poglavlje Knjige proroka Danila, u kome su zabeležena prva iskustva ova četiri Judejca u vreme Vavilonskog ropstva.

Pročitajte: Danilo 1,1-21. Na koji način je stav koji su Danilo, Ananija, Misailo i Azarija zauzeli odražavao šta je stari Izrailj trebalo da predstavlja drugim narodima? Vidi: 5. Mojsijeva 4,6-8; Zaharija 8,23.

Iako tekst neposredno ne povezuje hranu koju su jeli sa činjenicom da su bili »deset puta bolji« od ostalih u »mudrosti i razumu« (Danilo 1,20), ta povezanost je jasna. U poglavlju je, takođe, rečeno da im je Bog dao to znanje i razum. Odnosno, Gospod je mogao da radi sa njima zahvaljujući njihovoj vernosti Njemu koju su pokazali time što su odbili da jedu nečistu hranu u Vavilonu. Bili su poslušni i Bog je blagoslovio njihovu poslušnost. Zar ne bi Bog učinio nešto slično za stari Izrailj kao *celinu* da se držao učenja Biblije postojano i verno kao ova četiri mladića? Naravno. Zar neće On učiniti isto za nas danas, u poslednjim danima, ako smo verni?

S obzirom da nam je dato toliko mnogo svetlosti i istine, kao Crkva treba da se upitamo: Da li smo verni i poslušni onome što nam je dato? U isto vreme, kako svako od nas pojedinačno može da zauzme položaj koji će nas osposobiti da budemo moćni svedoci za Boga?

DANILOVA PONIZNOST

Drugo poglavlje Knjige proroka Danila pomaže nebrojenom mnoštvu ljudi širom sveta da veruju u Boga iz Biblije. Ono pruža snažan i razuman dokaz ne samo o postojanju Boga već i o Njegovom predznanju. Zaista, otkrivenje koje ovo poglavlje pruža o Božjem predznanju predstavlja dokaz Božjeg postojanja.

Pročitajte: Danilo 2,1-49. Kako ovo poglavlje pruža tako ubedljiv dokaz o Božjem postojanju? Obratite pažnju, takođe, kako je današnja Evropa opisana u ovoj knjizi (Danilo 2,40-43). Kako je čovek koji je živio pre oko 2600 godina mogao tako tačno opisati prilike osim božanskim otkrivenjem?

Danilo je otvoreno i bez ustezanja odao Bogu priznanje za ono što mu je bilo otkriveno. Lako je mogao da se hvali da je njegova već priznata mudrost i razumevanje izvor njegove sposobnosti ne samo da zna šta je car sanjao već i da taj san protumači. Međutim, Danilo je postupio drugačije. Molitve koje su on i drugi uputili (Danilo 2,17-23) pokazale su njihovu potpunu zavisnost od Boga; u suprotnom bi umrli sa ostalim mudracima.

Danilo je kasnije podsetio cara da niko od njegovih mudraca, vračeva ili magova nije se pokazao sposobnim da mu protumači šta je sanjao. Suprotno tome, Bog na Nebu može da otkrije tajne zato što je On jedini pravi Bog.

Dakle, u svojoj poniznosti i svom oslanjanju na Boga, Danilo je bio moćan Božji svedok. Ako je Danilo tada pokazao poniznost, koliko više mi danas treba da je pokažemo? Uostalom, mi imamo otkrivenje plana spasenja koje Danilo nije imao; a ako nešto treba da nas učini poniznima, to treba da bude znanje o tome šta je Isus učinio na krstu.

Kako krst treba da nas pouči o poniznosti? Šta nam govori, ne samo o našoj grešnosti, već i o potpunoj zavisnosti od Boga kada je spasenje u pitanju? Razmislite gde biste bili bez krsta. Čime onda treba da se hvalite osim krstom? Vidi: Galatima 6,14.

Ljudi koji proučavaju Bibliju odavno su zapazili povezanost između 3. poglavlja Knjige proroka Danila, izveštaja o tri Jevrejina u polju Duri, i 13. poglavlja Otkrivenja, opisa progonstva sa kojim se Božji narod suočio u prošlosti i sa kojim će se suočiti u poslednje vreme.

Uporedite sledeće tekstove: Danilo 3,1-6; Otkrivenje 13,11-15. Koje sličnosti postoje između ova dva teksta?

U oba slučaja, pitanje službe nalazi se u središtu, ali oba govore o prisilnoj službi. Odnosno, političke sile na vlasti zahtevaju da se ljudi njima poklone iako takvo pravo pripada samo Gospodu.

Šta možemo naučiti iz sledećeg izveštaja što nam može pomoći da shvatimo ne samo sa čime ćemo se suočiti u poslednje dane, već kako ćemo se suočiti sa onim što dolazi? Danilo 3,13-18.

Navuhodonosor je kao najmoćniji vladar na Zemlji, ismejao ove mladiće i njihovog Boga govoreći: »Koji je bog što će vas izbaviti iz mojih ruku?« On je uskoro saznao ko je bio taj Bog, jer je kasnije izjavio: »Da je blagosloven Bog Sedrahov, Misahov i Avdenagov, koji posla anđela svojega i izbavi sluge svoje, koje se u Nj pouzdaše i ne poslušашe zapovijesti careve i dadoše tjelesa svoja da ne bi služili niti se pokonili drugom bogu osim svojega Boga.« (Danilo 3,28)

Nema sumnje, nakon što je video takvo čudo, car je bio uveren da ima nečeg posebnog u Bogu kome su ovi mladići služili.

Pretpostavimo, međutim, da ovi mladići nisu bili izbavljeni iz ognja, što je prema njihovom shvatanju bila jasna mogućnost (Danilo 3,18). Zašto bi, ipak, postupili ispravno i ne bi poslušali carevu zapovest čak i ako je to značilo da budu živi spaljeni? Ovaj izveštaj predstavlja snažno svedočanstvo o njihovoj veri i spremnosti da se čvrsto drže onoga u šta veruju, bez obzira na posledice.

Kada se u poslednje dane javi pitanje službe, kako možemo biti sigurni da ćemo ostati verni kao oni? Ako sada nismo verni u »malom«, zašto mislimo da ćemo biti verni u nečemu tako velikom kao što je poslednja kriza?

OBRAĆENJE NEZNABOŽACA

Treće poglavlje Knjige proroka Danila završava se Navuhodonosorovim priznanjem pravog Boga i Njegove sile. Međutim, poznavati Boga i Njegovu silu nije isto što i steći iskustvo novorođenja koje je prema Isusovim rečima ključno za spasenje (vidi: Jovan 3,7). Zaista, čovek opisan u Knjizi proroka Danila 4,30. bio je sve samo ne obraćena duša.

Pročitajte: Danilo 4,30. Šta je bio problem ovog čoveka? Vidi: Jovan 15,5; Dela 17,28; Danilo 5,23.

Međutim, do trenutka završetka poglavlja, Navuhodonosor je naučio, iako na teži način, da sva prava sila počiva u Bogu, i da bez Boga, on nije ništa.

»Nekadašnji oholi monarh postao je ponizno Božje dete; tiranski, nasilnički vladar postao je mudri i sažaljivi car. On, koji je nekada odbacivao i ružio nebeskoga Boga, sada je priznavao vlast Najvišega i iskreno se trudio da proširi strah Gospodnji i unapredi blagostanje svojih podanika. Trpeći ukor Onoga koji je Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima, Navuhodonosor je konačno naučio pouku koju moraju da nauče svi vladari – da se prava veličina ogleda u istinskoj dobroti. On je priznao Gospoda kao živoga Boga, govoreći: 'Sada ja, Navuhodonosor, hvalim, uzvišujem i slavim Cara nebeskoga, čija su sva dela istinita i čiji su putevi pravedni i koji može oboriti one koji hode ponosito'.« (Elen Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 521. original)

Kakve je istine o Bogu Navuhodonosor izgovorio? Danilo 4,35.

Četvrto poglavlje Knjige proroka Danila završava se tako što jedan neznabožac priznaje autoritet, vlast i silu »jevrejskog« Boga. Ova slika je u određenom smislu, preteča onoga što se dogodilo u Ranoj crkvi, kada su, zahvaljujući svedočenju Jevreja i Božjoj sili, neznabošci upoznali istinu o Gospodu i počeli da je objavljuju svetu.

Pročitajte: Jovan 3,7. Iako događaje poslednjih dana vezujemo za smrtnu kaznu, službu i progonstvo, šta Isus u ovom stihu kaže što, pre i iznad svega, priprema ljude za kraj vremena?

DANILOVA VERNOST

Pročitajte: Danilo 6,1-28. Odgovorite na sledeća pitanja:

1. Šta Danilo 6,4.5. otkriva o Danilovom karakteru? Kakve pouke možemo izvući iz ovih stihova o tome kako drugi treba da nas vide?

---

2. Kakve sličnosti možemo pronaći u ovom poglavlju koje ga povezuju sa poslednjim događajima opisanim u Otkrivenju? Vidi: Otkrivenje 13,4.8.11-17.

---

3. Stavite se na Danilovo mesto u ovim prilikama. Kakvo objašnjenje ili obrazloženje je mogao da iskoristi da se ne bi molio? Odnosno, kako je mogao da se oprava i tako poštedi sebe nevolje da bude bačen u lavovsku jamu?

---

4. Šta mislite zašto je Danilo nastavio da se moli kao što je obično činio, iako nije nužno morao?

---

5. Šta je rekao car Darije (Danilo 6,16) čak i pre nego što je Danilo bio bačen u lavovsku jamu što je pokazalo da on nešto zna o sili Danilovog Boga? Šta je u njegovim rečima ukazalo da je Danilo lično svedočio caru o Bogu kome je služio?

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Dok se približavamo kraju istorije ovoga sveta, proročanstva koja je Danilo zapisao zahtevaju našu posebnu pažnju, jer se odnose upravo na vreme u kome živimo. S njima treba povezati i učenja poslednje knjige novozavetnih spisa. Sotona je mnoge naveo da veruju da se proročki delovi Danilovih i Jovanovih spisa ne mogu razumeti. Međutim, imamo jasno obećanje da će posebni blagoslovi pratiti proučavanje tih proročanstava. 'Razumni će razumeti' (Danilo 12,10), rečeno je o Danilovim viđenjima koja će biti raspečaćena u poslednje vreme. O otkrivenju koje je Hristos dao svom sluzi Jovanu, da bi se Božji narod njime usmeravao kroz sve vekove, bilo je rečeno: 'Blago onome koji čita i onima koji slušaju riječi proroštva i drže što je napisano u njemu, jer je vrijeme blizu.'« (Otkrivenje 1,3; Elen Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 547.548. original)

Iako smo skloni da Knjigu proroka Danila posmatramo u okviru uspona i padova naroda, suda (Danilo 7,22.26; Danilo 8,14) i konačnog oslobođenja Božjeg naroda u vreme nevolje (Danilo 12,1), videli smo ove sedmice da Knjiga proroka Danila, takođe, može pružiti primere šta za nas lično znači biti pripremljen za iskušenja i progonoštvo, kad god da naiđu. U ovom smislu, ovi izveštaji predstavljaju izuzetno važne poruke za nas u poslednjim danima. Uostalom, bez obzira koliko korisno bilo da znamo sve o »žigu zveri«, »vremenu nevolje« i budućim progonoštva, ako nismo stekli određeno i potrebno iskustvo sa Bogom, svo ovo znanje samo će nas osuditi. Više od svega, treba nam iskustvo novorođenja koje su Danilo i ostali, uključujući i Navuhodnosora, stekli.

ZA RAZGOVOR:

1. Pročitajte Danilovu molitvu (Danilo 9,3-19). Kako ova molitva pokazuje da je Danilo shvatio šta je blagodat i da nas Bog voli i otkupljuje zato što je dobar, a ne zbog naših zasluga ili dobrote? Zašto je važno da ovu istinu ne samo shvatimo već i doživimo?
2. Razgovarajte u razredu o izazovima sa kojima su se tri Jevrejina (Danilo 3) i Danilo (Danilo 6) suočili zbog stava koji su zauzeli kada je njihova verska praksa bila ugrožena od strane političke vlasti. Kakve sličnosti nalazite u ova dva izveštaja? Po čemu se razlikuju? Šta iz oba izveštaja možemo naučiti o tome da ukoliko smo verni možemo biti moćni Božji svjedoci?
3. Šta znači biti nanovo rođen? Zašto je Isus rekao da moramo ponovo da se rodimo? (Jovan 3,7)

ISUS I KNJIGA OTKRIVENJA

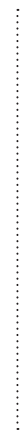
Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Korinćanima 10,1-11; Otkrivenje 12,1-17; Otkrivenje 19,11-16; Efescima 1,20; Otkrivenje 11,19; Otkrivenje 1,10-18.

Tekst za pamćenje: »Koji pobijedi daću mu da sjedne sa Mnom na prijestolu Mojemu, kao i Ja što pobijedih i sjedoh s Ocem svojim na prijestolu Njegovu.« (Otkrivenje 3,21)

Čak i površno čitanje Novog zaveta otkriva važnu istinu: Novi zavet je neposredno povezan sa Starim. Jevanđelja i poslanice stalno ukazuju na događaje iz Starog zaveta ili posredno ili neposredno navode starozavetne tekstove. Kada Isus govori o Sebi i svojoj službi, često spominje kako »Pismo« treba da se »ispuni«. (vidi: Matej 26,54.56; Marko 14,49; Jovan 13,18; Jovan 17,12)

Isto možemo reći i za Otkrivenje. Nemoguće je razumeti Otkrivenje odvojeno od Starog zaveta, naročito od Knjige proroka Danila. To je razlog zašto obe knjige često zajedno proučavamo.

Značaj upućivanja na starozavetne tekstove u Otkrivenju je u tome što kada se uzmu u obzir zajedno sa ostatkom knjige, otkrivaju Isusa. Celo Otkrivenje govori o Isusu, o tome ko je On, šta je učinio za svoj narod, i šta će učiniti za nas na kraju vremena. Nužno je da Isus uvek bude u središtu našeg razmišljanja o događajima poslednjih dana, upravo onako kako je i u Otkrivenju. Upravo u pouci za ovu sedmicu proučavaćemo o Isusu u okviru Knjige otkrivenje.

STRUKTURA OTKRIVENJA

Među mnogim pojedinostima koje su zajedničke u Knjizi proroka Danila i Otkrivenju jeste i njihova osnovna podela na istorijski i eshatološki (događaji poslednjeg vremena) deo. Obe teme tesno su povezane u ovim knjigama. Istorijske događaje možemo posmatrati kao preteče, ili primere, iako u manjoj meri, velikih i sveobuhvatnih događaja u poslednjim danima. Odnosno, proučavajući šta se dogodilo u starozavetnoj istoriji, možemo steći uvid šta će se dogoditi u naše vreme i kasnije. Ovo načelo, međutim, nije ograničeno samo na Knjigu proroka Danila i Otkrivenje.

Pročitajte tekst iz 1. Korinćanima 10,1-11. Kako u ovim stihovima zapazamo načelo koje smo prethodno spomenuli?

Kao što smo ustanovili prošle sedmice, neki izveštaji iz Knjige proroka Danila (Danilo 3,6.15.27; Danilo 6,6-9.21.22) bili su lokalni istorijski događaji koji u određenoj meri odražavaju događaje poslednjih dana opisanih u Otkrivenju. Proučavajući ove izveštaje, možemo steći letimičan uvid u određene pojedinosti sa kojima će se Božji narod suočiti na kraju. Možda je zato najvažnije od svega što smo, bez obzira na trenutne prilike, uvereni u konačno izbavljenje. Šta god Otkrivenje još da uči, ono uverava verne u pobedu.

Iako ima izuzetaka, istorijski deo Otkrivenja obuhvata tekst od 1. do 11. poglavlja, nakon čega slede poglavlja koja govore o poslednjem vremenu, od 13. do 22.

Pročitajte sledeći tekst: Otkrivenje 12,1-17. Gde bi trebalo da smestimo ovo poglavlje, u istorijski deo ili u događaje poslednjeg vremena, i zašto?

Kao što možemo videti, ovo poglavlje pripada i jednom i drugom segmentu. Zašto? Zato što govori o istorijskim sukobima – proterivanju sotonine sa Neba (Otkrivenje 12,7-9), sotoninom napadu na novorođenog Isusa (Otkrivenje 12,4), i progonstvu Crkve u kasnijoj crkvenoj istoriji (Otkrivenje 12,14-16) – nakon čega sledi opis sotoninog napada na Ostatak iz poslednjeg vremena (Otkrivenje 12,17).

Postoji izreka da jedna od pouka koju učimo iz istorije jeste da je nikada ne učimo iz istorije. Bez obzira u kom vremenskom razdoblju žive, ljudi čine iste greške. Imajući priliku da učimo iz tako dugačke istorije, kako možemo izbeći da činimo iste greške?

ISUSOVE SLIKE

Pročitajte sledeće tekstove u kojima se spominju različita Isusova imena. U nekim primerima opisano je ono što je Isus činio, šta čini, i šta će učiniti. Čemu nas ovi tekstovi uče o Isusu?

Otkrivenje 1,5. _____

_____

Otkrivenje 1,18. _____

_____

Otkrivenje 5,8. _____

_____

Otkrivenje 19,11-15. _____

_____

Otkrivenje 21,6. _____

_____

Ovo je samo nekoliko od mnogih tekstova iz Otkrivenja koji opisuju Isusa u različitim ulogama i službama. On je Jagnje. Ono ukazuje na Njegov Prvi dolazak, kada je prineo Sebe kao žrtvu za naše grehe. »Očistite, dakle, stari kvasac, da budete novo tijesto, kao što ste prijesni; jer i Pasha naša zakla se za nas, Hristos.« (1. Korinćanima 5,7) On je, takođe, Onaj koji »bejah mrtav i evo sam živ va vijek vijeka« (Otkrivenje 1,18), što jasno ukazuje na Njegovu smrt i vaskrsenje iz mrtvih. »Tako je pisano, i tako je trebalo da Hristos postrada i da ustane iz mrtvih treći dan.« (Luka 24,46) U tekstu Otkrivenje 19,11-15. opisana je Njegova uloga prilikom Drugog dolaska, kada će se vratiti na Zemlju u sili i slavi, donoseći sud. »Jer će doći Sin Čovječij u slavi Oca svojega s anđelima svojijem, i tada će se vratiti svakome po djelima njegovijem.« (Matej 16,27)

Kako iz dana u dan možemo učiti da Isusov život, smrt, vaskrsenje i povratak učinimo središtem svog postojanja i temeljem moralnih odluka koje donosimo?

MOTIV SVETINJE U OTKRIVENJU

Pored već spomenute glavne podele, Otkrivenje ima još jedan strukturni nivo, izgrađen oko jevrejske Svetinje. Ovaj motiv Svetinje nije ograničen ni na jednu od podela, već prožima obe.

U zemaljskom Svetilištu on počinje u dvorištu, na oltaru na kome je spaljivana žrtva i gde su ubijane životinje. Posle smrti životinje, simbola krsta, sveštenik bi ušao u prvo odeljenje Svetilišta, što je ukazivalo na to šta je Isus činio u nebeskom Svetilištu posle vaznesenja. To je predstavljeno Isusovim prolaskom između svećnjaka (Otkrivenje 1,13).

Pročitajte: Otkrivenje 4,1.2. Šta predstavljaju otvorena vrata? Gde se odigrava ovaj prizor? Vidi: Dela 2,33; 5,31; Efescima 1,20; Jevrejima 10,12.13; Psalam 110,1; Otkrivenje 12,5.

Uskoro posle svog vaznesenja Hristos je uveden u sveto mesto nebeskog hrama kroz ova prva otvorena vrata. Kada se Hristos prvi put javlja u Knjizi Otkrivenje, On stoji ispred svećnjaka prvog odeljenja nebeskog Svetilišta (vidi: Otkrivenje 1,10-18).

Pročitajte tekst iz Otkrivenje 11,19. Zašto je značajno što je Jovan video kovčeg Njegovog zaveta, koji se nalazio u drugom odeljenju zemaljskog Svetilišta (vidi: 3. Mojsijeva 16,12-14)?

Slika kovčega zaveta u Nebeskom svetilištu nesumnjivo ukazuje na Svetinju nad svetinjama, odnosno drugo odeljenje nebeskog Svetilišta. U Otkrivenju ne samo da vidimo Isusovu službu u oba odeljenja, već i ključnu i utešnu činjenicu da su događaji na Nebu i Zemlji povezani. Čak i usred nevolja u poslednjim danima, kako je opisano u Otkrivenju, možemo biti sigurni da »celo Nebo uključeno je u delo pripremanja naroda da opstane na dan Gospodnje pripreme. Veza između Neba i Zemlje izgleda da je veoma bliska«. (Elen Vajt, *Moj život danas*, str. 308)

HRISTOS U OTKRIVENJU: PRVI DEO

Sve u Otkrivenju, od strukture do sadržaja, ima jedan cilj: da otkrije Isusa Hrista.

Uvodne reči ove knjige zato glase: »Otkrivenje Isusa Hrista«. One se obično shvataju kao 1) »otkrivenje od Isusa Hrista« ili 2) »otkrivenje o Isusu Hristu«. (Otkrivenje 1,2) Činjenica da je ovde reč o »otkrivenju« nije u skladu sa mišljenjem onih koji veruju da je Otkrivenje previše teško da bi se moglo razumeti. Zašto bi Gospod uvrstio tu knjigu u Bibliju ako nije mislio da bude shvaćena od strane onih koji je čitaju?

Šta sledeći stihovi uče o Isusu? Otkrivenje 1,1-8.

Hristos je u Otkrivenju predstavljen kao »Knez nad carevima zemaljskima« (Otkrivenje 1,5), a pri kraju knjige opisan je kao »Car nad carevima« (Otkrivenje 19,16). Uzvišena vest je da usred sveg meteža i zbrke na Zemlji, možemo biti sigurni da naš ljubljani Gospod i Spasitelj ima konačnu vlast.

U tekstu Otkrivenje 1,5. jasno se ukazuje na Hrista kao na Otkupitelja. Tekst koji glasi: »Koji nas ljubi, i umi nas od grijeha našijeh krvlju svojom« ukazuje na Njegovu pomiriteljsku smrt na krstu. On ne samo da nas je opravdao, već i posvetio (1. Korinćanima 6,11). U tekstovima poput ovoga možemo pronaći sigurnost spasenja, zato što nam pokazuje da je Isus Taj koji pere naše grehe. Mi sigurno to ne možemo sami učiniti.

Čemu nas sledeći stih uči o Isusu? Otkrivenje 1,7.

Sušтина читаве hrišćanske vere jeste obećanje o Hristovom povratku »na oblacima«. Isus će ponovo doći. Biće to doslovan povratak o kome će svedočiti ceo svet, događaj koji će jednom zauvek učiniti kraj patnji, zbrci i propasti ovoga sveta i ostvariti sva obećanja večnosti.

Šta iz teksta Otkrivenje 1,8. saznajemo o Isusu? Kakvu nadu možemo pronaći u ovom stihu koja nam može pružiti utehu sa kakvim god iskušenjima da se suočimo?

HRISTOS U OTKRIVENJU: DRUGI DEO

Pročitajte: Otkrivenje 1,10-18. Šta Isus u ovim stihovima kaže o Sebi?

Isus je u ovim stihovima prikazan kako stoji u prvom odeljenju nebeskog Svetilišta. Njegova uloga je ovde bila tako snažno otkrivena da je Jovan u strahu pao pred Njegove noge. Isus, koji uvek pruža utehu, govori mu da se ne plaši i ukazuje na Sebe kao na Alf u i Omegu, Prvog i Poslednjeg – što se odnosi na Njegovo večno postojanje kao Boga. Kasnije priča o svojoj smrti, vaskrsenju i nadi koje Njegovo vaskrsenje donosi. Isus ima ključeve od »pakla i od smrti«. Drugim rečima, Isus ovde govori Jovanu isto što je rekao Marti prilikom smrti njenog brata. Te reči Jovan je takođe zabeležio: »Ja sam Vaskrsenije i Život; koji vjeruje Mene ako i umre življeće. I nijedan koji živi i vjeruje Mene neće umrijeti vavijek. Vjeruješ li ovo?« (Jovan 11,25.26)

Prvo u razgovoru sa Martom, a zatim i sa Jovanom, Isus ukazuje na nadu vaskrsenja, koja predstavlja vrhunac hrišćanske vere. Bez ove nade, kakvu nadu bismo imali?

Pročitajte: Otkrivenje 22,7.12.13. Šta ovi stihovi otkrivaju o Isusu?

»Isus Hristos je Alfa i Omega, Postanje Starog zaveta i Otkrivenje Novog. Oba se susreću u Hristu. Adam i Bog pomireni su poslušnošću drugog Adama, koji je ostvario pobjedu nad sotoninim iskušenjima i otkupio Adamovu sramnu pogrešku i pad.« (Elen Vajt, *The SDA Bible Commentary*, 6. sveska, str. 1092.1093) Da, Isus je Početak i Kraj. On nas je stvorio u početku, i ponovo će nas stvoriti na kraju.

Od početka do kraja, Otkrivenje, koje nas uči ne samo o istoriji, već i o događajima poslednjih dana, i dalje je *Apokalipsis Iesu Hristu*, Otkrivenje Isusa Hrista. Još jednom da ponovimo, šta god proučavali o poslednjim događajima, Isus Hristos mora biti u njihovom središtu.

Na koje načine svakoga dana možemo držati Isusa u središtu svog života?

ZA DALJE PROUČAVANJE

»U Otkrivenju su opisane 'dubine Božje'. Već i samo ime 'Otkrivenje', dato njegovim nadahnutim stranicama, suprotstavlja se izjavi da je to zapečaćena knjiga. Otkrivenje je nešto što je otkriveno. Sam Gospod je svome sluzi otkrio tajne koje sadrži ova knjiga, i On sam želi da one budu dostupne svima, da ih svi mogu proučavati. Njegove istine upućene su onima koji će živeti u poslednjim danima istorije ove Zemlje, ali i onima koji su živeli u vreme apostola Jovana. Neki prizori, opisani u ovom proročanstvu, pripadaju prošlosti, a neki se upravo sada zbivaju; neki objavljuju završetak velikog sukoba između sila tame i Kneza Neba, a neki otkrivaju pobeđe i radosti otkupljenih na obnovljenoj Zemlji.« (Elen Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 584. original)

Tekstovi koje smo proučavali ove sedmice, koji se nalaze i na početku i na kraju Otkrivenja, pokazuju da veliki deo ove knjige govori o Isusu. Čak i pored svih starozavetnih ukazivanja na istorijske događaje, Knjiga Otkrivenje uči nas više o Gospodu Isusu. Pročitajte još neke tekstove iz Otkrivenja koji govore o Njemu: Otkrivenje 3,14; Otkrivenje 5,5.6; Otkrivenje 7,14; Otkrivenje 19,11-16. Kada spojimo sve ove tekstove, dobijamo snažan opis Isusa i uviđamo šta On treba da nam znači kao ljudima koji tvrde da su Njegovi sledbenici.

ZA RAZGOVOR:

1. Šta za nas znači činjenica da se u celom Novom zavetu javljaju tekstovi koji upućuju na Stari zavet? Šta to saznanje govori o tome koliko Pismo treba da zauzima središnje mesto u našoj veri i koliko ozbiljno treba da shvatimo Božju reč? Kako se možemo zaštititi od svih pokušaja da se umanjni autoritet Svetog pisma u našem životu i životu Crkve?

2. Pročitajte letimično Otkrivenje i pronađite što više možete druge tekstove koji se naročito odnose na Isusa. Pročitajte tekstove u razredu. Šta još otkrivaju o prirodi, radu, sili i karakteru našeg Gospoda? Kakvu utehu primete iz onoga što ovi tekstovi otkrivaju?

3. Kako u svetu smrti možemo pronaći nadu i utehu u obećanju o vaskrsenju mrtvih?

SPASENJE I POSLEDNJE VREME

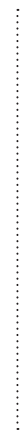
Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jovan 14,9; Sofonija 3,17; Jovan 1,1-3; Rimljanima 8,38.39; Psalam 91,15.16; Otkrivenje 14,6.7; Efescima 1,4.5.

Tekst za pamćenje: »U ovom je ljubav ne da mi pokazasmo ljubav Bogu, nego da On pokaza ljubav nama, i posla Sina svojega da očisti grijehе naše.« (1. Jovanova 4,10)

Zanimljiva i važna razlika između hrišćanstva i nehrišćanskih religija je u tome što one naglašavaju čemu su ih njihovi osnivači učili, a ne šta su učinili za njih. Razlog tome je što spasenje ne može da im pruži ono što su njihovi osnivači možda učinili za njih, šta god da je u pitanju. Sve što su ove vođe mogle da urade jeste da uče ljude kako da »spasu« sami sebe.

Hrišćani, suprotno tome, naglašavaju ne samo šta je Isus poučavao, već i šta je učinio, jer ono što je Hristos učinio predstavlja jedini način spasenja. Hristovo utelovljenje (Rimljanima 8,3), Njegova smrt na krstu (Rimljanima 5,8), Njegovo vaskrsenje (1. Petrova 1,3) i Njegova služba na Nebu (Jevrejima 7,25) – jedina su dela koja nas spasavaju. Naša sigurno to ne mogu da učine. »Ako biste objedinili sve što je dobro, sveto, plemenito i lepo u čoveku, a zatim predstavili to Božjim anđelima kao mogućnost učestvovanja u spasenju ljudske duše ili delovanja u njenu korist, predlog bi bio odbijen kao izdajnički čin.« (Elen Vajt, *Faith and Works*, str. 24)

Ova uzvišena istina naročito je važna za nas usred opasnosti i obmana poslednjih dana.

Neposredno pre krsta, Isus je razgovarao sa užim krugom svojih sledbenika o tome kako ljudi mogu doći Ocu uz Njegovu pomoć. Filip je tada rekao: »Gospode, pokaži nam Oca, i biće nam dosta.« (Jovan 14,8)

Kako je Isus odgovorio Filipu? Jovan 14,9. Kako nas Njegov odgovor uči o Ocu? Kakve pogrešne predstave o Bogu Njegov odgovor treba da razjasni?

Pojedini ljudi kažu da je Bog Starog zaveta Bog pravde u poređenju sa Bogom Novog zaveta, koji je pun milosti, blagodati i praštanja. Razlika koju oni prave je neosnovana. To je isti Bog, sa istim osobinama, i u Starom i u Novom zavetu.

Jedan od razloga zašto je Hristos došao na ovaj svet bio je da otkrije istinu o Bogu Ocu. Pogrešne predstave o Njemu i Njegovom karakteru tokom vekova raširile su se ne samo među neznabošcima, već i među Božjim izabranim narodom. »Zemlju je obavio mrak jer je Bog pogrešno shvaćen. Da bi mračne senke bile rasterane, da bi se svet mogao vratiti Bogu, sotonina sila prevare morala je biti slomljena.« (Elen Vajt, *Čežnja vekova*, str. 22. original) Ovo su bili neki razlozi Isusovog dolaska na Zemlju.

Bog se ne menja. Da znamo sve činjenice u vezi sa događajima u Starom zavetu, shvatili bismo da je Bog u Starom zavetu isto tako milostiv kao i u Novom. Pismo objavljuje: »Bog je ljubav« (1. Jovanova 4,8) i Bog se ne menja. »Isus Hristos juče je i danas Onaj isti i vavijek.« (Jevrejima 13,8)

Ne zaboravite da je Bog Starog zaveta visio na krstu.

Ovaj Bog je, takođe, milosrdan, dugo trpi i velike je milosti (Psalmi 145,8). Bog javlja svoju milost (Psalmi 143,8) i veseli se zbog svojih sledbenika (Psalmi 147,11). Božja namera je da učini da Njegov narod napreduje i da mu pruži nadu (Jeremija 29,11). On će se u svojoj ljubavi radovati svom narodu pevajući (Sofonija 3,17). Ovi tekstovi, i još mnogi drugi, pokazuju kakav je zaista Bog Otac.

Razmislite o činjenici da Isus predstavlja Boga Oca. Zašto je to divna istina puna nade, naročito za one koji se ponekad možda plaše Boga?

Greh je odvojio ljudski rod od Boga; ogromni ponor otvorio se između njih, ali da nije premošćen, čovečanstvo bi bilo osuđeno na večno uništenje. Ponor je bio dubok i strašan. Nešto neshvatljivo bilo je potrebno da se dogodi da bi problem greha bio rešen i da bi se grešni ljudski rod ponovo sjedinio sa pravednim i svetim Bogom. Bilo je potrebno da jedno večno Biće, Bog lično, postane čovek i da, u ljudskoj prirodi, prinese Sebe kao žrtvu za naše grehe.

Pročitajte sledeće tekstove: Jovan 1,1-3.14; Filibljanima 2,5-8. Šta ovi stihovi uče o Isusu?

Hristos je večan i Njegovo postojanje ne zavisi ni od koga i ni od čega. On je Bog – ne samo da je bio u Božjem obličju, već je bio Bog lično. Suština Njegove prirode je božanska i večna. Isus je sačuvalao tu božansku prirodu, ali je postao i ljudsko biće da bi održao zakon u ljudskom telu i umro kao Zamenica za sve one koji su prekršili Zakon, a to smo svi mi (Rimljanima 3,23).

Hristos je postao čovek koji nije imao nikakvu prednost u odnosu na druge ljude. On je održao Božji zakon ne zahvaljujući svojoj unutrašnjoj božanskoj sili, već oslanjajući se na istu spoljašnju božansku silu dostupnu svakom čoveku.

Isus je u potpunosti bio i Bog i čovek. To znači da je Onaj koji nosi »sve u riječi sile svoje« (Jevrejima 1,3) bio isti Onaj koga su kao novorođenče pronašli »gdje leži u jaslama« (Luka 2,16). To znači da je Onaj koji je »prije svega, i sve je u Njemu« (Kološanima 1,17), isti Onaj koji, kao dete, »napredovaše u premudrosti i u rastu« (Luka 2,52). To znači da je Onaj bez koga »ništa nije postalo što je postalo« (Jovan 1,3) bio isti Onaj koga su ubili »objesivši na drvo«. (Dela 5,30)

Ako sve ovo otkriva Hristovu ljubav prema nama, a Hristova ljubav nije ništa drugo do prikaz Očeve ljubavi prema nama, onda nije čudno što imamo toliko mnogo razloga da se radujemo i budemo zahvalni!

Pročitajte Rimljanima 8,38.39. Kako tema koju proučavamo u današnjoj pouci pruža snažne razloge da verujemo u ono što Pavle kaže u ovom tekstu?

LJUBAV SVETOG DUHA

Sveti Duh je pogrešno shvaćen, skoro u istoj meri kao i Otac. Neki teolozi smatraju da je Duh ljubav između Oca i Sina. Drugim rečima, smatraju da je Duh privrženost između Oca i Sina. To znači da je On sveden na odnos između dva lica Božanstva i da nije ličnost.

Međutim, prema Svetom pismu Sveti Duh je ličnost. Hrišćani se krštavaju u Njegovo ime kao i u Očevo i Sinovljevo (Matej 28,19). Duh proslavlja Hrista (Jovan 16,14). Duh osvedočava ljude (Jovan 16,8). Može da se ražalosti (Efescima 4,30). On je Utešitelj (Jovan 14,16), Pomoćnik, Savetnik. On poučava (Luka 12,12), posreduje (Rimljanima 8,26) i posvećuje (1. Petrova 1,2). Hristos je rekao da Duh upućuje ljude na istinu (Jovan 16,13).

Ukratko rečeno, Sveti Duh je Bog, kao što su Otac i Sin. Zajedno, oni su jedan Bog.

Sve što Duh čini otkriva božansku ljubav. Šta On čini? Luka 12,12; Jovan 16,8-13; Dela 13,2.

Najveći dokaz da je Sveti Duh Bog jeste Hristovo utelovljenje. Isus je bio rođen od Svetoga Duha (Matej 1,20). Samo je Bog mogao »da stvara« na taj način.

Sveti Duh je izveo dva suprotna čuda za Hrista. Prvo, On je učinio da se sveprisutni Hristos nađe u Marijinoj utrobi. Hristos se vazneo telesno na Nebo u ljudskom telu, ograničen unutar tog tela. Drugo, Duh čini, još jednim neobjašnjivim čudom, da Hristos, koji je ograničen svojom ljudskom prirodom, bude prisutan među hrišćanima širom sveta.

Dakle, Sveti Duh, zajedno sa Ocem i Sinom, radi u našu korist. »Božanstvo je bilo pokrenuto samilošću prema ljudskom rodu, a Otac, Sin i Sveti Duh predali su Sebe izršenju plana spasenja.« (Elen Vajt, *Counsels on Health*, str. 222)

Otac, Sin i Sveti Duh vole nas podjednako i deluju da bi nas spasili i uveli u Božje večno carstvo. Kako onda možemo da zanemarimo tako uzvišeno spasenje?

U kojoj meri možemo primiti utehu iz činjenice da Otac, Sin i Sveti Duh rade za naše večno dobro?

SIGURNOST SPASENJA

Pojedini adventistički hrišćani se pitaju da li će biti spaseni. Nedostaje im sigurnost i čeznu da saznaju svoju budućnost u vezi sa večnim životom. Oni ulažu napore da budu dovoljno dobri, a ipak znaju da ne uspevaju u tome. Gledajući u sebe pronalaze malo toga što ih može ohrabriti na njihovom životnom putu.

Kada uvidimo ogroman ponor između Isusovog karaktera i nas samih, ili kada pročitamo tekst sličan ovom: »Kao što su uska vrata i tijesan put što vode u život, i malo ih je koji ga nalaze« (Matej 7,14), ko od nas se ne zapita da li ćemo uspeti?

Da bi bili spremni za poslednje vreme, ljudi moraju imati sigurnost spasenja u sadašnjem trenutku. Oni se moraju veseliti stvarnosti spasenja da bi se bez straha suočili sa budućnošću. Kao što smo videli, sva tri lica Božanstva nastoje da nas spasu. Dakle, mi možemo i treba da živimo sa sigurnošću u spasenje.

Pročitajte sledeće tekstove. Kakvu nadu i sigurost pronalazimo u njima u vezi sa spasenjem i onim što je Bog učinio za nas i što obećava da će učiniti?

Psalam 91,15.16. _____

Joilo 2,31.32. _____

Jovan 10,28. _____

Rimljanima 10,9-13. _____

1. Jovanova 5,11-13. _____

Pozvani smo, čak nam je i naloženo, da živimo svetim životom, ali ovakav život nije sredstvo kojim postizemo spasenje nego posledica spasenja koje nam je Hristos omogućio. Iako moramo biti verni, čak i do same smrti, uvek se moramo oslanjati na taj dar kao na jedinu nadu spasenja. Božji narod biće veran i poslušan u poslednjim danima. Njihova vernost i poslušnost potiče iz sigurnosti onoga što je Hristos učinio za njih.

Šta je »vječno Jevanđelje«? Otkrivenje 14,6.7.

Jevanđelje se u ovom tekstu naziva večnim. To je još jedan dokaz da se Bog ne menja. Nepromenljivi Bog ima nepromenljivo Jevanđelje. Ono pruža sigurnost svima koji su spremni da ga prihvate. Jevanđelje otkriva Božju nepromenljivu ljubav, i upravo ovu poruku treba objaviti svetu. Svakom je potrebna prilika da je čuje. Zato je Bog pozvao svoj narod da je raširi.

»Kao što nas izabra kroz Njega prije postanja svijeta, da budemo sveti i pravedni pred Njim u ljubavi, odredivši nas naprijed kroz Isusa Hrista Sebi na posinaštvo, po ugodnosti volje svoje.« (Efescima 1,4.5) Šta ovaj tekst govori o tome koliko je Jevanđelje zaista »večno«?

Izabrani u Njemu »prije postanja svijeta«. Razgovarajte o ovom »večnom« Jevanđelju! Čak i pre stvaranja ovoga sveta, Božji plan je bio da imamo spasenje u Njemu.

Obratite pažnju na neke od spomenutih reči: »izabra«, »odredivši nas naprijed«, »po ugodnosti volje svoje«, »posinaštvo«. Zapazite koliko ova dva stiha ukazuju na Božju želju da imamo večni život »u Njemu«. Činjenica da je Bog sve to učinio pre vremena večnih (vidi: 2. Solunjanima 2,13; 2. Timotiju 1,9) ukazuje jasno na Njegovu blagodat, pokazujući da naše spasenje ne zavisi od naših dela niti od zasluga bilo koga stvorenog bića, već u potpunosti proističe iz Božjeg uzvišenog karaktera. Kako bi spasenje moglo da potiče od onoga što mi činimo ako smo izabrani da to spasenje primimo u Njemu pre nego što smo nastali? Naš je izbor da li ćemo ga prihvatiti ili odbaciti.

Kako se ovaj izbor ispoljava u životu izabranih? »Da budemo sveti i pravedni pred Njim u ljubavi.« (Efescima 1,4) Za ovo smo, takođe, izabrani.

Pozvani smo da širimo »večno Jevanđelje« svetu kao deo poruke poslednjeg vremena pre Hristovog dolaska. Zašto moramo znati i iskusiti stvarnost »večnog Jevanđelja« u svom životu, pre nego što ga možemo objaviti drugima?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Možemo imati sigurnost spasenja, ali ne smemo gajiti drskost u vezi sa tim. Da li postoji lažna sigurnost spasenja? Naravno. Isus je, takođe, upozorio na to sledećim rečima: »Neće svaki koji Mi govori: Gospode, Gospode, ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji Oca Mojega koji je na nebesima. Mnogi će reći Meni u onaj dan: Gospode, Gospode, nijesmo li u ime Tvoje prorokovali, i Tvojijem imenom đavole izgonili, i Tvojijem imenom čudesa mnoga tvorili? I tada ću im Ja kazati: Nikad vas nijesam znao; idite od Mene koji činite bezakonje.« (Matej 7,21-23)

Ovi ljudi napravili su dve presudne greške. Prvo, uprkos svim velikim delima koja su činili u ime Gospodnje, nisu činili Božju volju, odnosno nisu držali Njegov zakon. Isus nije rekao: »Idite od Mene« vi koji »niste bezgrešni« ili vi koji »niste bez krivice« ili vi koji »niste savršeni«. Umesto toga, opisao ih je kao »bezakonike« – prevod reči *anomial*, »bez zakona«. Drugo, zapazite da su isticali sebe i ono što su postigli: *Nismo li ovo činili u Tvoje ime? Ili Nismo li ono činili u Tvoje ime? Ili Zar nismo i ono činili u Tvoje ime, takođe?* Molim vas! Koliko daleko moraju biti od Hrista da ukazivanjem na svoja dela pokušaju da opravdaju sebe pred Bogom? Jedina dela koja će nas spasiti su Hristova, koja se nama pripisuju verom. U tome leži naša sigurnost – ne u nama ili našim delima, već samo u onome što je Hristos učinio za nas. Želite sigurnost? Poštujte Božji zakon i počivajte samo u zaslugama Hristove pravde, i imaćete sigurnost koja vam je potrebna.

ZA RAZGOVOR:

1. Martin Luter je izjavio: »Kada pogledam u sebe, ne znam kako mogu biti spasen. Kada pogledam u Isusa, ne znam kako mogu biti izgubljen.« Kakvu veliku mudrost pronalazimo u ovim rečima? Zašto je važno da ovu misao stalno imamo na umu?

2. Razmišljajte više o ideji da smo izabrani za spasenje još pre osnivanja sveta. Zašto to ne znači da će svi biti spasen? Ako pojedini ljudi ne budu spasen, da li će to biti zato što ih Bog nije izabrao ili zbog odluka koje su doneli?

3. Kako nam stvarnost velike borbe pomaže da bolje izađemo na kraj sa postojanjem zla u svetu koji Otac, Sin i Sveti Duh vole?

HRISTOS U NEBESKOM SVETILIŠTU

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Rimljanima 8,3; Jovan 1,29; Otkrivenje 5,12; Jevrejima 7,1-28; Jevrejima 9,11-15; 3. Mojsijeva 16,13; Jevrejima 9,20-23.

Tekst za pamćenje: »Zato i Bog Njega povisi, i darova Mu ime koje je veće od svakoga imena. Da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno onijeh koji su na Nebu i na zemlji i pod zemljom.« (Filibljanima 2,9.10)

U Jevrejima poslanici zabeleženo je sledeće u vezi sa Isusom u nebeskom Svetilištu: »Gdje Isus uđe naprijed za nas, postavi Poglavar sveštencički dovijeka po redu Melhisedekovu.« (Jevrejima 6,20)

Sveto pismo, naročito Novi zavet, veoma jasno govori o Hristovoj ulozi Poglavara sveštencičkog u nebeskom Svetilištu – ulozi koju je preuzeo pošto je izvršio zadatak na Zemlji primevši Sebe na žrtvu (vidi: Jevrejima 10,12).

Ove sedmice proučavaćemo o Hristovoj službi u nebeskom Svetilištu. Njegova posrednička uloga je važna u pripremi Njegovog naroda za poslednje vreme. Data nam je sledeća ključna opomena: »Božji narod treba jasno da razume istinu o Svetilištu i o istražnom ili predadventnom sudu. Svakome je neophodno da lično zna za mesto i rad našeg velikog Poglavara sveštencičkog. U suprotnom, neće im biti moguće da pokažu veru koja je neophodna za ovo vreme ili da zauzmu mesto koje im je Bog odredio.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 488. original)

Šta Hristos čini za nas u nebeskom Svetilištu, i zašto je toliko važno da to shvatimo, naročito u poslednjim danima?

NAJVEĆA ŽRTVA

Proučavanje o najvećoj Hristovoj žrtvi pomaže vernicima da se pripreme za poslednje vreme. Ljudi često gledaju cilj ispred sebe, i to ima smisla. Međutim, takođe je dobro da shvate da se cilj nalazi i iza njih. Reč je o Golgoti. Cilj, koji je Isus ostvario za nas, nepromenljiv je, konačan i pruža sigurnost cilju koji je pred nama.

Pročitajte sledeće tekstove: Rimljanima 8,3; 1. Timotiju 1,17; 1. Timotiju 6,16; 1. Korinćanima 15,53. Zašto je Bog poslao svog Sina na ovaj svet?

Bog je poslao Hrista da postane žrtva za greh, da osudi greh u telu. Šta to znači? Hristos kao besmrtno biće nije mogao da umre. Zato je Gospod postao čovek, uzimajući na Sebe našu smrtnu prirodu da bi mogao umreti kao naša zamena.

Iako je bio božansko biće, iako je imao božansku prirodu, Isus je uzeo obličje »čoveka«, i ponizio se »postavši poslušan do same smrti« na krstu (Filipljanima 2,6-8). Hristova božanska priroda, samo Bogu znano kako, nije umrla kada je Isus umro na krstu. Na način koji prevazilazi ljudsku moć poimanja, Isusova božanska priroda mirovala je devet meseci u utrobi i nekoliko dana u grobnici, i Isus je nikada nije upotrebio da bi pomogao svojoj ljudskoj prirodi u toku ovozemaljskog života i službe.

Šta sledeći stih govori o izvesnosti Hristove smrti? Luka 9,22.

Hristos se rodio da bi umro. Možemo pretpostaviti da nije postojao nijedan trenutak u večnosti kada nije razmišljao o ismevanju, bičevanju, mučenju i bolnom raspeću sa kojim će se suočiti. Ovo je primer neuporedive ljubavi, nikada ranije viđene i nikada u potpunosti shvaćene.

Šta mi ljudi možemo učiniti pred ovakvom ljubavlju osim da padnemo na kolena i da Bogu služimo u veri i poslušnosti? Šta nam krst govori o bezvrednosti ljudskih zasluga?

JAGNJE BOŽJE

Pročitajte sledeće tekstove Jovan 1,29; Otkrivenje 5,12; Otkrivenje 13,8. Koja slika je zajednička ovim tekstovima i zašto je ona važna u shvatanju plana spasenja?

Kada je Jovan Krstitelj Isusa nazvao »Jagnjetom Božjim«, nepogrešivo je ukazao na Svetilište. Još je neposrednije ukazao na Hristovu smrt za greh kao jedino ispunjenje svih ikada ubijenih jaganjaca (i drugih žrtvenih životinja prinesenih u jevrejskom Svetilištu) kao žrtava za greh. Četiri Jevanđelja, pored ostalog što uče, na kraju opisuju šta je Isus učinio kao Jagnje Božje koje je uzelo grehe sveta.

Međutim, izveštaj o Isusu i Njegovim delima za naše spasenje ne završava se u Jevanđeljima, čak ni Njegovom smrću i vaskrsenjem.

Jevrejima poslanica od samog početka bavi se temom Hrista kao Poglavarara svešteničkog u nebeskom Svetilištu posle Njegove uloge kao žrtvenog Jagnjeta. Nakon što je prvi put spomenut u ovoj ulozi posle krsta (Jevrejima 1,3), naredna poglavlja u Knjizi ukazuju na Isusa kao Prvosveštenika. Njegov rad u nebeskom Svetilištu detaljno je opisan u Jevrejima 7,1-28.

Pročitajte tekst iz Jevrejima 7,1-28. Šta pisac ovde govori o Isusu?

Iako je značenje ovih stihova duboko i bogato, u suštini govore da Isus Hristos ima bolje sveštenstvo od sveštenika iz Aronovog reda koji su služili u ovozemaljskom Svetilištu. Međutim sada, umesto sveštenika u ovozemaljskom Svetilištu, imamo nebeskog Prvosveštenika koji služi u našu korist u Svetilištu na Nebu. Dakle, kada upravimo sada svoj pogled na Isusa, upravljamo pogled na Njega kao našeg Poglavarara svešteničkog u nebeskom Svetilištu.

NAŠ POGLAVAR SVEŠTENIČKI

Pročitajte tekstove iz Jevrejima 7,24-27. i Jevrejima 8,6. Kakva uzvišena nada nam se nudi u ovim stihovima?

Hristos može da pruži potpuno spasenje zahvaljujući odlikama koje nijedan drugi sveštenik nikada nije imao. On je Bog, koji ima vlast da oprašta grehe. On ima večno sveštenstvo. U toku hrišćanske ere On svo vreme posreduje za svoj narod, sa istim brižnim saosećanjem kao kada je lečio bolesne i tešio usamljene. On je, takođe, i čovek, ali je rođen bez greha i ostao je bez greha. I, kao Bezgrešni, umro je pod teškim teretom celokupnog ljudskog greha. Samo On, dakle, kao Bogočovek, može da posreduje za grešnike u nebeskom Svetilištu.

Ovi tekstovi takođe pokazuju da je Hristova žrtva prineta jednom zauvek. Dovoljno je bilo samo jednom da bude prineta i tako donese spasenje svakom ljudskom biću.

Imajući u vidu ko je umro na krstu, kako takav dar da ne bude dovoljan za svakog čoveka?

Pročitajte tekst iz Jevrejima 9,11-15. Šta je Hristos svojom smrću ostvario za nas i šta sada ostvaruje svojom službom na Nebu?

U tekstu u Jevrejima 9,12. zabeleženo je da Hristos »nađe vječni otkup«. Grčka reč prevedena kao »otkup« takođe znači »otkupljenje«, »oslobođenje« i »izbavljenje«. Ista reč upotrebljena je u Jevanđelju po Luki (Luka 1,68) kada je Zaharija objavio da Bog »pohodi i izbavi narod svoj«. Ukazivanje na Hristovu krv – krv jedine dovoljne žrtve – znači da je Hristos, kao žrtveno Jagnje, izvršio ovo otkupljenje, ovo izbavljenje. Radosna vest Jevanđelja glasi da je Hristos to ostvario ne za Sebe, već za nas, i da se odnosi na sve koji prihvate Hristovu žrtvu.

Razmišljajte o tome da je Hristos »našao večni otkup« za nas, i da je započeo svoje delo u nebeskoj Svetinji u našu korist tek kada je ovo ostvario. Kakvu nadu nam nudi to što Hristos čini za nas u nebeskoj Svetinji?

NAŠ POSREDNIK

Iako je greh uno strašan razdor između Boga i ljudskog roda, Hristovom smrću mi kao ljudska bića dovedeni smo Bogu i možemo da imamo dalji pristup Njemu. Vidi: Efescima 2,18; 1. Petrova 3,18.

»Koji imamo kao tvrd i pouzdan lenger duše, koji ulazi iza najdalje zavjese, gdje Isus uđe naprijed za nas, postavši Poglavar sveštencički do vijeka po redu Melhisedekovu.« (Jevrejima 6,19.20) Šta je prema ovim stihovima Isus učinio za nas?

Pročitajte tekst iz Jevrejima 9,24. Šta prema ovom tekstu obuhvata Hristov rad?

Isus je ušao napred za nas u samo Božje prisustvo, stupivši kao naš Predstavnik u nebesku Svetinju. Odnosno, Isus stoji pred Ocem, iznoseći zasluge svoje pomiriteljske žrtve, »večnog otkupa« koji je »našao« u našu korist.

Kada prihvatimo Isusa, naši gresi su oprošteni, i pred Bogom stojimo očišćeni. Međutim, ostaje činjenica da čak i pošto smo postali hrišćani, mi i dalje grešimo, uprkos svim divnim obećanjima o pobjedi. U tom slučaju, Isus posreduje kao naš Poglavar sveštencički na Nebu. On predstavlja grešnika koji se kaje, ne iznoseći naše zasluge pred Boga (jer ih nemamo) već svoje. »Zato i može vavijek spasti one koji kroza Nj dolaze Bogu, kad svagda živi da se može moliti za njih.« (Jevrejima 7,25)

Zar novorođeni hrišćani ne osećaju svoju stalnu potrebu za Hristovom neprestanom milošću i blagodaću? Odnosno, uprkos novom životu koji imamo u Isusu, uprkos uzvišenim promenama u našem životu, ko ne uviđa svoju stalnu potrebu za oproštenjem? Zašto je, onda, činjenica o Hristu kao našem Poglavaru sveštencičkom toliko dragocena za nas?

Jevrejima poslanica uči da je služba u zemaljskom jevrejskom Svetilištu bila uspostavljena po uzoru na nebesko Svetilište, ono u koje je Hristos ušao i u kome je bio postavljen za našeg Poglavara sveštenečkog. Zemaljska služba, sa svoja dva odeljenja i obredima prinošenja žrtava i očišćenja, bila je »obličje i sjen nebeskijeh stvari, kao što bi rečeno Mojsiju kad šćaše Skiniju da načini«. (Jevrejima 8,5).

Kao što je vršenje obreda u zemaljskom Svetilištu obuhvatalo službu u dva odeljenja, Svetinji i Svetinji nad svetinjama, takva je bila i Hristova služba u nebeskom Svetilištu. U zemaljskom Svetilištu pojam suda predstavljan je Danom pomirenja, koji se završavao čišćenjem Svetilišta, kao što je opisano u 3. Mojsijevoj 16. poglavlju. Ta služba je obavljana jednom godišnje kada je Prvosveštenik ulazio u drugo odeljenje, Svetinju nad svetinjama (3. Mojsijeva 16,12-14) i obavljao delo očišćenja i pomirenja u korist naroda.

Pročitajte tekst iz Jevrejima 9,20-23. Šta treba da bude očišćeno i zašto ova slika jasno ukazuje na Hristovu službu Dana pomirenja?

Oni koji proučavaju Bibliju bili su iznenađen izjavom da i nebesko Svetilište treba da bude očišćeno. Međutim, kada shvatimo da to upućuje na Dan pomirenja, problem nestaje. Tekst iz Jevrejima 9,23. pokazuje da delo koje Hristos vrši u nebeskom Svetilištu jeste upravo ono što je zemaljski prvosveštenik činio u godišnjoj službi Dana očišćenja u izrailjskom Svetilištu. Služba sveštenika prilikom čišćenja zemaljskog Svetilišta nagoveštavala je delo koje će Hristos jednog dana obavljati u nebeskom. Tekst ne kaže da će se ovo čišćenje na Nebu dogoditi odmah posle Hristovog vaznesenja. Na osnovu proučavanja Knjige proroka Danila vidimo da je ovaj deo službe započeo 1844. godine. Dok se hrišćani suočavaju sa poslednjim danima, treba da shvatimo svečanost vremena u kome živimo, ali i da počivamo u sigurnosti onoga što je Hristos u prošlosti učinio za nas i što čini za nas sada u Svetinji nad svetinjama u nebeskom Svetilištu.

Prva anđeoska vest glasi: »Bojte se Boga, i podajte Mu slavu, jer dođe čas suda Njegova.« (Otkrivenje 14,7) Stvarnost suda ukazuje na blizinu kraja. Kako ova stvarnost treba da utiče na naš život?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Jevrejima poslanica upućuje na zemaljsko Svetilište kao na model, tip, onoga što će Hristos učiniti za nas i na Zemlji, kao žrtva prinesena za nas, i na Nebu, kao naš Poglavar sveštencički. Izrailjsko Svetilište oduvek je trebalo da bude očigledna pouka iz Jevanđelja. Trebalo je da pouči Jevreje o planu spasenja, koji je obuhvatao žrtvu, posredovanje, sud i konačan kraj greha. Knjiga proroka Danila pomaže čitaocima da shvate apokaliptičku (poslednje vreme) stranu Hristovog konačnog dela u nebeskom Svetilištu. »Naglašavanjem čišćenja, suda i kazne, apokaliptička Danilova viđenja prenose sliku Dana pomirenja na sam kraj Zemlje. Čišćenje je neposredno povezano sa nebeskim Svetilištem i radom Mesije kao cara i sveštenika. Viđenja uvode elemenat vremena, omogućavajući čitaocu da prepozna posebne trenutke unutar istorije spasenja kada će Mesija početi delo konačnog očišćenja, suda i kazne u Božjem nebeskom prebivalištu.« (*Handbook of Seventh-day Adventist Theology* [Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 2000], str. 394)

ZA RAZGOVOR:

1. Pročitajte sledeći navod Elen Vajt: »Kao što su u staro doba gresi naroda bili verom prenošeni na žrtvu za greh i preko krvi simbolično na zemaljsko Svetilište, tako su u novom zavetu gresi pokajnika, verom stavljani na Hrista i stvarno prenošeni u nebesko Svetilište. I kao što je simbolično čišćenje zemaljskog Svetilišta postizano uklanjanjem greha kojim je bilo ukaljano, tako se i stvarno čišćenje nebeskog Svetilišta mora postići uklanjanjem ili brisanjem greha koji su u njemu bili zapisani. Međutim, pre nego što to bude postignuto, moraju biti ispitane knjige izveštaja da bi moglo biti odlučeno ko je, pokajanjem i verom u Hrista, stekao pravo na blagoslove pomirenja.« (*Velika borba*, str. 421.422. original) Koje dve pojedinosti prema njenim rečima otkrivaju one koji su stekli pravo na »blagoslove pomirenja«? Zašto je važno da Božji narod shvati koje su to dve pojedinosti, naročito u iskušenjima poslednjih dana?

2. Pročitajte: 3. Mojsijeva 16,15.16. Kakvo značenje ima krv? Šta krv predstavlja? Zašto je krv imala ključnu ulogu u Danu očišćenja tada i šta znači za nas danas?

»PROMENA« ZAKONA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Rimljanima 8,1; Rimljanima 7,15-25; Rimljanima 7,1-14; Jovan 20,19-23; Dela 20,6.7; Danilo 7,23-25; Otkrivenje 13,1-17.

Tekst za pamćenje: »I govoriće riječi na Višnjega, i potiraće Svece Višnjega, i pomišljaće da promijeni vremena i zakone; i daće mu se u ruke za vrijeme i za vremena i za po vremena.« (Danilo 7,25)

U središtu našeg shvatanja događaja poslednjih dana nalazi se pitanje Božjeg zakona. Da budemo određeniji – pitanje četvrte zapovesti, svetkovanja sedmog dana Subote. Iako znamo da se spasenje stiće samo verom i da držanje Zakona, uključujući i svetkovanje Subote, nikada ne može doneti spasenje, takođe znamo da će u poslednjim danima poslušnost Božjem zakonu, uključujući i zapovest o sedmom danu Suboti, biti spoljašnji znak, obeležje, kome smo odani.

Ova odlika naročito će doći do izražaja usred presudnih događaja poslednjih dana opisanih u 13. i 14. poglavlju Otkrivenja, kada će se moćan spoj verskih i političkih sila ujediniti da stanovnicima ovoga sveta nametne lažan oblik službe Bogu. Ovo je u suprotnosti sa tekstom u kome je Božji narod pozvan da se pokloni »Onome koji je stvorio nebo i Zemlju i more i izvore vodene« (Otkrivenje 14,7); odnosno, da se poklone jedino Stvoritelju i nikom drugom.

Ove sedmice osvrnućemo se na Božji zakon, naročito na Subotu, i bavićemo se pitanjem promene Zakona i šta to znači za nas koji očekujemo skori kraj.

Jedno od najuzvišenijih obećanja u Bibliji nalazimo u Rimljanima 8,1: »Nikakva, dakle, sad nema osuđenja onima koji su u Hristu Isusu i ne hode po tijelu nego po Duhu.« Ove reči su poput vrhunca, zaključka prethodnih misli. Samo proučavanjem Pavlovih reči koje prethode ovom stihu možemo bolje shvatiti nadu i obećanja datih u ovom tekstu.

Pročitajte tekst iz Rimljanima 7,15-25. Šta je suština Pavlovih reči u ovim stihovima što njegovu misao u Rimljanima 8,1. čini toliko uverljivom?

Iako su se u hrišćanstvu vodile velike rasprave o tome da li je Pavle ovde govorio upravo o sebi kao verniku ili ne, jedno je jasno: Pavle je govorio o stvarnosti greha. Svi, čak i hrišćani, mogu da se poistovete sa borbom na koju Pavle ovde ukazuje. Ko u svom životu nije osetio uticaj tela i »grijeha koji živi u« nama, što nas nagoni da činimo ono što znamo da ne bi trebalo, ili da ne činimo što znamo da bi trebalo? Prema Pavlu, problem ne predstavlja Zakon, već naše telo.

Ko se nije našao u prilici da želi da učini ono što je ispravno, a učini ono što je pogrešno? Iako Pavle ne govori o neizbežnosti greha u životu novorođenog hrišćanina, on sigurno potvrđuje uvek prisutnu borbu sa kojom se suočava svako ko teži da bude poslušan Bogu.

Tako, on izgovara poznate reči: »Ja nesrećni čovjek! Ko će me izbaviti od tijela smrti ove?« (Rimljanima 7,24) Pavle odgovor pronalazi u Isusu, u velikom obećanju o tome da »nema osuđenja« za one koji veruju u Isusa, koji blagodaću hodaju po Duhu. Vernici se bore; suočavaju se sa iskušenjima; greh je stvaran. Međutim, verom u Isusa oni koji veruju više nisu osuđeni od strane Zakona; oni ga drže. Dakle, oni uče da hode po Duhu a ne »po tijelu«.

Pročitajte ponovo današnji biblijski tekst. Na koje načine se možete poistovetiti sa onim što Pavle ovde govori? Zašto, onda, tekst u Rimljanima 8,1. predstavlja tako divno obećanje?

ZAKON I GREH

U odeljku od nedelje čitali smo stihove (Rimljanima 7,15-25) u kojima se spominje da greh postoji u životu svakog čoveka, čak i hrišćanina. Međutim, u stihovima koji prethode ovim, Pavle govori o Zakonu koji pokazuje koliko je greh rasprostranjen i poguban.

Pročitajte tekst iz Rimljanima 7,1-14. Kakav odnos vlada između Zakona i greha? Šta ovi stihovi govore o nemogućnosti da budemo spaseni Zakonom?

Dve ključne pojedinosti proizlaze iz ovog Pavlovog učenja. Prvo, on pokazuje da Zakon ne predstavlja problem. Zakon je »svet i pravedan i dobar«. Problem leži u grehu, koji vodi u smrt. Druga pojdinost je da je Zakon nemoćan da nas spase od greha i smrti. On ukazuje na problem greha i smrti. Ako ništa drugo, Zakon čini problem greha i smrti još očiglednijim, ali ne nudi nikakvo rešenje.

Samo bi površan čitalac na osnovu ovih stihova mogao da tvrdi da je Zakon, Deset zapovesti, ukinut, zanemarujući mnoge druge koji pokazuju da Zakon i danas važi. Takav stav je suprotan Pavlovim rečima. Ništa što Pavle ovde beleži nema smisla ako je Zakon ukinut. Njegova tvrdnja zasniva se na pretpostavci da je Zakon još uvek obavezujući, jer je Zakon taj koji ukazuje na stvarnost greha i na potrebu za Jevanđeljem. »Šta ćemo, dakle, reći? Je li zakon grijeh? Bože sačuvaj! Nego ja grijeha ne poznah osim kroz zakon; jer ne znadoh za želju da zakon ne kaza: Ne zaželi.« (Rimljanima 7,7)

Pročitajte pažljivo tekst iz Rimljanima 7,13. Šta Pavle ovde govori ne samo o Zakonu već i o tome zašto je još uvek neophodan?

Nije Zakon taj koji donosi smrt, već greh. Zakon samo pokazuje koliko je greh poguban, Zakon je dobar jer ukazuje na greh. On samo nema rešenje za njega, Jevanđelje ga ima. Pavle želi da naglasi da kao hrišćani, kao oni koji su spaseni u Hristu, treba da služimo u »obnovljenju Duha« (Rimljanima 7,6); odnosno, da živimo sa Isusom u zajednici zasnovanoj na veri, oslanjajući se na Njegove zasluge i Njegovu pravednost kada je spasenje u pitanju (tema o kojoj se mnogo govori u Rimljanima poslanici).

Kako vam je lično iskustvo u držanju Zakona pokazalo potrebu za Božjom blagodaću?

OD SUBOTE DO NEDELJE

Kao adventistički hrišćani često čujemo hrišćansku braću i sestre iz drugih verskih zajednica da je Zakon ukinut ili da više nismo pod Zakonom već pod blagodaću. Međutim, oni zapravo kažu da je samo četvrta zapovest ukinuta. Iako, neki ne misle tako. Oni smatraju da je sedmi dan, Subota, zamenjen prvim danom, nedeljom, u znak sećanja na Isusovo vaskrsenje.

Oni veruju da to mogu dokazati biblijskim tekstovima.

Slede novozavetni tekstovi koje mnogi hrišćani obično navode u želji da pokažu da je sedmi dan Subota iz Starog zaveta u Novom zavetu zamenjen prvim danom. Dok ih čitamo, zapitajmo se da li oni zaista govore o promeni dana ili samo opisuju tadašnje događaje, ne podižući ih na nivo uspostavljanja promene.

Pročitajte: Jovan 20,19-23. Kakav je razlog naveden što su se učenici okupili u toj sobi? Da li je u pitanju bilo bogoslužjenje u čast Isusovog vaskrsenja, kao što neki tvrde?

Pročitajte tekst iz Dela 20,6.7. Šta u ovim stihovima, ako postoji nešto, ukazuje da je Subota promenjena u nedelju, prvi dan sedmice? Vidi: Dela 2,46.

Pročitajte tekst iz 1. Korinćanima 16,1-4. Pored činjenice da je trebalo da sakupljaju milostinju kod kuće prvog dana u sedmici, šta ovaj tekst uči o promeni Subote u nedelju?

Ovi tekstovi predstavljaju srž »dokaza« koji se koriste u širenju učenja da je prvi dan u sedmici zamenio sedmi dan Subotu. Osim što je nekoliko puta opisano da su se vernici okupili iz različitih razloga, nijedan tekst ne ukazuje da su ova okupljanja predstavljala bogoslužjenja održana prvog dana kao zamena za sedmi dan Subotu. Pojedinci pripisuju ovim stihovima značenje koje nikada nisu imali.

SEDMI DAN U NOVOM ZAVETU

Kao što smo videli u odeljku od utorka, tekstovi koji se obično koriste za širenje ideje da je nedelja zamenila Subotu zapravo ne govore o tome. U stvari, svako ukazivanje na sedmi dan Subotu u Novom zavetu otkriva da je ona i dalje bila svetkovana kao jedna od Božjih zapovesti.

Šta sledeći tekstovi govore o sedmom danu Suboti pre i posle Hristove smrti? Luka 4,14-16; Luka 23,55.56.

Zapazite kako su žene koje su provodile vreme sa Hristom ostale »na miru po Zakonu« (Luka 23,56). Očigledno je da se Zakon odnosio na četvrtu zapovest, zapisanu na kamenim pločama na Sinaju. Nema naznaka da su iz vremena provedenog sa Isusom naučile nešto drugo osim da drže Božje zapovesti, uključujući i zapovest o Suboti. U stvari, Hristos je rekao svojim učenicima: »Ako imate ljubav k Meni, zapovijesti Moje držite.« (Jovan 14,15) Njegove zapovesti, koje je On lično držao, obuhvatale su i sedmi dan Subotu. Da je nedelja trebalo da zameni Subotu, ove žene bi to znale.

Pročitajte sledeće tekstove: Dela 13,14.42-44; Dela 16,12.13. Kakve dokaze pružaju ovi stihovi u vezi sa svetkovanjem sedmog dana Subote? Kakav dokaz pružaju za svetkovanje prvog dana u sedmici?

U ovim tekstovima ne nalazimo dokaz o promeni Subote u nedelju. Umesto toga, oni jasno ukazuju na običaj držanja Subote među ranim vernicima.

Tekst iz Dela 16,13. posebno je zanimljiv zato što se radnja događa izvan sinagoge. Vernici su se okupili na obali reke, gde su se neki »po običaju« molili. To su činili sedmog dana, u Subotu, i mnogo godina posle Isusove smrti. Ako se dogodila promena na nedelju, ništa u ovim tekstovima na to ne upućuje.

Kako na nenametljiv način i bez osuđivanja možete svedočiti o sedmom danu Suboti onima koji svetkuju nedelju?

POKUŠAJ PROMENE SUBOTE

Božji zakon, Deset zapovesti, i dalje važi (vidi: Jakov 2,10-12), a taj Zakon obuhvata sedmi dan Subotu. Zašto, onda, toliko mnogo hrišćana svetkuje nedelju, iako ne postoji biblijsko opravdanje za to?

U 7. poglavlju Knjige proroka Danila govori se o četiri velika carstva: Vavilonu, Medo-Persiji, Grčkoj i, zatim, Rimu, koji je četvrto i poslednje zemaljsko carstvo. U kasnijem razdoblju Rimskog carstva prikazano je da sila maloga roga izlazi iz njega (Danilo 7,8). I dalje je reč o Rimskom carstvu, samo je u pitanju njegov kasniji oblik. Šta bi drugo mogla da bude ova sila osim papstva, koje se uzdiglo neposredno iz Rima i do danas je njegov deo? Tomas Hobs je zabeležio oko 1600. godine: »Ako razmotrimo poreklo ove velike crkvene vlasti, lako ćemo приметiti da papstvo nije ništa drugo do duh mrtvog Rimskog carstva, koji sedi krunisan na njegovom grobu.« (*Leviathan* [Oxford: Oxford University Press, 1996] str. 463)

Pročitajte: Danilo 7,23-25. Čemu ovi stihovi uče što nam može pomoći da shvatimo poreklo svetkovanja nedelje?

U originalnom aramejskom jeziku, u 25. stihu, istaknuto je da je sila malog roga »nameravala« da promeni Zakon. Koja zemaljska sila zapravo sme da menja Božji zakon?

Iako su određene pojedinosti nepoznate, znamo da je pod papskim Rimom sedmi dan Subota bila zamenjena običajem svetkovanja nedelje, običajem koji se tako čvrsto ukorenio da ga je protestantska reformacija održala sve do 21. veka. Danas većina protestanata i dalje svetkuje prvi dan sedmice umesto da sledi biblijski nalog o sedmom danu.

Pročitajte i uporedite sledeće tekstove: Otkrivenje 13,1-17; Danilo 7,1-8.21.24.25. Kakva slična slika je upotrebljena u ovim tekstovima koja nam pomaže da shvatimo događaje poslednjih dana?

Koristeći sliku neposredno iz Knjige proroka Danila, koja obuhvata sliku o potonjem (papskom) razdoblju Rima, Otkrivenje ukazuje na progonstvo u poslednje vreme koje će biti usmereno onima koji odbiju da se »poklone« prema nalogu sila koje zapažamo u Otkrivenju.

Kako Otkrivenje 14,6.7, naročito 7. stih, koji odražava jezik iz četvrte zapovesti (2. Mojsijeva 20,11), pokazuje da će pitanje Subote biti ključno u krizi poslednjeg vremena u vezi sa tim kome se klanjamo?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Ista aždaja, sotona, koja je ratovala protiv Boga na Nebu (Otkrivenje 12,7) ratuje protiv Božjeg naroda na Zemlji, onih koji »drže zapovijesti Božije« (Otkrivenje 12,17; vidi: Otkrivenje 13,2.4). U stvari, sotona lično postao je predmet obožavanja (Otkrivenje 13,4). Tako rat protiv Boga, koji je započeo na Nebu, sotona nastoji da nastavi na Zemlji. Suština njegovog napada na Boga jeste njegov napad na Božji zakon.

»Bog je u četvrtoj zapovesti otkriven kao Stvoritelj neba i Zemlje, i tako se odvojio od svih lažnih bogova. Sedmi dan je upravo kao uspomena na delo stvaranja i bio posvećen kao dan odmora za čoveka. Bio je određen da u mislima ljudi uzdiže živoga Boga kao Izvor postojanja i predmet poštovanja i obožavanja. Sotona nastoji da odvрати ljude od vernosti Bogu i poslušnosti Njegovom zakonu; zbog toga svoje napore posebno usmerava protiv zapovesti koja ukazuje na Boga kao na Stvoritelja.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 53.54. original)

Mi slavimo Boga jer je On Stvoritelj »neba i Zemlje«, a sedmi dan Subota je osnovni znak Njegovog stvaralaštva, znak koji doseže do same sedmice stvaranja (vidi: 1. Mojsijeva 2,1-3). Ne čudi zato što se u svom napadu na Božji autoritet, sotona ustremio na glavni, osnovni znak tog autoriteta: sedmi dan Subotu.

Bog će u poslednjim danima imati na Zemlji ljude koji će ostati čvrsti i postojani u svojoj odanosti Njemu, odanosti koju će ispoljiti svojom poslušnošću Njegovim zapovestima – svim zapovestima, uključujući i onu koja posebno ukazuje na Gospoda kao Stvoritenja, koji je Jedini dostojan naše hvale.

ZA RAZGOVOR:

1. Kakav se problem javlja kada oni koji govore o stvarnosti greha tvrde da je Božji zakon ukinut? Kakvu nedoslednost uočavate u takvom načinu razmišljanja?
2. Kakvo je vaše iskustvo u dodiru sa onima koji su iznosili tvrdnje u korist nedelje umesto Subote? Kakve ste činjenice koristili, i koliko ste bili uspešni u tome? Kako izlazite na kraj sa uobičajenom tvrdnjom da je svetkovanje Subote pokušaj spasenja delima?
3. Dok drugima govorimo o Suboti i dok se pripremamo za događaje poslednjeg vremena, zašto je važno da shvatimo da se izazovi vezani za »žig zveri« još nisu dogodili?

JEVANĐELJE PO MATEJU, 24. I 25. POGLAVLJE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Matej 24,1-25; Otkrivenje 13,11-17; Matej 7,24-27; Luka 21,20; Matej 25,1-30.

Tekst za pamćenje: »Jer će izići lažni hristosi i lažni proroci, i pokazće znake velike i čudesa da bi prevarili, ako bude moguće, i izbrane.« (Matej 24,24)

Isus u 24. i 25. poglavlju Jevanđelja po Mateju otkriva važne istine o kraju vremena i o tome kako postati spreman. U određenom smislu, ova poglavlja predstavljaju Hristovo učenje o događajima poslednjeg vremena. Istovremeno, gledajući u blisku budućnost, On vidi predstojeće uništenje Jerusalima, tragediju strašnih razmera koja će pogoditi Njegov narod.

Međutim, obraćajući se svojim učenicima, Isus se, takođe, obraća svojim sledbenicima u budućim naraštajima, uključujući posebno poslednji naraštaj, onaj čiji će pripadnici biti živi kada se On vrati. Isus ne prikazuje lepu sliku. Ratovi, glasovi o ratovima, bolesti, lažni hristosi i progonstvo – to će biti sudbina sveta i sudbina Njegove crkve. Kada se osvrnemo unazad, zadivljujuće je koliko su Njegova proročanstva bila tačna. Zato Mu možemo verovati u vezi sa proročanstvima koja se još nisu ispunila.

Međutim, Isus nije samo upozoravao šta će se dogoditi. U 25. poglavlju Jevanđelja po Mateju ispričao je priče koje će, ukoliko bude obraćena pažnja na njih, pripremiti Njegov narod za povratak »Sina Čovečijeg«. Da, nastupiće teška vremena, ali On će pripremiti narod za susret sa Njim prilikom ponovnog dolaska.

SNAŽNA POTVRDA PROROČANSTVA

Učenici su u završnim danima pre Isusovog raspeća na krstu, razgovarali sa Njim na Maslinskoj gori. Zamislite da ste čuli kako Isus kaže da će Hram biti uništen. Niko ne zna o čemu su učenici u tom trenutku tačno razmišljali, ali pitanje koje su kasnije postavili ukazuje da su uništenje Hrama povezali sa »posletkom veka«. (Matej 24,3)

Kakvu opštu poruku je Isus uputio svojim sledbenicima o poslednjim danima? Matej 24,1-25.

Tekst iz Jevanđelja po Mateju 24,1-25. jasno pokazuje da je Hristos, između ostalog, zabrinut zbog prevara koje će vekovima zbunjivati Njegov narod, sve do poslednjih dana. Među tim prevarama naći će se lažni proroci i lažni hristosi. Pojedinci će se pojaviti tvrdeći da predstavljaju Hrista (lažni proroci), dok će drugi tvrditi da su Hristos lično. Strašno je to što će im ljudi poverovati.

Svedoci smo neugodne i snažne potvrde Božje reči. Kroz istoriju, čak i danas, varalice zaista dolaze i govore: »Ja sam Hristos.« Kakvo izuzetno proročanstvo! Živeći u vreme u kome živimo, možemo sagledati vekovima dugu istoriju i videti (na način na koji oni koji su živeli u Hristovo vreme nisu mogli) koliko je to proročanstvo istinito. Ne treba da budemo iznenađeni ako ovakve obmane samo još više uzmu maha, dok se približavamo konačnoj krizi.

Takođe, u okviru potvrđivanja vere, obratite pažnju kako je Isus opisao stanje u svetu. Od Hristovog vremena, u različitim razdobljima zemaljske istorije, ljudi su polagali svoju nadu na ono u šta su verovali da će ukloniti ili makar u velikoj meri umanjiti patnje i jad ljudskog roda. Bilo da je u pitanju politički pokret, tehnologija, nauka ili razum – ljudi su polagali velike nade da će ove pojedinosti stvoriti utopiju na Zemlji. Kao što je bolno svedočenje istorije uvek iznova pokazivalo, ove nade bile su neosnovane. Današnji svet je upravo onakav kakav je Isus rekao da će biti. Hristove reči, izgovorene pre skoro dve hiljade godina, pokazuju u kojoj su meri ove nade zaista bile nerazumne.

Kako nam ono što možemo naučiti iz sledećeg stiha može pomoći da se utvrdimo u svojoj veri? Matej 24,25.

ISTRAJATI DO KRAJA

Pročitajte sledeće tekstove: Matej 24,9; Otkrivenje 13,11-17. Kakve sličnosti postoje između Isusovih reči iz Jevandelja po Mateju i onoga što je Jovana nadahnulo da napiše u Otkrivenju?

Hristos izražava brigu za svoj narod u poslednje vreme zbog opšte zablude koja će podstaći narode da se suprotstave pravoj veri i nametnu lažni oblik bogoslužjenja svetu. Oni koji ostanu čvrsti suočiće se sa mržnjom, nevoljama, čak i smrću.

Pročitajte: Matej 24,13. Šta je ključno da bismo bili spaseni, da bismo bili verni, čak i usred sveopšteg protivljenja?

»Niko osim onih koji su ojačali svoj um biblijskim istinama, neće opstati u poslednjem velikom sukobu.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 593. original) Prema ovoj izjavi svi koji utvrde svoj um biblijskim istinama neće biti zavedeni obmanama poslednjeg vremenena. Oni moraju biti utemeljeni u istini za ovo vreme, u protivnom, prevare će ih nadvladati.

Šta je još važno da bismo ostali verni Bogu? Matej 7,24-27.

Ma koliko bilo važno da intelektualno budemo utemeljeni u Božjoj reči, prema Isusovim rečima to još uvek nije dovoljno da nas osposobi da čvrsto stojimo usred iskušenja sa kojima ćemo se suočiti. Mi moramo da postupamo u skladu sa onim što znamo; odnosno, moramo da budemo poslušni istini kakva je u Isusu. U prethodnoj priči, oba graditelja čula su Isusove reči. Razliku među njima, između istrajnosti i neistrajnosti, predstavlja poslušnost Isusovim poukama.

Zašto onaj koji je poslušan ostaje da stoji, a onaj koji nije poslušan pada? Kako poslušnost utiče na čovekovu istrajnost u veri?

»MRZOST OPUŠĆENJA«

U svom važnom govoru o posljednjem vremenu, Hristos ukazuje na »mrzost opušćenja« (Matej 24,15), sliku iz Knjige proroka Danila (Danilo 9,27; Danilo 11,31; Danilo 12,11).

Bog je »mrzošću« nazivao ono što je predstavljalo ozbiljno kršenje Njegovog zakona, kao što je idolopoklonstvo (5. Mojsijeva 27,15) ili razvratni seksualni odnosi (3. Mojsijeva 18,22). Dakle, ova »mrzost opušćenja« obuhvatala je neku vrstu verskog otpadništva.

Pročitajte sledeće tekstove: Matej 24,15. i Luka 21,10. Kako nam ovi tekstovi pomažu da bolje shvatimo šta je Isus govorio u vezi sa »mrzošću opušćenja«?

Ova dva teksta jasno pokazuju da Isusova proročanstva u određenijem smislu obuhvataju strašno uništenje koje će pogoditi Jerusalem 70. godine nove ere, kada neznabožački Rim neće uništiti samo grad već i sveti Hram.

Međutim, postoji i drugo ispunjenje ovog proročanstva u kome su neposredni događaji, kao što je razorenje Jerusalima, ukazivali na budućnost, na događaje poslednjih dana. »Hristos je u Jerusalimu gledao simbol sveta okorelog u neverstvu i buntovništvu, sveta koji žuri u susret osvetničkim Božjim sudovima.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 22. original)

U tekstovima Danilo 12,11. i Danilo 11,31. »mrzost opušćenja« spominje se u vezi sa kasnijim razdobljem Rima, vremenom papske vlasti, u kome je postavljen novi sistem posredovanja i spasenja, koji je nastojao da prisvoji ono što je Hristos učinio za nas i što sada čini u nebeskom Svetilištu.

Osmo poglavlje Knjige proroka Danila, naročito od 9. do 12. stiha, pomaže nam da smestimo ove događaje u njihov istorijski okvir, vezan za dva razdoblja Rimske vlasti. Prvo razdoblje, koje se ogleda u brzom vodoravnom širenju malog roga (Danilo 8,9), pokazuje veoma veliko carstvo neznabožačkog Rima. U drugom razdoblju (Danilo 8,10-12) mali rog raste uspravno, zbacujući zvezde (progonstvo Božjeg naroda) i uzdižući sebe do »Poglavara vojske« (Danilo 8,11), Isusa. Ovo predstavlja papsko razdoblje, koje je nastupilo posle pada paganskog Rimskog carstva, ali i dalje ostaje Rim. (Zato jedan simbol, mali rog, predstavlja oba razdoblja iste sile.) Sud i čišćenje Svetilišta u Knjizi proroka Danila (Danilo 7,9.10; Danilo 8,14), i znaci na nebu u Jevanđelju po Mateju (Matej 24,29) objavljuju Božje delovanje za Njegov narod u poslednjim danima.

DESET DEVOJAKA

Posle govora o znacima svoga dolaska u Jevandelju po Mateju 24. poglavlju, Isus u 25. poglavlju govori o pripremi za taj događaj.

Pročitajte priču o deset devojaka. Matej 25,1-13. Kako nam Isusove reči zabeležene u ovim stihovima mogu pomoći da shvatimo kako se možemo pripremiti za Njegov dolazak?

Isus započinje ovaj deo razgovora pričom o deset devojaka. Činjenica da su nazvane devojkama ukazuje da su predstavljale one koji se izjašnjavaju kao hrišćani. One se u borbi nisu nalazile na sotoninoj strani. Upoređene su sa nebeskim carstvom (Matej 25,1). Međutim, na kraju vremena, sve su zaspale (Matej 25,5). Hristos je već upozorio da treba stražiti (Matej 24,42), i ostati budan i ne biti nesproman kada se On vrati.

Svih deset devojaka imalo je svetiljke, i sve su izašle na susret ženiku, što znači da su sve očekivale Njegov dolazak. Pošto je kasnio, sve one koje su verovalе u Njegov dolazak zaspale su. Iznenada, usred noći, probudila ih je vest da ženik dolazi (Matej 25,1-6).

Nerazumne devojke bile su zaprepašćene, nespremne. Zašto? U nekim prevodima je zabeleženo: »Naši žišci su se ugاسili«. U drugim, vernijim grčkom originalu, piše »hoće da se ugase«. (Matej 25,8) Još uvek je goreo mali plamen. Još uvek su imale ulja, ali nedovoljno da bi bile spremne da sretnu Hrista.

U čemu je, onda, bio problem?

Ove devojke predstavljaju hrišćane koji čekaju da se Hristos vrati, ali koji imaju površno iskustvo sa Njim. Oni imaju malo ulja, što predstavlja slabo delovanje Duha u njihovom životu, koje omogućava samo slabo treperenje svetla; bili su zadovoljni malim kada im je bilo potrebno mnogo.

»Sveti Duh deluje na čovekovo srce i u skladu s njegovom željom i pristankom, usađuje u njega novu prirodu; ali grupa, koja je predstavljena nerazumnim devojkama zadovoljna je površnim radom. Oni ne poznaju Boga! Nisu proučavali Njegov karakter; nisu negovali zajedništvo s Njim; i zato ne znaju ni kako da se oslone na Njega, kako da pogledaju na Njega i žive. Njihova služba Bogu izrodila se u formalizam.« (Elen Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 411. original)

Kako možemo preispitati sebe i biti sigurni da ne činimo istu grešku kao ovi ljudi? Ako sebe prepoznamo u toj ulozi, kako se možemo promeniti?

UPOTREBA DAROVA

Kakvu ulogu upotreba darova ima u pripremi za Hristov dolazak? Matej 25,13-30.

Iako je Isus u ovom tekstu ispričao drugačiju priču od prethodne, obe govore o spremnosti za Hristov dolazak. Obe se bave onima koji su bili spremni i koji nisu. I obe prikazuju sudbinu onih koji su se, usled zanemarivanja duhovnog života, suočili sa večnom smrću.

Kao što ulje u priči o deset devojaka predstavlja Svetog Duha, tako »vreća« ili »vreće zlata«, odnosno talanti (Matej 25,15), od grčke reči *talanta*, predstavljaju darove. »Talanti predstavljaju posebne darove Duha, zajedno sa svim prirodnim sposobnostima.« (*The SDA Bible Commentary*, 5. sveska, str. 510)

Sve sluge u priči primile su određena dobra od svog gospodara. Zapazite da je to bilo gospodarevo blago (Matej 25,14) koje im je bilo povereno »svakome prema njegovoj moći«. (Matej 25,15) Darovi su im bili povereni; sluge su zapravo bili pristavi onoga što nisu posedovali, već samo za šta su bili odgovorni. Zato se gospodar, kada se vratio, »stade računati s njima«. (Matej 25,19)

Duhovni darovi potiču od Svetoga Duha (vidi: 1. Korinćanima 12,1-11.28-31; Efescima 4,11). Postoji Radosna vest za one koji smatraju da imaju najmanji dar. Darovi se nikada ne primaju bez Darodavca. Dakle, primajući svoj dar, oni primaju najveći dar – Svetog Duha.

Darovi su već naši u Hristu, ali ono što stvarno posedujemo zavisi od našeg prihvatanja Svetog Duha i predavanja Njemu. U tome je nekoristan sluga pogrešio. Njemu je bio dat dar, ali on nije učinio ništa u vezi sa njim. Nije ga unapredio. Nije uložio napor da uzme što mu je milostivo dato i da nešto učini sa njim. Isus ga je zato nazvao »zli i ljenivi« (Matej 25,26) – snažna osuda.

Isus je ispričao ovu priču postavljajući je u okvir poslednjih dana i svog Povratka. Čemu nas, dakle, uči o važnosti upotrebe naših darova u pripremi za poslednje vreme?

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Čovek koji je primio jedan talant 'otide, te ga zakopa u zemlju i sakri srebro gospodara svojega'.

Sluga s najmanjim darom zakopao je svoj talanat. To je opomena svima koji misle da su zbog neznatne vrednosti svoga dara oslobođeni od službe Hristu. Kada bi mogli da učine nešto veliko, kažu oni, kako bi radosno to učinili, ali pošto su im dodeljene samo neznatne službe, misle da neće biti krivi ukoliko ništa ne učine. U tome greše. Deleći svoje darove, Gospod u stvari stavlja na probu čovekov karakter. Sluga koji je odbio da upotrebi jedan talanat izneverio je ime svoga gospodara. Da je primio pet talanata, zakopao bi i njih kao što je zakopao jedan. Odbacivši svoj jedini talanat pokazao je da prezire darove Neba.

'Koji je veran u malom, i u mnogom je veran.' (Luka 16,10) Važnost malih vrednosti često se potcenjuje samo zato što su male; ali, stvarna životna disciplina najvećim delom ostvaruje se preko malih stvari. U stvari, u hrišćanskom životu ništa nije sporedno, nevažno. U velikoj meri ugrožavamo izgradnju svog karaktera, ukoliko potcenjujemo važnost malih vrednosti.« (Elen Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 355.356. original)

ZA RAZGOVOR:

1. Za koje ideologije i ideale su ljudi verovali da će doneti utopiju na Zemlju? Koje ideje su u pitanju i zašto su bez izuzetka sve propale?
2. Zašto poslušnost onome što Bog kaže da činimo jača našu veru? Odnosno, zašto je vera bez odgovarajućih dela mrtva«? (Jakov 2,26) Uzimajući u obzir nevolje koje očekuju one »koji drže zapovijesti Božije« (Otkrivenje 14,12), zašto je važno da se sada pripremamo za ono što će doći kada se najmanje budemo nadali?
3. Razmišljajte više o deset devojaka. Zašto priča o njima predstavlja upozorenje za nas, s obzirom da su sve, spolja gledano, slično izgledale i slično se ponašale. Kako možemo biti sigurni da nismo u zabludi kao nerazumne devojke?
4. Šta znači da će ako bude moguće i »izabrani« biti prevareni? Kako shvatamo reč »izabrani«? (Vidi: Matej 24,24; Rimljanima 8,33; Kološanima 3,12) Šta nam to govori o veličini prevare?

POKLONITI SE STVORITELJU

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 14,6,7; Matej 24,14; Galatima 3,22; Luka 23,32-43; 1. Mojsijeva 22,12; Otkrivenje 14,8-12.

Tekst za pamćenje: »I vidjeh drugoga anđela gdje leti posred neba, koji imaše vječno Jevandjelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakome plemenu i jeziku i koljenu i narodu.« (Otkrivenje 14,6)

Kao adventistički hrišćani verujemo u biblijski pojam »sadašnje istine« (2. Petrova 1,12). U suštini reč je o ideji da Bog ljudima otkriva istinu u vreme kada je to potrebno, odnosno da Gospod ljudima vremenom daje sve više svetlosti. Prvo evanđeosko obećanje (1. Mojsijeva 3,15) otkrilo je palom paru da će se nada ostvariti kroz ženino potomstvo. Obećanje dato Avramu da će od njega »postati velik i silan narod« i da će se u njemu »blagosloviti svi narodi na Zemlji« (1. Mojsijeva 18,18) potpunije je otkrivenje evanđeoskog obećanja. Dolazak Isusa, koji je objavio da »Sin Čovječij nije došao da Mu služe nego da služi, i da da dušu svoju u otkup za mnoge« (Marko 10,45), predstavlja još veće otkrivenje evanđeoske istine.

Danas verujemo da je Trostruka anđeoska vest (Otkrivenje 14,6-12) »sadašnja istina« za one koji žive u poslednjim danima neposredno pre Drugog Hristovog dolaska i ispunjenje svih naših hrišćanskih nada.

Ove sedmice posebno ćemo se usredsrediti na Prvu anđeosku vest, jer sadrži istine važne za one koji nastoje da ostanu verni usred opasnosti poslednjeg vremena.

SVEOPŠTI KARAKTER JEVANĐELJA

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 14,6; Matej 24,14; Matej 28,19. Kakvu sličnu temu nalazimo u ovim stihovima? Kako nam oni pomažu da shvatimo koliko su misijski rad i svedočenje važni u ostvarenju naše svrhe kao Crkve?

Mogli bismo reći, u određenom smislu, da je Prva anđeoska vest Veliki nalog (Matej 28,19) dat u okviru poslednjih dana. Ona je, zapravo, »sadašnja istina«.

Zapazite da je u sva tri teksta naglašeno objavljivanje Jevanđelja celom svetu, »svim narodima«, »svakom plemenu i jeziku i kolenu i narodu«. Drugim rečima, ova poruka ima sveopšti karakter. Svaka osoba treba da je čuje.

Pročitajte tekst iz Galatima 3,22. O čemu ovaj tekst govori što nam pomaže da shvatimo zašto ceo svet treba da čuje vest Jevanđelja?

Sveopšti karakter greha objašnjava sveopšti karakter naše misije i poziva. »Svako pleme i jezik i koleno i narod« su pogrešili, prekršili su Božji zakon i »zatvoreni su pod greh«. Adamov pad u Edemskom vrtu uticao je na svako ljudsko biće; nijedno pleme, koleno ili narod nisu se oduprli tom uticaju. Svi se suočavamo sa neposrednim posledicama greha, i da rešenje nije omogućeno, svi bismo se suočili sa konačnom posledicom: večnom smrću.

To rešenje je, naravno, pruženo: život, smrt, vaskrsenje i Isusova služba u nebeskom Svetilištu. Isus je jedino rešenje za problem greha. Svako treba da poznaje uzvišenu nadu o tome šta je Bog ponudio ljudima u Isusu Hristu. Zato su adventistički hrišćani krenuli širom sveta, nastojeći da odnesu vest o Isusu onima koji još nisu čuli za nju.

Zašto širenje evanđeoske vesti drugima donosi toliko duhovnih prednosti onima koji je šire? Odnosno, zašto je misijski rad jedan od najboljih načina da se pripremimo za Isusov dolazak.

RAZBOJNIK NA KRSTU I »VEČNO JEVANĐELJE«

U tekstu Otkrivenje 14,6. zabeleženo je da je vest koju treba objaviti svetu »večno Jevanđelje«. To je poruka nade za ljude u svetu koji sam po sebi ne nudi nikakvu nadu.

Pročitajte: Luka 23,32-43. Kako ovaj izveštaj otkriva uzvišenu nadu »večnog Jevanđelja« za sve grešnike?

Pišući o razbojniku, Elen Vajt je rekla da iako nije bio okoreli zlikovac, želeo je da »uguši osvedočenje« o Isusu, i tako je »tonuo sve dublje i dublje u greh, dok nije uhvaćen, optužen kao zločinac i osuđen da umre na krstu«. (*Čežnja vekova*, str. 749. original)

Ipak, šta se dogodilo sa njim? Dok je visio na krstu, razbojnik je uvideo ko je Isus, i zavapio je: »Opomeni me se, Gospode, kad dođeš u Carstvo svoje.« (Luka 23,42)

Kako je Isus odgovorio? Da li je rekao: *Pa, prijatelju, voleo bih da ti pomognem, ali nije trebalo da gušiš svoja osvedočenja tonući sve dublje i dublje u greh?* Da li je Isus naveo jednu od svojih ranijih propovedi: »Ako ne bude veća pravda vaša nego književnika i fariseja, nećete ući u Carstvo nebesko.« (Matej 5,20) Da li je Isus na bilo koji način izneo razbojnikove pogreške iz prošlosti?

Nije. Umesto toga, Isus se okrenuo zločincu, ovom razbojniku sa iskvaranim karakterom koji nije imao šta da ponudi, kad je pravednost u pitanju i koji Mu se ranije rugao (Matej 27,44). Videvši ga kao novog čoveka, Isus je rekao: *Kažem ti sada, uveravam te sada, da su tvoji gresi, tvoji zločini, tvoje greške oprošteni i da ćeš »biti sa Mnom u raju«.* (Luka 23,43)

Ovo je »večno Jevanđelje«; temelj Prve anđeoske vesti. Bez ove istine, ništa što učimo o Zakonu, Suboti, ili stanju mrtvih nije važno. Kakvo dobro ova učenja predstavljaju bez »večnog Jevanđelja« u svom središtu?

Kakvu nadu možete izvući iz ovog izveštaja?

»BOJTE SE BOGA I PODAJTE MU SLAVU...«

Pošto govori o objavljivanju »večnog Jevandjelja« celom svetu, Prva anđeoska vest proširuje ovu poruku. Dok objavljujemo »večno Jevandjelje«, moramo uključiti istine koje su deo ove evanđeoske poruke za ovo vreme. Drugim rečima, »sadašnja istina« za poslednje vreme takođe uključuje tekst iz Otkrivenja 14,7.

Pročitajte: Otkrivenje 14,7. Šta znači bojati se Boga i odati Mu slavu? Kako to možemo učiniti? Kako se ovi pojmovi slažu sa Jevandjeljem?

Bojati se Boga i odavati Mu slavu nisu nepovezani pojmovi. Ako se iskreno bojimo Boga u biblijskom smislu, odaćemo Mu slavu. Jedno treba da neposredno vodi drugom.

Pročitajte sledeće tekstove. Kako nam pomažu da shvatimo šta znači »bojati se Boga« i kako je taj strah povezan sa odavanjem slave Njemu? 1. Mojsijeva 22,12; 2. Mojsijeva 20,20; O Jovu 1,9; Propovednik 12,13; Matej 5,16.

Misao da se čovek boji Boga u ovim stihovima povezana je sa poslušnošću Njemu. Kada smo poslušni Bogu, kada činimo što je ispravno, mi Mu odajemo slavu. Iako se često kaže da bojati se Boga znači imati strahopoštovanje prema Njemu ili ukazivati Mu poštovanje, to ipak treba da bude dublje iskustvo. Rečeno nam je da se *bojimo* Boga. Mi smo pala bića, grešnici, bića koja zaslužuju smrt. Ko u određenim trenucima nije uvideo grešnost svojih dela i šta je zaslužio od ruke pravednog Boga zbog tih dela? To je *strah Božji*. To je strah koji nas prvo vodi do krsta da zatražimo oprostjenje, a zatim da zatražimo Božju silu da nas očisti od zla koje bi, da nema krsta, učinilo da izgubimo svoju dušu (vidi: Matej 10,28).

Kakvo je vaše iskustvo kad je strah Božji u pitanju? Kako dobra mera ovog straha može biti dobra za nas u duhovnom smislu i kako nam može pomoći da veru i ono što Bog traži od nas ozbiljnije shvatimo?

ČAS NJEGOVOG SUDA JE DOŠAO

U Prvoj andeoskoj vesti, misao da se bojimo Boga i da treba da Mu odamo slavu povezana je sa sudom (Otkrivenje 14,7). Ako je Biblija jasna, kad je reč o svakom učenju, jasna je i kad ističe da je Bog Bog pravde i suda. Jednoga dana sud i pravda, koji toliko nedostaju u ovom svetu, zaista će doći.

Nije zato neobično što ljudi treba da se boje Boga.

Iz tog razloga »večno Jevanđelje«, takođe, obuhvata stvarnost suda. Kakav odnos vlada između ova dva pojma? Ako Jevanđelje znači »Radosna vest«, to znači da iako smo svi grešnici, iako smo svi prekršili Božji zakon, kada dođe dan suda, poput razbojnika na krstu, nećemo se suočiti sa kaznom koju zaslužujemo za svoje grehe i kršenje Zakona.

Pročitajte sledeće tekstove i zapitajte se u kakvom položaju biste se našli da se oslanjate na svoje zasluge? Matej 12,36; Propovednik 12,14; Rimljanima 2,6; 1. Korinćanima 4,5.

Bog koji zna broj vlasi na našoj glavi sudiće svetu. To je upravo razlog zašto je »večno Jevanđelje« Radosna vest. Sud se bliži, ali nema »osuđenja« za verne Isusove sledbenike, koji su oprani, posvećeni i opravdani u ime Gospoda Isusa (vidi: 1. Korinćanima 6,11), zato što je Isus Hristos njihova pravda, a Njegova pravda će ih provesti kroz sud.

»Čovek nije u stanju da se svojom snagom suoči s neprijateljevim napadima. U haljinama koje su uprljane grehom, svestan svoje krivice, on stoji pred Bogom. Ali Isus, naš Zastupnik, ulaže svoj uspešni priziv u korist onih koji su svojim pokajanjem i verom predali svoje duše Njemu na čuvanje. On zastupa njihov slučaj i moćnim dokazom sa Golgote pobeđuje njihovog tužitelja. Njegova savršena poslušnost Božjem zakonu dala Mu je svu vlast i na Nebu i na Zemlji i On od svog Oca očekuje milost i pomirenje za grešnog čoveka.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 5. sveska, str. 471)

Čemu nas stvarnost suda uči o potpunoj potrebi za oprostjenjem? Kako drugima koji su vam učinili nešto nažao možete pružiti blagodat i opraštanje koje nam Bog nudi preko Isusa?

POKLONITI SE ONOME KOJI JE STVORIO NEBO I ZEMLJU

Pročitajte ponovo Otkrivenje 14,6.7. Koje određene činioce nalazimo u Prvoj anđeoskoj vesti i kako su međusobno povezani?

Zajedno sa Jevanđeljem, pozivom da svedočimo svetu, da se bojimo Boga i da Mu odamo slavu dolazi i poziv da se poklonimo Bogu kao Stvoritelju. To ne treba da nas čudi. Ovi drugi vidovi »sadašnje istine« – večno Jevanđelje, pozivi na svedočenje, sud – šta oni znače odvojeno od Boga kao našeg Stvoritelja? Ove istine i sve druge uzdižu se iz osnovne istine da je Gospod sve stvorio. Klanjajući se Gospodu kao Stvoritelju, vraćamo se suštini. Vraćamo se osnovi šta znači biti čovek, šta znači biti živ i različit u odnosu na druga zemaljska stvorenja, biti stvoren po Božjem obličju. Slaveći Gospoda kao Stvoritelja, priznajemo svoju zavisnost od Njega kad je u pitanju naš život i buduća nada. Zato je svetkovanje Subote toliko važno. To je posebno priznanje da je samo Bog naš Stvoritelj i da samo Njemu služimo. Odnosno, pored Jevanđelja, pored suda, poziv da služimo Gospodu kao Stvoritelju ovde je posebno naglašen.

Pročitajte: Otkrivenje 14,8-11. Kako nam ovi stihovi mogu pomoći da shvatimo važnost proslavljanja Gospoda kao Stvoritelja?

Dok se poslednji događaji budu odvijali, pritisak da se poklonimo zveri i njenom liku umesto Stvoritelju širiće se svetom. Ako razmotrimo vrlo ozbiljno upozorenje u vezi sa sudbinom onih koji obožavaju zver i njen lik, bolje možemo shvatiti zašto se naglašava slavljenje Boga kao Stvoritelja, kao Jedinog ko je dostojan ljudske hvale. U vreme poslednje krize, ova istina postaće važnija nego ikada.

Posvetite vreme razmišljanju o neverovatnim čudima u stvorenom svetu. Čemu nas uče o Onome koji je sve to stvorio i zašto je jedino On dostojan naše hvale?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Ljudi koji su proučavali Bibliju dugo su tražili vezu između poziva iz Otkrivenja 14,7. da se poklonimo »Onome koji je stvorio nebo i Zemlju i more i izvore vodene«, i četvrte zapovesti, iz 2. Mojsijeve 20,11, u kojoj Subota upućuje na činjenicu da je »za šest dana stvorio Gospod nebo i Zemlju, more i što je god u njima«. Iako su izrazi slični, postoji jedna razlika, jer tekst u Otkrivenju ukazuje na Gospoda kao Onoga koji je stvorio »izvore vodene«.

Pisac Džon Boldvin zaključuje: »Pretpostavljajući da se iza izraza 'izvori vodeni' krije određena božanska namera, zašto Isus utiče na glasnika da prekine uporedno nabranje pomenutih pojedinosti iz teksta 2. Mojsijeve 20,11? Zašto anđeo spominje 'izvore vodene', a ne neko drugo delo stvaranja, kao što su drveće, ptice, ribe ili planine?»

Možda ukazivanje na 'izvore vodene' u okviru božanskog objavljivanja da se približava jedinstveno vreme božanskog suda, nastoji da usmeri čitaocu pažnju na prethodno razdoblje božanskog suda... Možda Bog ima nameru da mogućim nagoveštajem Potopa rečima 'izvori vodeni' naglasi istinu da je On zaista Bog suda, kao i Bog večne vernosti i dobrote (obe prikazane u izveštaju o Potopu). Ako je tako, lično i duhovno podrazumevanje značenja Potopa, na koga ukazuje izraz 'izvori vodeni', možda treba da ohrabre čitaoca da ozbiljno shvati približavanje novog procesa pojedinačnog božanskog suda poslednjeg vremena objavljenog od strane prvog glasnika u 14. poglavlju Otkrivenja.« (*Creation, Catastrophe, and Calvary: Why a Global Flood Is Vital to the Doctrine of Atonement* [Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 2000], str. 27)

ZA RAZGOVOR:

1. U Knjizi proroka Isaije 53,6. je zapisano: »Svi mi kao ovce zađosmo.« Jevrejska reč za »svi mi« je *Kulanu*. U istom stihu Isaija kaže da je Gospod pustio na Isusa »bezakonje svijeh nas«. Reč prevedena kao »svijeh nas« takođe je *Kulanu*. Na koji način ovo pokazuje da bez obzira koliko je problem greha veliki, ponuđeno rešenje je i više nego dovoljno da ga reši?

2. Kakve još pouke možemo naučiti iz izveštaja o razbojniku na krstu? Pretpostavimo da je razbojnik pomilovan i da je skinut sa krsta i da je preživio. Da li bi živio drugačijim načinom života? Šta nam odgovor govori o Hristovoj sili da promeni naš život?

PREVARE POSLEDNJEG VREMENA

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 2,13,24; 2. Korinćanima 11,13-15; Psalam 146,4; 1. Mojsijeva 1-2,3; Otkrivenje 13,1-17.

Tekst za pamćenje: »I zbačena bi aždaja velika, stara zmija, koja se zove đavo i sotona, koji vara sav vasioni svijet, i zbačena bi na zemlju, i anđeli njezini zbačeni bjehu s njom.« (Otkrivenje 12,9)

Sotona je čak i na Nebu, pre nego što je bio zbačen, nastojao da prevari anđele. »Napuštajući svoje mesto u neposrednoj Božjoj prisutnosti, Lucifer je počeo da širi duh nezadovoljstva među anđelima. Ponašajući se tajanstveno i bez mnogo reči, privremeno skrivajući svoje prave namere pod plaštem poštovanja Boga, trudio se da izazove nezadovoljstvo prema zakonima po kojima su se upravljala nebeska bića, nagoveštavajući da im oni nameću nepotrebna ograničenja.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 495. original)

On se u Edemskom vrtu prerušio u zmiju i poslužio se varkama protiv Eve. U pokušaju da ostvari svoje ciljeve, on se tokom cele istorije, sve do danas, služio prevarama, a služio se i posle razdoblja od hiljadu godina (Otkrivenje 20,8).

Nažalost, on je mnogo mudriji, moćniji i veštiji od nas. To je razlog zašto treba da se držimo Isusa i Njegove reči da bismo se zaštitili od njegovih obmana. »A vi koji se držaste Gospoda Boga svojega, vi ste svi živi danas.« (5. Mojsijeva 4,4) Načelo izneto u ovom stihu i danas je istinito.

Ove sedmice proučavaćemo o nekim od sotoninih najjačih prevara i o tome kako se možemo zaštititi od njih.

NAJVEĆA PREVARA

Prva lekcija u ovom tromesečju govori o »kosmičkoj borbi«, koja se, nažalost, iz kosmosa proširila na Zemlju.

Međutim, problem je u tome što mnogi ljudi, među kojima su i hrišćani, ne veruju u ovu veliku borbu zato što ne veruju da sotona postoji. Prema njihovom mišljenju, biblijski tekstovi koji govore o sotoni ili đavolu samo su pokušaj da se objasni zlo i patnja u svetu. Za veliki broj ljudi ideja o doslovnom, natprirodnom biću koje ima rđave namere prema ljudskom rodu samo je deo naučne fantastike, poput Darta Vejdera u »Ratovima zvezda«.

Pročitajte sledeće tekstove iz Otkrivenja. Šta oni uče o postojanju sotone, a naročito o njegovoj ulozi u događajima poslednjih dana? Otkrivenje 2,13.24; Otkrivenje 12,3.7-9.12.17; Otkrivenje 13,2; Otkrivenje 20,2.7.10.

Otkrivenje prikazuje kolikom će silom sotona raspolagati u poslednjim danima nad mnogim stanovnicima Zemlje, ne odvrćajući ih samo od spašenja, već navodeći ih da progone one koji su verni Isusu.

Od svih sotoninih »misli« (2. Korinćanima 2,11) – prevod grčke reči *noemata*, »um« – možda najveća prevara je da ljude navede da poveruju da on ne postoji. Uostalom, ko će potražiti zaklon od snažnog neprijatelja koga ne smatra stvarnim? Zapanjujuće je što se mnogo ljudi izjašnjava da su hrišćani, a ipak ideju o doslovnom postojanju đavola ne shvataju ozbiljno. Oni zauzimaju takav stav zato što zanemaruju ili korenito menjaju tumačenje mnogih tekstova iz Božje reči koji otkrivaju sotonino delovanje i rad u ovom svetu, naročito kako se bližimo kraju vremena. Činjenica da će mnogi ljudi odbaciti sotonino doslovno postojanje uprkos velikim biblijskim dokazima, treba da bude snažan podsetnik koliko je važno da razumemo šta Biblija zapravo uči.

Iako Otkrivenje govori o sotoninim prevarama, naročito u poslednjim danima, kakvu uzvišenu nadu nalazimo u ovoj Knjizi (Otkrivenje 12,11)? Šta je naš izvor snage protiv sotone?

DVE VELIKE GREŠKE

Pročitajte sledeće tekstove. Šta oni govore o sotoninoj sili obmane?

2. Korinćanima 11,13-15. _____

2. Solunjanima 2,9.10. _____

Otkrivenje 12,9. _____

Otkrivenje 20,10. _____

Kao što smo zapazili u prethodnoj lekciji, Isus je upozorio svoje sledebenike na prevare poslednjeg vremena. Naročito je upozorio na pojavu lažnih hristosa i lažnih proroka koji će »mnoge prevariti«. (Matej 24,5)

Međutim, lažni hristosi i lažni proroci nisu jedina prevara poslednjeg vremena koje treba da budemo svesni. Naš neprijatelj u velikoj borbi osmislio je mnoge zablude da bi obmanuo sve koje može. Kao hrišćani treba da budemo svesni ovih lukavstava, a to možemo učiniti samo poznavanjem Biblije i poslušnošću njenim učenjima.

Elen Vajt objašnjava koje su to dve velike prevare: »Sotona će dvema velikim zabludama, zabludom o besmrtnosti duše i zabludom o svetosti nedelje, podvlastiti ljude svojim prevarama. Dok prva postavlja temelje spiritizmu, druga omogućava prijateljske veze s Rimom. Protestanti u Sjedinjenim Državama prvi će pružiti ruku preko provalije i prihvatiti ruku spiritizma, oni će premostiti i ambis da bi se rukovali s rimskom silom i pod uticajem ovog trostrukog saveza, ova zemlja krenuće stopama Rima i pogaziti prava savesti.« (*Velika borba*, str. 588. original)

Neverovatno je što mnogo godina pošto su ove reči zabeležene uviđamo koliko su »ove dve velike zablude« rasprostranjene u hrišćanskom svetu.

Zašto je poznavanje biblijskih istina i spremnost da se držimo tih istina najmoćnije oružje protiv sotoninih prevara, naročito u poslednjim danima?

BESMRTNOST DUŠE

Šta sledeći tekstovi uče o »stanju mrtvih«? Kako nas oni mogu zaštititi od »dve velike zablude«? Propovednik 9,5.6.10; Psalam 115,17; Psalam 146,4; 1. Korinćanima 15,16-18; Danilo 12,2.

Poslednjih decenija mnogo pažnje posvećeno je izveštajima o ljudima koji su »umrli« – njihova srca prestala su da kucaju, prestali su da dišu – ali koji su oživeali, kojima se svest povratila. U brojnim slučajevima mnogi od ovih ljudi ispričali su neverovatna iskustva svesnog postojanja nakon što su navodno »umrli«. Neki su lebdeli u vazduhu i odgore videli svoja tela. Drugi su izvestili da su izašli iz svojih tela i sreli divna bića ispunjena svetlošću i toplinom, koja su iznosila istine o ljubaznosti i ljubavi. Drugi su pričali da su se sreli i razgovarali sa mrtvim rođacima.

Ova pojava postala je toliko uobičajena da je dobila čak i naučno ime, iskustvo bliske smrti. Iako su ova iskustva sporna, mnogi hrišćani ih koriste kao dokaz za besmrtnost duše i ideju da duša prilikom smrti odlazi u drugu oblast svesnog postojanja.

Iskustva bliske smrti su, naravno, još jedan vid »dve velike zablude«. Dok god osoba veruje da prilikom smrti duša nastavlja da živi u jednom ili drugom obliku, ona je u velikoj meri podložna većini okultnih i spiritističkih prevara, koje lako, na posredan ili neposredan način, šire ideju da vam nije potreban Isus. U stvari, većina ljudi koja je doživela iskustvo bliske smrti objasnila je da su im duhovna bića sa kojima su se sreli, ili čak njihovi mrtvi rođaci, uputili utešne reči ljubavi, mira i dobrote, ali ništa nisu rekli o spasenju u Hristu, grehu, sudu koji se bliži – najosnovnijim biblijskim gledištima. Pomislili bismo da bi, dok navodno doživljavaju predukus hrišćanskog života posle smrti, trebalo da iskuse najosnovnija hrišćanska učenja. Ipak, često ono o čemu govore više liči na učenja pokreta Nju ejdž, što objašnjava zašto mnogi od ovih ljudi postaju manje naklonjeni hrišćanstvu nego što su bili pre »smrti«.

Zašto se kao hrišćani moramo držati Božje reči, čak i kada nam naša čula govore drugačije?

SUBOTA I TEORIJA EVOLUCIJE

Koliko je sotona uspješan u obmanjivanju sveta kad je reč o besmrtnosti duše, isto toliko je uspješan, ako ne i u većoj meri, u nastojanju da biblijsku Subotu zameni nedeljom (podsetite se 6. i 8. lekcije). Postupao je tako najvećim delom hrišćanske istorije.

Poslednjih godina sotona naročito deluje preko još jedne prevare koja umanjuje značaj sedmog dana Subote: teorije evolucije.

Pročitajte: 1. Mojsijeva 1,1-2,3. Šta ovaj tekst uči o tome kako je Gospod stvorio naš svet i koliko vremena Mu je trebalo da to učini?

Čak i površno čitanje ovih stihova otkriva dve pojedinosti o biblijskom izveštaju o stvaranju. Prvo, sve je bilo isplanirano i određeno; ništa nije bilo učinjeno nasumice, proizvoljno ili slučajno. Pismo ne ostavlja prostora za slučajnost u procesu stvaranja.

Drugo, tekst jasno otkriva da je svako biće bilo stvoreno prema svojoj vrsti; odnosno, svako je stvoreno posebno i drugačije od ostalih. Biblija ne uči ništa o zajedničkom prirodnom poreklu (kao što je prvobitna jednostavna ćelija) života na Zemlji.

Čak i ako ovaj tekst iz 1. Mojsijeve ne tumačimo doslovno, ove dve tačke su očigledne: ništa nije bilo nasumično u činu stvaranja, i nije postojao zajednički prirodni predak svih vrsta.

Međutim, uporedo se javlja i Darwinova evolucija, koja u svojim različitim oblicima ukazuje na dve pojedinosti: nasumičnost i zajedničko prirodno poreklo svih vrsta.

Zašto onda veliki broj ljudi 1. Mojsijevu tumači kroz naočare teorije koja se, u svojoj osnovi, suprotstavlja stvaranju? Zaista, ne samo da je zabluda evolucije zahvatila milione svetovnih ljudi, već mnogi takozvani hrišćani veruju da je mogu uskladiti sa svojom hrišćanskom verom, uprkos upravo spomenutim upadljivim suprotnostima.

Međutim, prisutnost teorije evolucije u okviru poslednjih događaja čini opasnost prevare još očiglednijom. Zašto ozbiljno shvatiti jedan dan, sedmi dan Subotu, kao znak sećanja – ne šestodnevno stvaranja, već stvaranja koje je trajalo oko 3 milijarde godina (poslednji podatak kada je život navodno prvi put nastao na Zemlji)? Evolucija oduzima sedmom danu stvarnu važnost zato što šestodnevno stvaranje pretvara u mit sličan onom prema kome je Romula i Rema došla vučica. Takođe, ko bi se, ko veruje da su za stvaranje bile potrebne milijarde godina umesto šest dana, zapravo izložio progonstvu ili smrti, držeći se Subote nasuprot nedelji?

KRIVOTVORENO TROJSTVO

Pojam trojedine Božje prirode susrećemo u celoj Bibliji. Međutim, u okviru prevara i progonstva poslednjeg vremena, u 13. poglavlju Otkrivenja prikazano je »lažno trojstvo« koje čini aždaja, zver iz mora i zver iz zemlje.

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 12,17; Otkrivenje 13,1.2. Šta je opisano u ovim stihovima?

Aždaja ovde predstavlja lažnog oca zato što on u potpunosti svim upravlja. On, takođe, daje silu, vlast i presto zveri iz mora, lažnom Hristu. Zašto se druga sila smatra lažnim Hristom?

Kakve osobine poseduje zver iz mora? Otkrivenje 13,2-5.

Pored toga što prima vlast od aždaje, a to podseća na ono što je Isus rekao o primanju vlasti od Oca (Matej 28,18), zver iz mora je kao i Isus doživela smrt, a zatim vaskrsenje (Otkrivenje 13,3). Takođe, za ovu zver je rečeno da joj je data vlast u vremenskom razdoblju od »četrdeset i dva meseca«, ili tri i po godine, proročka krivotvorina Hristove doslovne troipogodišnje službe, na temelju načela dan za godinu.

Kako je zver iz zemlje ovde opisana? Otkrivenje 13,11-17.

Zver iz zemlje zalaže se za ineterese zveri iz mora, kao što Sveti Duh ne proslavlja Sebe već Isusa (Jovan 16,13.14). Takođe, kao što je Sveti Duh izvršio snažno delo kada je spustio »oganj« sa neba (Dela 2,3), zver iz zemlje čini nešto slično (vidi: Otkrivenje 13,13).

»Na kraju, zver iz zemlje krivotvoriće Dan pedesetnice! Zašto? Da dokaže svetu da je krivotvoreno trojstvo pravi Bog.« (Džon Polin, *What the Bible Says About the End-Time* [Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 1998], str. 111)

Kojih još prevara u poslednje vreme treba da budemo svesni, i kako možemo pomoći drugima da ih prepoznaju kao prevare?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Razmišljajmo još o posledicama teorije evolucije u okviru događaja poslednjih dana, naročito u vezi sa ulogom Subote. Jedan od razloga što je Čarls Darwin, začetnik ove teorije, širio ideju o evoluciji bio je taj što je, ne shvatajući veliku borbu, imao poteškoće da pomiri zlo i patnju sa dobrim Stvoriteljem punim ljubavi. Zbog ove zablude, odgovore je potražio u drugom pravcu. Nije bila slučajnost, takođe, što je u drugoj polovini devetnaestog veka, kada je Darwin revidirao i prerađivao svoju teoriju evolucije, Bog podigao pokret, Hrišćansku adventističku crkvu, koja se suprotstavljala svemu za što se Darwinova teorija zalagala. Zanimljivo je što je Hrišćanska adventistička crkva (Crkva adventista sedmog dana), čije su osnove kreacionizma bile otkrivene u samom imenu, počela da raste i da se širi u otprilike istom vremenu kad i Darwinova teorija.

Ko zna, da je Darwin pročitao i poverovao u ovih nekoliko kratkih redova Elen Vajt, svet bi možda bio pošteđen jedne od najvećih zabluda ljudske misli još od geocentrizma i spontane generacije (hipoteza prema kojoj organizam može da nastane iz nežive materije): »Iako je Zemlja sada postala pokvarena prokletstvom, priroda je i dalje trebalo da bude čovekov udžbenik. Ona sada nije mogla da predstavlja samo dobro, jer je zlo svuda prisutno, svojim nečistim dodiranjem kvarilo zemlju, more i vazduh. Tamo gde je nekada bio napisan samo karakter Božji – poznavanje dobra, sada je bio napisan i sotonin karakter – poznavanje zla. Priroda koja je sada otkrivala poznavanje dobra i zla, stalno je opominjala čoveka na posledice greha.« (Elen Vajt, *Vaspitanje*, str. 26. original)

Darvin je razvio svoje pretpostavke o evoluciji na temelju pogrešnog razumevanja prirode i Božjeg karaktera i palog sveta u kome živimo. Nažalost, njegova teorija učiniće ljude plenom sotoninih prevara, naročito u konačnoj krizi.

ZA RAZGOVOR:

- 1. Zašto toliko mnogo hrišćana odbacuje ideju da sotona postoji? Kako nas to gledašće učiti o tome koliko je opasno da odbacimo jasna biblijska učenja?**
- 2. Šta možete reći osobi koja, nakon što je doživela iskustvo bliske smrti, tvrdi da joj to iskustvo pokazuje da čovek nastavlja da živi i posle smrti?**
- 3. Kog razloga još možete da se setite zašto će oni koji veruju u evoluciju biti podložniji prevarama u poslednjim danima?**

AMERIKA I VAVILON

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 13,1-12; Otkrivenje 14,9-11; Otkrivenje 16,2; Otkrivenje 19,20; Otkrivenje 20,4; Jeremija 51,6.7.53.57; Otkrivenje 18,1-4.

Tekst za pamćenje: »A u to će se vrijeme podignuti Mihailo veliki knez, koji brani tvoj narod; i biće žalosno vrijeme, kakvoga nije bilo otkako je naroda dotada; i u to će se vrijeme izbaviti tvoj narod, svaki koji se nađe zapisan u Knjizi.« (Danilo 12,1)

Prošle sedmice proučavali smo o »krivotvorenom trojstvu«, sotonu (aždaja), i dve zemaljske sile koje će zajedno progoniti Božji narod.

Jedna od tih sila, zver iz mora (Otkrivenje 13,1-10) opisana je kao sklop risa, medveda i lava (Otkrivenje 13,2) – slika neposredno uzeta iz Danila (Danilo 7,4-6). U 6. lekciji videli smo da se u 7. Danilovom poglavlju – nakon uspona Vavilona (lav), Medo-Persije (medved) i Grčke (ris) – pojavila poslednja zemaljska sila, Rim. Paganski Rim, kakav je bio u početku, kasnije se pretvorio u papški Rim, silu maloga roga iz Knjige proroka Danila (Danilo 7,7.8; 19-21; 23-25); koji se neposredno uzdigao iz četvrte zveri. Videli smo, takođe, da mnoge osobine papskog Rima, opisane u ovim stihovima u 7. Danilovom poglavlju, poseduje zver iz mora iz Otkrivenja (Otkrivenje 13,1-10). Dakle, proučavaoci Biblije vide Rim kao ključnog neprijatelja u događajima poslednjeg vremena u 13. poglavlju Otkrivenja.

Međutim, ovde se ne spominje samo Rim. Opisana je još jedna sila. Ove sedmice uglavnom ćemo se usredsrediti na 13. poglavlje Otkrivenja i događaje i sile koje su tu prikazane. Kao i uvek, postavićemo pitanje: Šta ovi događaji znače, i kako se možemo pripremiti za njih?

ZACELJENA SMRTNA RANA

Pročitajte: Otkrivenje 13,1-10. Podsetite se zašto se ovaj tekst odnosi na papstvo, na obe njegove uloge, u prošlosti i budućnosti. Posebno zapazite kako mu je data istaknuta uloga. Šta to znači u pogledu događaja poslednjih dana?

Iako Bog ima veran narod u svim crkvama, Pismo ukazuje na posebnu ulogu koju je ova ustanova imala u istoriji i koju će imati u događajima poslednjih dana.

Pročitasledeći tekst: Otkrivenje 13,3. Kakav događaj je ovde spomenut i čemu nas on uči o istaknutoj ulozi Rima?

Rimska crkva je vekovima bila središte religije i, na mnogo načina, politički centar Zapadnog sveta. Primer njene sile možemo videti u izveštaju o Henriku IV, caru Svetog rimskog carstva, koji je, razljutivši papu Grgura VII, došao u posetu papi u želji da sklopi mir. Rimski car je morao tri dana da čeka ispred dvora na hladnoći pre nego što mu je papa odobrio da uđe. Grgur VII, oduševljen pobedom, hvalio se da je bila njegova dužnost da obori ponos careva.

Ipak, pod uticajem reformacije, prosvetiteljstva i Francuske revolucije, rimska politička i verska prevlast bila je poljuljana krajem 18. veka. Jedan od papa, Pije VI, zapravo je bio zatočen od strane francuske vojske 1798. godine. Umro je u izgnanstvu 1799.

Trinaesto poglavlje Otkrivenja, međutim, govori o povratku, zaceljivanju »smrtne rane« Rima. Iako Rim danas nema političku moć kakvu je imao u vreme Grgura VII, ipak, zahvaljujući opštoj prihvaćenosti poslednjih nekoliko papa, njegov uticaj jača, i u verskom i u političkom smislu (na primer, govor pape Franje u oba doma Američkog kongresa 2015. godine predstavlja istorijski događaj). Prema proročanstvu, njegov uticaj će samo još više rasti.

Kako možemo biti verni vesti koju smo pozvani da propovedamo, ali tako da što manje drugima nanesimo uvrede? Zašto, ipak, ne smemo da se povinujemo »političkoj korektnosti« dok objavljujemo sadašnju istinu?

SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE U PROROČANSTVU

Ljudi se pitaju, razumljivo je zašto, *Kako Rim danas ili u budućnosti može vršiti uticaj opisan u 13. poglavlju Otkrivenja?* Davno su prošli dani kada je mogao zapovedati vojskom, kao što je činio u prošlosti. Odgovor, takođe, pronalazimo u Otkrivenju 13. poglavlju.

Koja obeležja nam pomažu da utvrdimo ko predstavlja ovu silu? Otkrivenje 13,11.12.

Za zver koja prethodi ovoj, koja predstavlja Rim po mišljenju protestanata, rečeno je da joj je data vlast u razdoblju od 42 meseca (Otkrivenje 13,5). Ovo razdoblje je isto što i »vrijeme i za vremena i za po vremena« iz Danila (Danilo 7,25), ili tri i po godine (Otkrivenje 12,14) ili 1260 proročkih dana (Otkrivenje 12,6). To je vreme tokom koga će papska sila tlačiti svoje neistomišljenike. Ovo proročko vremensko razdoblje (koristeći načelo dan za godinu) započelo je uspostavljanjem papske supremacije 538. g.n.e., a završilo se 1798, kada je papa odveden u zarobljeništvo. Tada je papska sila zadobila smrtonosnu ranu, i proročanstvo se ispunilo.

Otrprike u ovom istorijskim trenutku, pri kraju isteka »četrdeset i dva meseca« (1798), javlja se još jedna sila (Otkrivenje 13,11; Otkrivenje 13,1), uzdižući se ovog puta iz zemlje, što je suprotno prethodnim silama, koje su se uzdizale iz vode (vidi: Danilo 7,2.3), koja je simbol mnoštva naroda. »Vode, što si vidio, gdje sedi bludnica, ono su ljudi i narodi, i plemena i jezici.« (Otkrivenje 17,15)

Iz ovih i drugih razloga, ovu silu moraju predstavljati Sjedinjene Američke Države, koje su nastale u prilično nenaseljenom delu sveta tako da nije bilo potrebno da ruše velika carstva da bi ostvarile svoj cilj.

»Koja je država u Novom svetu 1798. godine počela da stiče moć, da pruža dokaze o svojoj budućoj veličini i snazi i privlači pažnju celoga sveta? Primena ovog simbola je nesumnjiva. Jedna država, i samo jedna jedina, ispunjava najave ovog proročanstva, koje nesumnjivo ukazuje na Sjedinjene Američke Države.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 440. original)

Iako je prvo prikazano da ova sila ima dva roga kao u jagnjeta, što je simbol blagosti, ona će govoriti »kao aždaja« (Otkrivenje 13,11), ukazujući time na vreme progonstva poput onoga koje se dogodilo pod upravom prethodne sile. Otkrivenje 13,11-17, dakle, odgovara na pitanje kako Rim može da izvrši uticaj o kome proročanstvo govori. Imaće podršku moćnih Sjedinjenih Američkih Država – upravo tako.

U vreme cele svete istorije, Gospod je neprestano morao da se bavi onima koji su pali u idolopoklonstvo i druge oblike lažnog bogoslužjenja (vidi: Matej 4,8-10). U poslednjoj krizi, kao što je opisano u 13. poglavlju Otkrivenja, pitanje bogoslužjenja ponovo će se pojaviti. Tom prilikom Božji narod moraće takođe da odluči kome će se pokloniti i služiti (vidi: Isus Navin 24,15).

U drugoj lekciji pod naslovom »Danilo i poslednje vreme« proučavali smo izveštaj o tri jevrejska mladića kojima je bilo naloženo da se »poklone zlatnom liku«. (Danilo 3,5) Videli smo, takođe, kako su u 13. poglavlju Otkrivenja prilikom opisivanja progonstva sa kojim će se Božji narod suočiti u poslednje vreme upotrebljeni određeni izrazi iz tog poglavlja. Odnosno, u 3. poglavlju Knjige proroka Danila zapažamo događaje koji su preteča onome što će se dogoditi u poslednjim danima, što je opisano u 13. poglavlju Otkrivenja u neposrednom okviru prikazivanja zveri i njihove sile. Svima je bilo naloženo da se poklone zlatnom liku, ili će u suprotnom biti usmrćeni u ognjenoj peći. Slično tome, u 13. poglavlju Otkrivenja rečeno je »da se pobiju koji se god ne poklone ikoni zvijerinoj«. (Otkrivenje 13,15)

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 14,9-11; Otkrivenje 16,2; Otkrivenje 19,20; Otkrivenje 20,4. Šta ovi stihovi govore o tome koliko će pitanje službe postati važno?

Vavilon je oduvek bio prestonica lažnog bogoslužjenja. Vavilonska kula svedočila je o želji graditelja da poput Lucifera izađu »u visine nad oblake« (Isaija 14,14), kao i naporima da se spasu u slučaju još jednog sveopšteg potopa. Dakle, odbili su da poveruju Božjem obećanju da nikada više neće pustiti potop na Zemlju (1. Mojsijeva 9,8-11).

Neovavilonsko carstvo je isto tako uzdiglo delo ljudskih ruku. Navuhonosor je veličao »Vavilon veliki što ga ja sazidah« (Danilo 4,30). Kasnije, car Valtazar uzeo je zlatne sudove iz Solomonovog hrama za gozbu i »pijahu vino, i hvaljahu bogove zlatne i srebrne i mjedene i drvene i kamene« (Danilo 5,3,4). Zapazite da su sudovi iz Hrama bili ispunjeni opojnim vinom koje je lišavalo snage one koji su pili iz njih. Kao posledica toga, mnogi u gradu izgubili su život prilikom pada Vavilona. Ono što spolja izgleda kao istina može da nas obmane prikrivajući smrtonosno »vavilonsko vino«. Lažna služba i lažne ideje vladaju u sotoninom carstvu.

Kako možemo biti sigurni da ne učestvujemo u nekom obliku lažnog bogoslužjenja?

»VAVILON VELIKI«

Pročitajte sledeće tekstove. Šta oni uče o Vavilonu? Jeremija 51,6.7.53.57; Zaharija 2,7; Otkrivenje 17,5.6; Otkrivenje 18,2.3.

Vavilon, kao što smo videli u odeljku od utorka, ima dugu istoriju kao prestonica lažnog bogoslužnja; tako da predstavlja odgovarajući simbol sile poslednjeg vremena koja vara narode.

Uporedite aždaju, zver iz mora i crvenu zver (Otkrivenje 12,3; Otkrivenje 13,1-3; Otkrivenje 17,3). Kakve sličnosti i razlike postoje među njima?

Sve tri zveri imaju sedam glava i deset rogova, što predstavlja ukupan broj glava i rogova zveri iz 7. poglavlja Knjige proroka Danila. Svako naredno carstvo bilo je izgrađeno na prethodnom. Slično tome, crvena zver poseduje karakteristike aždaje i zveri iz mora (simboli paganstva i papskog Rima), kao i zveri iz zemlje (Otkrivenje 13,11-14), grupišući »sve tri sile – sve Božje neprijatelje – u pravu koaliciju.« (Žak Dukan, *Secrets of Revelation, The Apocalypse Through Hebrew Eyes* [Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association, 2002], str. 162) Dodatni činilac u 17. poglavlju Otkrivenja je žena koja jaše na crvenoj zveri, predstavljajući savez verskih i političkih sila. Ova žena je u oštroj suprotnosti sa čistom ženom iz 12. poglavlja Otkrivenja:

<u>Čista žena (Otkrivenje 12)</u>	<u>Bludnica (Otkrivenje 17)</u>
Na nebu	Na vodama
Obučena u sunce	Obučena u porfiru u skerlet
Venac od 12 zvezda	Nakićena zlatom, dragim kamenjem i biserom
Aždaja je napada	Aždaja je podržava
Majka Ostatku	Majka bludnicama

Kao »majka bludnicama«, Vavilon je bio posvećen svom umnožavanju. Otpala majka Crkva ima mnogo otpalih kćeri. Međutim, Bog nije odgovoran za raširene zablude i počinjene zločine od strane otpalog hrišćanstva. Njegov pravi narod, iako se sotona okomio na njega, opstaje vekovima.

Otkrivenje 14,8. već je upozorilo narod na pad Vavilona i otpadništvo od istine, što na kraju vodi do poslednje obmane koja se završava primanjem žiga zveri (Otkrivenje 14,9-11). Ova opomena biće ponovljena mnogo većom silom, dostižući vrhunac u poslednjem pozivu upućenom Božjem narodu, koji se još uvek nalazi u Vavilonu, da izađe iz njega i ujedini se sa Božjom crkvom Ostatka, Crkvom poslednjeg vremena (Otkrivenje 18,1-4).

»IZIĐITE IZ NJE, NARODE MOJ«

Godinama su proučavaoci biblijskih proročanstava veoma zainteresovano pratili događaje u svetu, naročito kada je izgledalo da su povezani sa poslednjim vremenom. Razmislite, na primer, o ulozi Sjedinjenih Američkih Država. Pojedini adventistički hrišćani su još 1851. godine prepoznali Ameriku kao drugu zver (Otkrivenje 13,11-15), što je bilo neverovatno s obzirom na tadašnji položaj Sjedinjenih Američkih Država. Sredinom 19. veka velike sile su i dalje bile sile Starog sveta: Pruska, Francuska, Austro-ugarska i Engleska. U to vreme, u razdoblju mira, Amerika je imala vojsku od oko dvadeset hiljada ljudi, što je bila samo desetina od ukupnog broja boraca koji su učestvovali u bici kod Vaterloa (1815). Godine 1814. Britanija je napala i spalila Vašington. Indijanski ratnici Bika koji sedi su 1867. godine uništili Sedmi američki konjički puk generala Kastera. Dakle, kada su pojedini komentatori prepoznali Sjedinjene Američke Države kao silu koja će jednoga dana nametnuti »žig zveri« u svetu, američki narod se i dalje borio sa američkim starosedeoocima ne pobeđujući uvek.

Nema sumnje, svetski događaji se odvijaju onako kako verujemo da hoće. Međutim, još uvek moraju da se dogode određene pojedinosti pre nego što dođe kraj. Zato, na primer, kada govorimo o »žigu zveri«, važno je da naglasimo da ga trenutno niko nema, bez obzira da li drže četvrtu zapovest ili ne.

Uostalom, određeni događaji tek treba da se odigraju.

Pročitajte: Otkrivenje 18,1-4. Šta se ovde događa i zašto je to važno da zapamtimo? Čemu nas ovi stihovi uče o našoj misiji u svetu?

Ovi stihovi prikazuju turobnu sliku sveta u političkom, moralnom i duhovnom smislu. Pokazuju štetan uticaj lažnog verskog učenja u svetu. U isto vreme, oni nude uzvišenu nadu, zato što drugi anđeo s Neba obasjava svet svojom slavom. Zatim, Božji verni narod, koji još nije prepoznao istinu koju treba da zna, pozvan je da izađe iz Vavilona. To znači, dakle, da do samog kraja, Božji narod koji je već izašao iz Vavilona treba da radi za one koji još uvek nisu.

Šta za nas znači činjenica da Gospod one koji su još u Vavilonu zove »narode Moj«? Zašto je važno da to zapamtimo u svom ophođenju prema drugima?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Sotonin napad na Božji zakon je napad na Boga lično, na Njegov autoritet i vlast. U poslednjim danima, u završnim događajima konačne krize, sotona će napasti one koji »drže zapovijesti Božije« (Otkrivenje 12,17; Otkrivenje 14,12), jer će samo oni odbiti da mu ukažu poštovanje preko njegovih zastupnika ovde na Zemlji. Bitka koju je davno poveo protiv Boga na Nebu nastaviće se ovde na Zemlji, i kao što je bio poražen na Nebu, biće poražen i na Zemlji. »Od samog početka velikog sukoba na Nebu, sotona je želeo da sruši Božji zakon. U nameri da postigne ovaj cilj, upustio se u pobunu protiv Stvoritelja. Iako je bio prognan sa Neba, nastavio je istu bitku i na Zemlji. Cilj za kojim je istrajno težio, ogledao se u njegovoj težnji da prevari ljude i da ih navede da prekrše Božji zakon. Posledice će biti potpuno iste, bez obzira da li će ga postići tako što će ih navesti da odbace ceo Zakon, ili da uklone samo jednu od njegovih odredaba. Onaj koji pogreši 'u jednome' pokazuje prezir prema celom Zakonu; svojim uticajem i primerom staje na stranu prestupa, i zato postaje 'kriv za sve'«. (Jakov 2,10; Elen Vajt, *Velika borba*, str. 582. original)

ZA RAZGOVOR:

1. Razgovarajte u razredu o svetskim događajima i o tome na koje načine ukazuju na ono što verujemo da treba da se dogodi u poslednjim danima. Koji događaji još uvek treba da se dogode? Kako možemo budno pratiti znake vremena, a da pri tom izbegnemo fanatizam, određivanje datuma i smelo predviđanje pojedinosti o kojima Biblija i spisi Elen Vajt izričito ne govore?
2. Razmišljajte više o pitanju bogoslužjenja. Šta znači služiti nekome ili nečemu? Kako se mi odnosimo prema tome kome ili čemu služimo?
3. Razmišljajte više o ideji da Bog i dalje ima svoj narod u Vavilonu. Šta shvatamo pod izrazom »Vavilon« (koji je očigledno simbol, nema doslovno značenje)? Čemu nas uči o obavezi da nastavimo da propovedamo vest drugima, bez obzira na njihovo političko opredeljenje ili verske stavove?

BOŽJI PEČAT ILI ŽIG ZVERI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Mojsijeva 17,9-11; 2. Mojsijeva 31,13.17; Otkrivenje 13,17; Efescima 1,13.14; Jevrejima 4,9.10.

Tekst za pamćenje: »Velika su i divna djela Tvoja, Gospode Bože Svedržitelju, pravedni su i istiniti putevi Tvoji, Care svetijeh.« (Otkrivenje 15,3)

Pesma Mojsijeva i Jagnjetova počinje rečima teksta za pamćenje za ovu sedmicu. Pevaju je oni »što pobijediše zvijer i ikonu njezinu, i žig njezin, i broj imena njezina«, dok stoje na staklenom moru na Nebu (Otkrivenje 15,2). Kako se mi možemo naći među njima?

Jedan od najupečatljivijih znakova Božjeg pravog naroda posljednjeg vremena je njihovo objavljivanje Treće andeoske vesti, koja upozorava na primanje žiga zveri. Međutim, uprkos tome što u celoj Bibliji ne postoji ozbiljnije upozorenje, godinama se iznose mnoge zbunjujuće ideje u vezi sa tim šta ovaj žig predstavlja: kod na čelu, broj kreditne kartice ili neku vrstu biometrijskog prepoznavanja.

Ne treba da budemo iznenađeni mnoštvom zbunjujućih ideja u Vavilonu. Uostalom, njegovo ime znači »zbrka«. Međutim, Božji narod Ostatka treba jasno da razume ovu temu da bi u sili objavio Treću andeosku vest. Ove sedmice pokušaćemo bolje da shvatimo šta je žig zveri i kako da ga izbegnemo primanjem Božjeg pečata.

BOŽJI ZNAK PO KOME SE PREPOZNAJE NJEGOVO NAROD

U starozavetno vreme postojala su dva spoljašnja znaka po kojima se prepoznavao Božji pravi narod. Jedan od njih bilo je obrezanje. Ko je prvi primio ovaj znak? 1. Mojsijeva 17,9-11.

Bog je naložio Avramu i njegovim potomcima da se obrežu kao znak zaveta spasenja. Muška novorođenčad trebalo je da se obrežu osmog dana posle rođenja (3. Mojsijeva 12,3). Međutim, ovaj obred ima i dublje značenje. Trebalo je da predstavlja potrebu za »obrezanjem« ili obnovom srca (vidi: 5. Mojsijeva 30,6). Zato Pavle piše: »Jer ono nije Jevrejin koji je spolja Jevrejin, niti je ono obrezanje koje je spolja na tijelu. Nego je ono Jevrejin koji je iznutra, i obrezanje srca duhom a ne slovima, to je obrezanje; kome je hvala ne od ljudi nego od Boga.« (Rimljanima 2,28.29)

Tekstovi kao što su 1. Korinćanima 7,19; Galatima 5,6; Galatima 6,15. pokazuju da je obrezanje u Novom zavetu zamenjeno krštenjem, koje predstavlja obraćenje, »novo stvaranje«, umiranje grehu i ustajanje u novi život (vidi: Rimljanima 6,3.4). Iz tog razloga Pavle kaže da obrezanje više nije važno, već »vera koja kroz ljubav radi« i »držanje Božjih zapovesti«.

Koji drugi spoljašnji znak je Bog dao po kom se prepoznavao Njegov narod i zašto je bio dat? 2. Mojsijeva 31,13.17; Jezekilj 20,12.20)

Zapazite da Subota kao znak potiče još iz vremena stvaranja (vidi: 1. Mojsijeva 2,2.3), dok je obrezanje počelo da se primenjuje tek od Avrama. Iz tog razloga je Isus rekao, ukazujući na stvaranje, »Subota je načinjena čovjeka radi«. (Marko 2,27) Po tome se vidi da pripadamo Bogu, stvaranjem, zato što nas je stvorio, i otkupljenjem, jer nas opravdava i posvećuje. Dakle, iako Pavle kaže da obrezanje više nije važno, tvrdi da držanje Božjih zapovesti (uključujući i svetkovanje Subote) i dalje jeste (vidi: Jevrejima 4,9).

Kako vaše misli i namere otkrivaju da li je vaše srce zaista obrezano?

ZVER I LAŽNO BOGOSLUŽENJE

Pročitajte sledeće tekstove. Šta uče o tome koliko je važno da izbegnemo »žig zveri«? Otkrivenje 13,17; Otkrivenje 14,9.10; Otkrivenje 16,2.

Primiće nepomešan Božji gnev, biće kažnjeni sa sedam poslednjih zala i, na kraju, biće bačeni u ognjeno jezero. Kakva suprotnost onima koji su odbili da prime žig zveri i koji stoje na staklenom moru pobedonosno pevajući hvalu Bogu i Jagnjetu!

Šta predstavlja ovaj žig koji niko ne bi želeo da primi? Prethodni stihovi jasno ga povezuju sa lažnim bogoslužjenjem. Takođe, kao što smo videli u prethodnoj lekciji, četvrta zver iz 7. Danilovog poglavlja, u svojoj kasnijoj fazi (takođe opisana kao zver iz mora u 13. poglavlju Otkrivenja), »pomišljaće da promijeni vremena i zakone«. (Danilo 7,25) Jedna zapovest koju je pomišljala da promeni bila je četvrta zapovest o Suboti – jedina od svih deset koja se odnosi na vreme i neposredno ukazuje na Boga kao Onoga koji je stvorio »nebo i Zemlju, more i što je god u njima, a u sedmi dan počinu«. (2. Mojsijeva 20,11)

Značajno je to što nas Prva anđeoska vest vraća na ovu zapovest koju je zver nastojala da promeni i jasno glasi da samo Gospodu treba da se poklonimo kao Stvoritelju. U stvari, od sedam stihova iz Otkrivenja od 12. do 14. poglavlja, koji se odnose na to kome se klanjamo, jedino 7. stih četrnaestog poglavlja govori o istinskoj službi Bogu; ostalih šest upozorava na lažno klanjanje zveri i njenoj ikoni (Otkrivenje 13,4.8.12.15; Otkrivenje 14,9.11). Odmah pošto je treći anđeo opisao sudbinu onih koji su uključeni u lažno bogoslužjenje, opisani su pravi Božji sledbenici: »Ovdje je trpljenje svetijeh, koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu.« (Otkrivenje 14,12)

Drugim rečima, objavljivanje ove tri vesti razdvaja čitavo čovečanstvo u dve grupe: one koji se klanjaju Stvoritelju držeći sve Njegove zapovesti, uključujući i zapovest o svetkovanju sedmog dana Subote, i one koji se klanjaju zveri i njenoj ikoni. Ovaj lažni oblik bogoslužjenja, dakle, nudi još jedan izbor u odnosu na služenje Stvoritelju držanjem zapovesti o Suboti.

Razmišljajte o povezanosti između službe Bogu i odanosti. Kojim važnim vidovima službe možemo pokazati odanost Bogu?

BOŽJI PEČAT

Pečat, poput potpisa, koristi se za overavanje dokumenata. U davnim vremenima verodostojnost ili vlasništvo potvrđivalo se utiskivanjem pečata na mek vosak ili glinu, koji je predstavljao autoritet vlasnika u čijem je posedu bio.

Šta je Božji pečat, kako se daje i kada? Efescima 1,13.14; Efescima 4,30; 2. Timotiju 2,19; Otkrivenje 7,1-4; Otkrivenje 14,1.

Božji pečat je znak Božjeg vlasništva i zaštite Njegovog naroda. Pavle opisuje zapečaćenje u vezi sa obraćenjem i primanjem dara Svetog Duha. On naziva ovaj dar »zalogram« koji je dat svim vernicima kao sigurnost potpunog otkupljenja i budućeg nasleđstva koje će primiti kada Isus dođe.

U Otkrivenju je prikazano još jedno zapečaćenje upravo pre Drugog dolaska. Ovim poslednjim pečatom zapečaćeno je 144.000 prilikom izlivanja Svetog Duha u vreme poznog dažda. Oni na svom čelu imaju zapisano Božje ime (ili potpis). Delovanjem Svetog Duha u njihovom životu oni odražavaju Božji karakter.

Uporedite Božji pečat sa žigom zveri. Kakve međusobne razlike su spomenute? Otkrivenje 7,3; Otkrivenje 14,9.

Pečat se daje istinskim Božjim sledbenicima, a žig onima koji se klanjaju zveri. Pečat se stavlja samo na čelo, što upućuje na konačnu odluku uma da služi Bogu na način kako je On zapovedio. Žig, sa druge strane, stavlja se ili na čelo ili na ruku. To znači da ljudi mogu da se klanjaju zveri iz dva razloga. Ili pristaju na to, misleći da istinski služe Bogu, ili se ne slažu sa tim, ali i dalje postupaju tako jer se plaše ozbiljnih posledica ukoliko se ne povinuju: neće moći da kupuju ni prodaju ili će na kraju biti ubijeni (Otkrivenje 13,17.15).

»Oni koji se sjedinjuju sa svetom postaju slični njemu i spremaju se da prime žig zverin. Oni koji se ne uzdaju u sebe, koji su ponizni pred Bogom i čiste svoju dušu pokoravajući se istini, oni postaju slični Nebu i spremaju se da prime Božji pečat na svoje čelo.« (Elen Vajt, *Testimonies for the Church*, 5. sveska, str. 216)

ŽIG ZVERI

Šta predstavlja ovaj žig čije primanje treba da izbegnemo? Kao što smo zapazili u jednoj od prethodnih lekcija, četvrta zver iz 7. Danilovog poglavlja, u svojoj kasnijoj fazi (takođe opisana kao zver iz mora u 13. poglavlju Otkrivenja), »pomišljaće da promijeni vremena i zakone«. (Danilo 7,25) Jedna zapovest koju je pomišljala da promeni bila je četvrta zapovest o Suboti – jedina od svih deset koja se odnosi na vreme i neposredno ukazuje na Boga kao Onoga koji je stvorio »nebo i Zemlju, more i što je god u njima, a u sedmi dan počinu«. (2. Mojsijeva 20,11)

Prva anđeoska vest – koja vraća čitaoca upravo na ovu zapovest, onu koju je zver nastojala da promeni – jasno govori da samo Gospodu treba da se klanjamo kao Stvoritelju. Zatim, nakon opomene kakva sudbina čeka one koji se klanjaju »zveri i ikoni njezinoj« (Otkrivenje 14,9), Božji verni narod opisan je u 12. stihu.

Pročitajte: Otkrivenje 14,12. Imajući na umu neposredni okvir, kako nam ovaj opis Božjeg vernog naroda pomaže da shvatimo zašto je Subota toliko važna u završnim događajima?

Tekst glasi: »Ovdje je trpljenje svetijeh, koji drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu.« (Otkrivenje 14,12) Kao što smo videli, »zapovijesti Božije« obuhvataju i četvrtu zapovest o Suboti, koja upućuje na Boga kao Stvoritelja, kao Onoga kome se jedino treba klanjati. Ne treba da nas čudi što mnogi pitanje »žiga zveri« neposredno povezuju sa pitanjem svetkovanja nedelje, krivotvorene »subote«, što u Bibliji nije naloženo, nasuprot držanju četvrte zapovesti, koja je data u Bibliji.

Da li to znači da hrišćani koji održavaju bogoslužjenja nedeljom već sada imaju žig zveri? Ne. Prema tekstu Otkrivenje 13,15. oni koji odbiju da se pridruže ovom lažnom klanjanju zveri, biće ubijeni. Na kraju će to pitanje postati pitanje života i smrti. Očigledno je da događaji još nisu dostigli tu tačku, i žig zveri neće biti dat do ove konačne probe. Prema tome, niko još nije primio žig zveri.

Božje zapovesti. Vera Isusova. Zašto su ove pojedinosti, čak i sada, ključne odlike pitanja šta znači biti pravi hrišćanin?

SUBOTA KAO PEČAT

Kao što smo videli, sedmi dan Subota predstavljala je znak Božjeg naroda kroz čitavu istoriju, počevši od Adama i Eve, sve do vremena Izrailja. Takođe, ta njena uloga nastavila se i u novozavetnoj Crkvi, zapažamo je i u životu Isusa i apostola, a biće i prepoznatljiv znak Božjeg naroda poslednjeg vremena koji »drže zapovijesti Božije i vjeru Isusovu«. (Otkrivenje 14,12)

Zašto je Subota toliko važna i kakav poseban značaj ima za hrišćane? 2. Mojsijeva 20,8-11; Jevrejima 4,9.10.

Subota se javlja u srcu Deset zapovesti. Stvoritelj ju je dao kao znak ili pečat svoje vlasti. U zapovesti o Suboti prepoznamo Boga po imenu »Gospod Bog tvoj«. Prepoznamo oblast nad kojom ima nadležnost, »nebo i Zemlju, more i što je god u njima«. Takođe, prepoznamo temelj Njegove vlasti »jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i Zemlju... a u sedmi dan počinu«.

Novi zavet prikazuje Isusa kao Onoga u čije je ime Bog sve stvorio (Jovan 1,1-3; Kološanima 1,16; Jevrejima 1,1.2). Upravo je Isus stvorio naš svet za šest dana i odmorio se sedmog. Zato je važno što je Isus, dok je visio na krstu tog petka popodne, izgovorio: »Svrši se.« (Jovan 19,30) Kao što je počinio u Subotu nakon što je završio stvaranje, tako se odmorio u grobnici u Subotu nakon što je doneo Sebe na žrtvu, nakon što je umro umesto nas radi našeg otkupljenja. Dakle, Subota je bila dva puta blagoslovena, prvi put prilikom stvaranja, a zatim na krstu. Zato, prema Jevrejima poslanici, hrišćanin odmaranjem u Subotu pokazuje da i »on počiva od djela svojijeh, kao i Bog od svojijeh« (Jevrejima 4,10). Subota je savršeni simbol koji ukazuje da ne možemo sami sebe da spasemo, već da je od početka do kraja to Hristovo delo omogućeno verom (uporedite: Jevrejima 12,2).

Ako je Subota simbol odmaranja od naših dela, šta držanje nedelje predstavlja i kako se ono uklapa sa osnovnim karakterom Vavilona?

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Čim narod Božji bude zapečaćen na svojim čelima – to nije nikakav vidljivi pečat ili znak, već čvrsto intelektualno i duhovno pristajanje uz istinu da ih ništa neće moći odvratiti – čim je Božji narod zapečaćen i spreman za rešetanje, ono će doći. I zaista, ono je već počelo; Božji sudovi izlivaju se na Zemlju... i opominju nas na ono što dolazi. (Elen Vajt, *The Faith I Live By*, str. 285)

»Pitanje svetkovanja sedmičnog dana odmora poslužiće kao velika proba vernosti, jer je ta istina posebno napadnuta. Kada ljudi budu stavljeni pred tu konačnu probu, biće povučena i linija razdvajanja između onih koji služe Bogu i onih koji Mu ne služe. Dok će svetkovanje lažnog dana odmora u skladu sa zemaljskim zakonima, a suprotno četvrtoj zapovesti, predstavljati zakletvu vernosti sili koja se protivi Bogu, svetkovanje biblijskog dana odmora, u znak poslušnosti Božjem zakonu, biće dokaz vernosti Stvoritelju. Tako će jedna grupa, prihvatajući znak pokornosti zemaljskim silama, primiti žig zveri, dok će druga, birajući znak vernosti božanskom autoritetu, primiti Božji pečat.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 605. original)

ZA RAZGOVOR:

- 1. Kako drugima možemo otkriti istinu o žigu zveri i Božjem pečatu, a da ne izazovemo nepotrebne sukobe? Na primer, zašto moramo naglasiti činjenicu da sada niko nema žig zveri?**
- 2. Kako su povezani Subota i zapečaćenje Svetim Duhom?**
- 3. Razmišljajte o prethodnoj ideji da pečat predstavlja »intelektualno i duhovno pristajanje uz istinu«. Šta to znači?**
- 4. Razgovarajte o odlikama duhovnog Vavilona, njegovim vrednostima i metodama. Kako se razlikuju od vrednosti Božjeg carstva? Kako se neka shvatanja Vavilona čak i sada mogu uvući u našu Crkvu? Kako ih možemo prepoznati i suočiti se sa njima, ali na hrišćanski način, odražavajući vrednosti Božjeg carstva?**

VAVILON I ARMAGEDON

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 14,8; Otkrivenje 16,19; Isaija 52,9; Otkrivenje 18,1-10; Otkrivenje 16,12-16; 1. O carevima 18,1-40; 1. Korinćanima 15,1,2.

Tekst za pamćenje: »I na čelu njezinu napisano ime: Tajna, Vavilon veliki, mati bludnicama i mrzostima zemaljskim.« (Otkrivenje 17,5)

Otkrivenje, kao što smo već zapazili, puno je slika i izraza uzetih neposredno iz Starog zaveta. Na primer, ime Vavilon javlja se šest puta u Otkrivenju. Međutim, nije reč o drevnom Navuhodonosorovom carstvu, koje je nestalo sa svetske istorijske scene stotinama godina ranije. Jovan je koristio slike Starog zaveta da iskaže istinu. U ovom slučaju, Vavilon – velika politička i verska sila koja je tlačila Božji narod – sada opisuje velike verske i političke sile koje će nastojati da učine isto na kraju vremena.

Slično je i sa rečju *Armagedon*, koja se javlja samo u Otkrivenju, ali se temelji na jevrejskom izrazu koji znači »planina Megido« i predstavlja mesto u starom Izrailju. Velika nagađanja postoje u vezi sa Armagedonom. Mnogi očekuju da će se na tom mestu, Megidu, pred kraj sveta, dogoditi vojna bitka velikih razmera.

Ove sedmice proučavaćemo o Vavilonu i Armagedonu i pokušati da shvatimo šta nam Biblija poručuje ovim slikama.

»VINO LJUTOGA GNJEVA«

Pročitajte sledeće tekstove: Otkrivenje 14,8; Otkrivenje 16,19; Otkrivenje 17,5; Otkrivenje 18,2.10.21, šest stihova u kojima se u knjizi Otkrivenje spominje Vavilon. Imajući na umu izveštaj o Vavilonu iz Starog zaveta, šta ovi tekstovi uče o Vavilonu u okviru događaja poslednjih dana?

Rečeno je da je Biblija izveštaj o dva grada, Jerusalimu i Vavilonu. Dok Jerusalim u celoj Bibliji predstavlja Božji grad i grad Njegovog zavetnog naroda (Psalam 102,21; Isaija 52,9; Isaija 65,19; Otkrivenje 3,12), Vavilon je oličenje tlačenja, nasilja, lažne religije i otvorene pobune protiv Boga.

Petar u svojoj prvoj poslanici (1. Petrova 5,13) šalje pozdrave iz crkve u »Vavilonu«, što po opštem shvatanju ne znači iz ruševina starog carstva u današnjem Iraku, već iz samog Rima, koji će uskoro postati tlačitelj Crkve. Ovo je zanimljiva upotreba ovog imena u svetlosti Otkrivenja i uloge Rima koja je tu predstavljena.

Šta sledeći tekstovi otkrivaju o pogubnom uticaju Vavilona na svet i Božji narod? Otkrivenje 14,8; Otkrivenje 18,3.

Nema sumnje da sila koju Vavilon predstavlja, kako je opisano u Otkrivenju, u velikoj meri vrši štetan uticaj širom sveta. Izraz »otrovnijem vinom bluda svojega« (Otkrivenje 14,8) jasno ukazuje na lažnu doktrinu, lažno učenje, pokvarenost i konačan ishod koji će iz toga proisteći. Vavilon je sila zla koja se raširila na sve narode (Otkrivenje 18,3). Prema tome, svi moraju paziti da ne bi bili zavedeni.

Pogledajte kako svet danas izgleda: pokvarenost, zbrka, tlačenje. Čemu nas ovo stanje uči o potrebi da se čvrsto držimo Isusa i Njegove reči?

VAVILON JE PAO

Ma koliko uticaj Vavilona u svetu bio poguban i dalekosežan, Otkrivenje uči da će jednoga dana svemu tome doći kraj.

Pročitajte: Otkrivenje 18,1-10. Šta ovi stihovi govore o »Vavilonu velikom«?

Druga anđeoska vest (Otkrivenje 14,8) o padu Vavilona ponavlja se u 2. stihu 18. poglavlja, u kome je prikazano koliko je ovo postalo iskvareno.

»Biblija tvrdi da će pre dolaska našeg Gospoda, sotona delovati 'sa svakom silom i znacima i lažnim čudesima i sa svakom prevarom nepravde', i da će oni 'koji ljubavi istine ne primiše, da bi se spasli' biti ostavljeni da osete 'silu prevare da veruju laži' (2. Solunjanima 2,9-11). Tek kada nastane takvo stanje, tek kada u celom hrišćanstvu bude uspostavljeno potpuno jedinstvo Crkava sa svetom, tek tada će pad Vavilona biti potpun. Promena je progresivna, a savršeno ispunjenje proročanstva iz Otkrivenja 14,8. predstoji tek u budućnosti.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 389.390. original)

Da li se »savršeno ispunjenje« već ostvarilo, samo Bog zna. Ali ono što znamo jeste da će se, prema ovim tekstovima, duhovni Vavilon jednog dana suočiti sa Božjim sudom zbog svog velikog zla. »Jer grijesi njezini dopriješe tja do Neba, i Bog se opomenu nepravde njezine.« (Otkrivenje 18,5) Ovaj izraz odražava jezik iz Starog zaveta o starom Vavilonu (vidi: Jeremija 51,9), i znači da će vreme suda sigurno doći.

Naravno, ovaj sud koji se bliži ne treba da nas iznenadi. Uostalom, stari Vavilon se suočio sa sudom (vidi: Danilo 5). Pismo je na brojnim mestima veoma jasno da će jednoga dana svi morati da odgovore za svoja dela, uključujući i Vavilon. Koliko je utešno znati da na tom sudu kao hrišćani imamo Posrednika koji će se založiti za nas (1. Jovanova 2,1; Danilo 7,22). U suprotnom, naša sudbina ne bi bila ništa bolja od sudbine Vavilona.

Kako možete pronaći utehu u obećanju da će se sva nepravda i bezakonje, koji sada nekažnjeno prolaze, jednoga dana suočiti sa konačnom Božjom kaznom?

ARMAGEDON

Iako veliki broj ljudi, među kojima su i mnogi hrišćani, ne znaju mnogo o knjizi Otkrivenje, jedna slika ili reč iz ove knjige postala je opšteprihvaćena u današnjoj kulturi: Armagedon (vidi: Otkrivenje 16,16). Čak i u svetovnoj kulturi ova reč označava konačnu borbu u kojoj sudbina Zemlje visi o koncu. U Holivudu je snimljen film pod tim nazivom o ogromnom asteroidu koji preti da uništi planetu. Ideja o kraju sveta je u određenoj meri prisutna i u umu svetovnih ljudi.

Mnogi hrišćani koji poznaju Otkrivenje i veruju u ono što je u njoj za-beleženo smatraju bitku Armagedon doslovnim vojnim sukobom na Bli-skom istoku pred kraj sveta. Prema jednom tumačenju vojska iz Azije koju čini 200 miliona vojnika upašće u severni Izrael. Drugi su usredsređeni na različite vojne i političke sukobe u tom delu sveta koji će, prema njihovom shvatanju, postaviti pozornicu za konačnu vojnu bitku Armagedon u obla-sti Megido.

Međutim, Biblija daje potpuno drugačiju sliku. Pismo predstavlja Ar-magedon kao vrhunac, ali ne sukoba između zavađenih naroda, već između dve strane u kosmičkom sukobu. To je verska borba, ne ekonomska ili poli-tička, ma koliko ekonomski i politički činioци bili u igri.

Šta možemo naučiti o Armagedonu iz sledećih stihova? Otkrivenje 16,12-16.

Kao prvo, zapazite koliko je jezik ovde simboličan. Duhovi poput žaba izlaze iz usta aždaje, lažnog proroka, i zveri (ukazivanje na sile iz Otkrivenja 13. poglavlja; »lažni prorok« ovde sigurno predstavlja zver iz zemlje, Otkrivenje 13,11). Ovde, takođe, uočavamo veliku borbu, kada »duhovi đavolski« (Otkrivenje 16,14) kreću u borbu na »veliki Dan Boga Svedrži-telja«. (Otkrivenje 16,14) Kako god da će se Armagedon odvijati, u pitanju je sukob svetskih razmera između Hristovih i sotoninih sila. Ne radi se o lokalnoj bici u oblasti Megido kao što ni Vavilon u Otkrivenju ne govori o događajima u delu savremenog Iraka.

Pročitajte: Otkrivenje 16,15. Zanimljivo je što nas usred tih događaja Isus ohrabruje evanđeoskom vešću, obećanjem o Njegovom dolasku i potrebom da budemo pokriveni Njegovom pravdom. Kako nam to po-maže da shvatimo duhovnu prirodu borbe u koju smo uključeni?

ARMAGEDON I PLANINA KARMIL: PRVI DEO

Šta predstavlja ova velika bitka Armagedon? Kao prvo, ime znači »planina Megido«. Međutim, u oblasti poznatoj kao Megido nema planine, ali planina Karmil nalazi se u blizini, tako da vlada mišljenje da se izraz planina Megido odnosi na planinu Karmil.

Da budemo još određeniji, proučavaoci Biblije izveštaj o Iliji i lažnim Valovim prorocima na planini Karmil vide kao simbol, kao primer onoga što će se dogoditi u Otkrivenju 13. poglavlju.

Kao što smo videli u odeljku od utorka, Otkrivenje 16,13. svojim upućivanjem na aždaju, zver i lažnog proroka vraća nas na događaje iz 13. poglavlja Otkrivenja, na lažno trojstvo o kome smo proučavali u devetoj lekciji.

Tekst iz Otkrivenja 13. poglavlja dostiže vrhunac u 13. i 14. stihu, kada druga zver vrši natprirodna dela, čineći čak da »oganj silazi s neba na zemlju pred ljudima«. (Otkrivenje 13,13) Ovi događaji zatim vode do neposrednog sukoba između Boga i sotone, između onih koji se klanjaju pravom Bogu i onima koji se klanjaju »ikoni zverinjoj«. (Otkrivenje 13,14)

Pročitajte tekst iz 1. O carevima 18,1-18. Šta iz ovog izveštaja odražava pojedine događaje koji će se odigrati u poslednje vreme, kao što je prikazano u Otkrivenju?

Ono što ovde zapažamo na mnogo načina predstavlja potpunu sliku velike borbe. Ilija jasno iznosi sporno pitanje u 18. stihu: *narod je ostavio Božje zapovesti i klanja se i sledi lažne bogove*. Nije li ovo oduvek bio problem, bez obzira na bezbrojne oblike i načine na koje se zlo iskazivalo u toku istorije? Mi ili se klanjamo »Onome koji je stvorio nebo i Zemlju i more i izvore vodene« (Otkrivenje 14,7), ili se klanjamo nekome ili nečemu drugom. Kad je reč o događajima koji se spominju u 13. poglavlju Otkrivenja, umesto da se klanjaju Gospodu, ljudi se klanjaju zveri i njenoj ikoni. Ne postoji neutralan teren. Ili smo na Božjoj ili sotoninoj strani. U toj meri je to pitanje važno, i sada, a naročito u Armagedonskoj bici, u kojoj će, kao što ćemo videti u izveštaju sa planine Karmil, ta razlika postati veoma očevidna.

ARMAGEDON I PLANINA KARMIL: DRUGI DEO

Pročitajte tekst iz 1. O carevima 18,18-40. Šta se u ovim stihovima događa, kako se izveštaj završava i (bez suvišnog povlačenja sličnosti), kako ovaj izveštaj prikazuje šta će se dogoditi – ali u širem smislu – kada velika borba dostigne vrhunac na kraju vremena?

Borba na planini Karmil vodila se između Ilije, Božjeg proroka, i nekoliko stotina Valovih sveštenika. (Zapazite koliko je zlo bilo brojnije u odnosu na dobro.) Ova proba trebalo je da pokaže ko je pravi Bog, Bog koji je stvorio nebo i Zemlju, ili Val, samo još jedno oličenje »aždaje« i još jedno sredstvo kojim ona nastoji da prevari svet (Otkrivenje 12,9).

Sveštenici su se molili Valu da pošalje oganj i spali žrtvu koju su prineli. Vikali su od jutra do mraka. »Vičite većma«, rugao se Ilija, »može biti spava«. (1. O carevima 18,27) Sveštenici su zapali u stanje bunila. Parali su se noževima dok krv nije potekla. Umorni i iscrpljeni odustali su u vreme prinošenja večernje žrtve.

Ilijina žrtva bila je tri puta natapana, a opkop oko oltara napunjen je vodom. Ilija se molio Bogu jednostavnom molitvom. Bog je odmah sve spalio uključujući kameni oltar i tlo ispod njega. Sila pravog Boga u poređenju sa Valovom bila je očevidna.

Pročitajte sledeće tekstove i uporedite ih sa sudbinom lažnih Valovih proroka. Šta zapažamo? Otkrivenje 16,13; Otkrivenje 19,20.21.

Šta god je nepoznato u vezi sa Armagedonom, makar za sada, znamo ishod: uništenje Božjih neprijatelja i odbrana Boga i Njegovih svetaca.

Pročitajte tekst iz 1. Korinćanima 15,1.2. Iako se neposredan okvir ne odnosi na Armagedon, šta Pavle želi da naglasi, i zašto je važno da to zapamtimo, naročito u svetlosti šta budućnost donosi? Pročitajte, takođe, Otkrivenje 16,15, u kome je sigurno reč o Armagedonu. Šta saznajemo iz ovih tekstova zajedno?

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Na nekoliko mesta u izveštaju o Armagedonskoj bici, gnusna stvorenja i strašni događaji za trenutak zauzimaju mesto iza pozornice i stićemo uvid u istinu koja je u većoj meri lična. Kao što smo videli, jedna od njih zabeležena je u Otkrivenju 16,15: 'Evo idem kao lupež; blago onome koji je budan i koji čuva haljine svoje, da go ne hodi i da se ne vidi sramota njegova.' Ovaj tekst, koji se nalazi između dva stiha koja zapravo pominju Armagedon, predstavlja odjek mnogih novozavetnih stihova o ličnoj pripremi za Isusov dolazak i poslednje događaje.

Još jedan takav tekst nalazi se u Otkrivenju 17,14: 'Ovi će se pobiti s Jagnjetom, i Jagnje će ih pobijediti, jer je Gospodar nad gospodarima i Car nad carevima; i koji su s Njim, jesu pozvani i izabrani i vjerni.' Ovde se spominje da u velikom ratu na kraju vremena učestvuje vojska čiji je glavni cilj ne da uništi druge oružjem, već da bude verna božanskom pozivu i izboru. Ovo je drugačija vrsta borbe od onih u kojima se narodi i danas bore. Kao što sam nekoliko puta ponovio, Armagedonska bitka je borba za um. Takođe je i borba za srce – poziv na iskrenu vernost Jagnjetu koje je ubijeno (Otkrivenje 5,9.10.12; Otkrivenje 13,8).« (Džon Polin, *Armageddon at the Door* [Hagerstown, Md.: Autumn House Publishing, a division of Review and Herald Publishing Association, 2008], str. 193)

ZA RAZGOVOR:

1. Kako možete pomoći nekome ko veruje da će se mnogi događaji opisani u Otkrivenju doslovno dogoditi na spomenutim mestima? Kakvi pristupi bi im mogli pomoći da uvide da je to pogrešan način tumačenja tekstova?

2. Kao što smo videli, uticaj Vavilona širi se celim svetom. Koja su neka učenja Vavilona, kako možemo naučiti da ih raspoznamo i kako da ih izbegnemo?

3. U odeljku od ponedeljka, u navodu iz knjige Elen Vajt, zabeleženo je sledeće: »Tek kada u celom hrišćanstvu bude uspostavljeno potpuno jedinstvo Crkava sa svetom, tek tada će pad Vavilona biti potpun.« Razmislite o izrazu »jedinstvo Crkava sa svetom«. Kakvu snažnu opomenu ovde uočavamo?

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Isaija 13,6,9; Matej 24,30,31; Danilo 2,34,35; 2. Timotiju 4,6-8; 2. Solunjanima 1,7-10.

POVRATAK NAŠEG GOSPODA ISUSA

Tekst za pamćenje: »Jer kao što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, takav će biti dolazak Sina Čovječijega.« (Matej 24,27)

Pesnik T. S. Eliot započeo je jednu pesmu sledećim stihom: »U mom početku je moj kraj.« Ma koliko sažete, njegove reči nose snažnu istinu. U početku počiva kraj. Mi odjeke ove stvarnosti uočavamo u svom imenu, adventisti sedmog dana, koje sadrži dva osnovna biblijska učenja: »sedmi dan« ukazuje na Subotu koja je deo Deset zapovesti, sedmično sećanje na šestodnevno stvaranje života na Zemlji; »adventisti« upućuje na Drugi Isusov dolazak, u kome će sve nade i obećanja iz Pisma, uključujući i obećanje o večnom životu, biti ispunjeni.

Ma koliko je vremenski udaljeno stvaranje sveta (naš početak) od Isusovog drugog dolaska (naš kraj, makar kraj našeg grešnog života), ovi događaji su povezani. Bog koji nas je stvorio (Jovan 1,1-3), isti je Bog koji će se vratiti i koji će »ujedanput, u trenutku oka u posljednjoj trubi« (1. Korinćanima 15,52) izvršiti naše konačno otkupljenje. U svom početku, zaista, nalazimo svoj kraj.

Ove sedmice govorićemo o poslednjem od svih poslednjih događaja, bar što se tiče sadašnjeg sveta: Drugom dolasku našeg Gospoda Isusa.

Ma koliko bili skloni da o Drugom Isusovom dolasku razmišljamo kao o samo novozavetnom učenju, to nije istina. Naravno, samo posle Njegovog prvog dolaska, posle Njegove smrti, vaskrsenja i vaznesenja nama je dato potpunije i bogatije otkrivenje istine u vezi sa Drugim dolaskom. Međutim, kao i u slučaju mnogih drugih pojedinosti u Novom zavetu, Stari zavet otkriva nagoveštaje i senke ove važne istine mnogo pre nego što će se dogoditi. Objavljujući učenje o Isusovom dolasku, pisci Novog zaveta nisu otkrili novu istinu; umesto toga, u velikoj meri su istakli istinu koja je već bila otkrivena u Bibliji. Jedino što sada u svetlosti raspelog i vaskrslog Spasitelja, obećanje o Drugom dolasku može biti potpunije shvaćeno i cenjeno.

Pročitajte sledeće tekstove. Čemu nas uče o Isusovom drugom dolasku? Isaija 13,6-9; Zaharija 14,9; Danilo 12,1.

Nema sumnje, »dan Gospodnji« biće dan uništenja, žalosti i nevolje za izgubljenim. Ali će, takođe, biti i dan izbavljenja za sav Božji narod, one koji se »nađu napisani u Knjizi« (vidi: Filibljanima 4,3; Otkrivenje 3,5; Otkrivenje 13,8). Ovu temu, shvatanje »dana Gospodnjeg« kao vreme suda za zle, ali i kao vreme kada će Božji narod biti zaštićen i nagrađen, nalazimo u Starom zavetu. Na primer, iako će se neki suočiti sa »ljutim gnjevom Gospodnjim«, oni koji poslušaju poziv da »traže pravdu« i da »traže krotost« biće sakriveni »na dan gnjeva Gospodnjega«. (Sofonija 2,1-3)

Pročitajte: Matej 24,30.31. Na koji način ovi stihovi pokazuju izraženu podelu između izgubljenih i spasenih prilikom Isusovog drugog dolaska?

Kako se poslednji događaji budu razvijali, postaće očiglednije na čijoj smo strani. Kakve odluke možemo i moramo doneti sada da bismo bili sigurni da smo na pravoj strani?

DANILO I ISUSOV DRUGI DOLAZAK

Iako su mnogi Jevreji u Isusovo vreme očekivali da će Mesija zbaciti rimsku vlast i utvrditi Izrailj kao najmoćniji narod, to nije razlog Isusovog dolaska, ni prvog ni drugog. Umesto toga, Bog je spremio nešto mnogo uzvišenije za svoj verni narod od samog preuređivanja grešnog i palog sveta.

Možda nijedan drugi tekst u Starom zavetu ne otkriva tako jasno istinu da novi svet ne izrasta iz starog, već predstavlja novo i korenito drugačije delo stvaranja, kao što to čini 2. poglavlje Knjige proroka Danila.

Ovo poglavlje prikazuje uspon i pad četiri velika carstva – Vavilona, Medo-Persije, Grčke i konačno Rima, koji se zatim deli na narode savremene Evrope. Međutim, kip koji je Navuhodonosor video u snu (simbol smene ova četiri glavna svetska carstva) doživljava svoj kraj na neobičan način što ukazuje na veliki jaz između ovog sveta i onog koji će doći posle povratka našeg Gospoda Isusa Hrista.

Šta sledeći stihovi govore o sudbini ovog sveta i prirodi novog? Danilo 2,34.35.44.45.

Ovi stihovi ostavljaju malo nejasnoća o tome šta će se dogoditi kada Isus ponovo dođe. U Jevanđelju po Luki (Luka 20,17.18) Isus sebe poistovećuje sa ovim kamenom koji će satrti sve što je ostalo na ovom svetu. U Knjizi proroka Danila 2,35. čitamo da nakon što su zlato, srebro, zemlja, gvožđe i bronza bili uništeni, »postase kao pljeva na gumnu u ljetu, te odnese vjetar, i ne nađe mu se mjesto«. Odnosno, posle Isusovog dolaska ništa neće ostati od ovog starog sveta.

U međuvremenu, kamen koji je uništio svaki trag ovog starog sveta »postaje gora velika i ispuni svu Zemlju«. A ovo carstvo, koje je nastalo kao rezultat Drugog dolaska, jeste ono »koje se do vijeka neće rasuti« i koje će »stajati do vijeka«. (Danilo 2,44)

Samo jedan od dva moguća kraja čeka svako ljudsko biće koje je ikada živelo na ovoj planeti. Ili ćemo biti sa Isusom kroz svu večnost, ili ćemo nestati sa plevom ovoga sveta. Na ovaj ili onaj način, sve nas čeka večnost.

DUGOROČNI IZGLEDI

Pročitajte: Titu 2,13. Kakvu veliku nadu imamo i zašto?

Opisujući svoja uverenja o nastanku našeg univerzuma, jedan predavač je izjavio da se pre oko 13 milijardi godina »izrazito gusta mala masa pojavila ni iz čega, da je eksplodirala i da je iz te eksplozije nastao naš univerzum«. Kako se ta »izrazito gusta mala masa« pojavila ni iz čega, predavač nije rekao. On je samo pretpostavio, u veri, da jeste.

Kao što smo zapazili u uvodu ove lekcije, u svom početku nalazimo svoj kraj. Zato, prema ovom predavaču, naš kraj ne pruža previše nade, makar ne dugoročno. Univerzum, stvoren iz te »izrazito guste male mase«, bio je osuđen na konačno uništenje, sa svim što se nalazilo u njemu, što, naravno, obuhvata i čovečanstvo.

Suprotno tome, biblijski koncept našeg početka ne samo da je mnogo logičniji od ovog gledišta, već pruža i veću nadu. Zahvaljujući Bogu našeg početka, naši dugoročni izgledi su veoma dobri. Imamo čemu da se nadamo u budućnosti, a ova nada počiva na obećanju o Isusovom drugom dolasku.

Pročitajte tekst iz 2. Timotiju 4,6-8. O čemu Pavle ovde govori, i u šta polaže svoju nadu?

Iako će Pavle uskoro biti pogubljen, on živi u sigurnosti spasenja i nadi u Hristov ponovni dolazak. »Vijenac pravde« ga očekuje, sigurno ne njegove pravde (1. Timotiju 1,15), već Isusove pravde, na kojoj, prema onome što Pavle zna, počiva njegova nada u obećanje o Drugom dolasku. Bez obzira na njegove neposredne okolnosti, koje su bile u najboljem slučaju sumorne (bio je u zatvoru, očekujući da bude pogubljen), Pavle zna da su njegovi dugoročni izgledi veoma dobri. Razlog tome je što je posmatrao širu sliku, ne usredsređujući se samo na trenutne prilike.

Bez obzira na svoje trenutne okolnosti, kako možete gajiti istu nadu kao i Pavle? Kako možemo naučiti da posmatramo širu sliku i nadu koju nam nudi?

NA NEBESKIM OBLACIMA

Ma koliko Drugi dolazak bio važan i ključan, prema Bibliji ne vide svi hrišćani ovaj događaj kao doslovan, ličan Isusov dolazak. Pojedinci tvrde, na primer, da se Isusov drugi dolazak zbiva, ne kada se Hristos lično vrati na Zemlju, već kada se Njegov Duh ispolji u Njegovoj crkvi na Zemlji. Drugim rečima, Hristov drugi dolazak se ostvaruje kada se moralna hrišćanska načela otkrivaju u Njegovom narodu.

Međutim, koliko možemo biti zahvalni što je ovo učenje pogrešno. Da je istinito, kakvu dugoročnu nadu bismo imali?

Pročitajte sledeće novozavetne tekstove o Drugom dolasku. Šta oni otkrivaju o prirodi Hristovog dolaska?

Matej 24,30. _____

1. Solunjanima 4,16. _____

Matej 26,54. _____

Otkrivenje 1,7. _____

2. Solunjanima 1,7-10. _____

»Slava s Božjeg prestola prosijava kroz otvor. Planine se ljuljaju kao trska na vetru, a odvaljene stene padaju na sve strane. Čuje se huka oluje koja se približava. More postaje sve bešnje. Odjekuje i urlik strašnog olujnog vetra sličan glasu demona u nekoj rušilačkoj misiji. Cela zemlja, slično morskim talasima, podiže se i spušta. Njena površina puca. Kao da popuštaju i sami njeni temelji. Planinski venci tonu. Nastanjena ostrva nestaju. Morske luke, slične Sodomu po svojoj pokvarenosti, padaju kao žrtva razbesnelih talasa. 'Vavilon veliki spomenu se pred Bogom, da mu da čašu vina ljutoga gneva svojega.'« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 637. original)

Isusov drugi dolazak je toliko silan događaj da u doslovnom smislu ovaj svet kakav poznajemo dovodi kraju. Kada se to dogodi, svi će znati. Ono što je Isus ostvario za nas prilikom Prvog biće potpunije ispoljeno prilikom Drugog dolaska.

Kako svest o stvarnosti Drugog dolaska treba da utiče na naš sadašnji život? Kako bi trebalo da nam pomogne da ne zaboravimo šta je zaista važno u životu?

ŽIVI I MRTVI

Pre nego što je vaskrsao svog prijatelja Lazara iz grobnice, Isus je izgovorio sledeće reči: »Ja sam Vaskrsenje i Život; koji vjeruje Mene ako i umre življeće.« (Jovan 11,25) On nije samo zatražio od ljudi da poveruju u ovakvu neverovatnu tvrdnju, već je podigao Lazara iz mrtvih, koji je bio mrtav dovoljno dugo da telo počne da zaudara (Jovan 11,39).

I oni koji veruju u Isusa umiru. Međutim, kao što je Isus rekao, iako umiru, ponovo će živeti. Upravo se na to odnosi vaskrsenje mrtvih. I upravo to Drugi Isusov dolazak čini središtem naših nada.

Šta se prema sledećim tekstovima događa mrtvima u Hristu kada se Isus vrati? Rimljanima 6,5; 1. Solunjanima 4,16; 1. Korinćanima 15,42-44.53-55.

Veliku nadu Drugog dolaska predstavlja vaskrsenje iz mrtvih, koje je Isus lično doživeo i koje će, takođe, doživeti Njegovi verni sledbenici svih uzrasta. U Njegovom veskršenju počiva nada i sigurnost njihovog vaskrsenja.

Šta će se dogoditi sa onima koji budu živi kada Isus dođe? Filibljanima 3,21; 1. Solunjanima 4,17.

Verni koji budu živi kada se Isus vrati zadržaće fizičko telo, ali ne u njegovom sadašnjem stanju. Ono će na natprirodan način biti preobraženo u određenu vrstu nepropadljivog tela koje će, takođe, imati oni koji budu vaskrsnuti iz mrtvih. »Živi pravednici preobrazili su se 'ujedanput, u trenuču oka'. Božjim glasom, bili su proslavljeni; sada su postali besmrtni i zajedno sa vaskrslim svetima uzeti u susret Gospodu na Nebo.« (Elen Vajt, *Velika borba*, str. 645. original)

Sastavite listu svih pojedinosti na ovom svetu koje su vam toliko važne da biste radije žrtvovali večni život da biste ih sada zadržali. Šta se nalazi na toj listi?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Isusov drugi dolazak nije epilog, dodatak ili pogovor tužnom izveštaju o ljudskom grehu i patnji u ovom palom svetu. Drugi dolazak je veličanstveni vrhunac, velika nada hrišćanske vere. Šta bi bilo bez njega? Izveštaj o ljudskom rodu se neprestano nastavlja, jedan žalostan događaj za drugim, jedna tagedija za drugom, dok se sve ne završi smrću. Odvojen od nade koju nam nudi Hristov ponovni dolazak, život je, kako je Vilijam Šekspir napisao: »Bajka koju idiot priča, puna buke i besa, a ne znači ništa.« Pa ipak, imamo nadu zato što je Božja reč stalno potvrđuje. Imamo nadu, jer je Isus dao svoj život u otkup za nas (Marko 10,45), i On se zaista vraća da uzme ono što je platio. Zvezde na nebu nam ne govore o Drugom dolasku. Ptice koje cvrkuću na drveću ne objavljuju ga. One same po sebi mogu da ukažu na nešto dobro, nešto ispunjeno nadom, na samu stvarnost. Ali one nas ne uče da će jednoga dana, kada Isus ponovo dođe, trube »zatrubiti i mrtvi će ustati neraspadljivi, i mi ćemo se pretvoriti«. (1. Korinćanima 15,52) Ne uče nas da ćemo jednoga dana podići pogled i ugledati »Sina Čovječijega gdje sedi s desne strane Sile i ide na oblacima nebeskijem«. (Marko 14,62) Ne, mi znamo sve to zato što nam je rečeno u Božjoj reči, a mi verujemo u obećanje koje nam Reč daje.

ZA RAZGOVOR:

- 1. Razmislite o tome šta bi značilo da Isusov drugi dolazak nije ništa drugo do ono što pojedinci veruju da jeste: potpun izraz hrišćanskih načela u životu Hristovih sledbenika. Bez obzira koliko bi to bilo divno, zašto bi nas na kraju ostavilo bez ikakve nade?**
- 2. Zašto je trenutno široko prihvaćena ideja da je univerzum nastao ni iz čega besmislena? Zašto ljudi šire takvo stanovište i zašto veruju u to? Zašto je verovanje u večnog Boga, koji je sve stvorio, mnogo logičnije i razumnije objašnjenje?**
- 3. Podelite sa razredom koje pojedinosti ste naveli na listi koje smatrate toliko važnim u ovom životu da biste žrtvovali nadu u večnost da biste ih sada zadržali. Šta možete naučiti jedni od drugih u vezi sa tim što je zabeleženo na listama? Ako vernici nisu ništa naveli, kako možemo biti sigurni da nas ništa u životu ne odvaja od spasenja, što će biti slučaj u životu mnogih ljudi?**

APRIL

HRISTOS NAŠ MIR I PRAVEDNOST

Uz Hrista do Boga

1. N Jovan 8, 12. Izvor svake svetlosti
2. P Jovan 1, 9. Hristovi sveobuhvatni blagoslovi
3. U Galatima 3, 26-28. Jednakost među Hristovim vernicima
4. S Dela 10, 35. Povezani zajednicom bratstva
5. Č Dela 15, 11. Jedan plan za sva vremena
6. P 2. Korinćanima 5, 19. Uz Hrista do Boga
7. S Efescima 3, 14. 15. Jedna porodica u Hristu

Hristos naš Mir i Pravednost

8. N Jovan 17, 3. Srž
9. P Jovan 7, 37. Voda za ožednele
10. U Jovan 6, 35. Hleb za gladne
11. S Jovan 6, 51. Učesnik zahvaljujući Hristu
12. Č Isaija 61, 10. Promena odeće
13. P Dela 5, 31. Hristos naš Mir i Pravednost
14. S Rimljanima 5, 1. 2. Opravdani verom

Jedini Spasitelj

15. N Matej 16, 15. 16. Naš savršeni ugled
16. P Isaija 45, 22. Jedini Spasitelj
17. U Matej 7, 21. Priznavanje nije dovoljno
18. S Matej 5, 20. Pravednost koju Bog očekuje
19. Č 1. Timotiju 6, 11. 12. Vera koja pročišćava život
20. P Matej 19, 29. Jednostavna vera i poslušnost
21. S 1. Korinćanima 13, 4-7. Karakter za Primer

Blagodat smernosti

22. N Jevrejima 12, 28. Deca, a ne robovi
23. P Isaija 28, 5. Ljupkost hrišćanskog karaktera
24. U Matej 11, 28. Odmor koji Hristos nudi
25. S Matej 11, 29. 30. U Hristovom jarmu
26. Č Isaija 57, 15. Blagodat smernosti
27. P 1. Petrova 5, 6. Nebesko partnerstvo
28. S Psalam 25, 9. Svetlost za ponizne

Zasluge Isusove krvi

29. N Psalam 34, 2. Zasluge Isusove krvi
30. P Jeremija 9, 23. 24. Bogu nek je slava

MAJ

HRISTOVI VOJNICI

Savršenstvo uz Hristove zasluge

1. U Psalam 144, 15. »Nevaljalstvo sinova Njegovijeh«
2. S Efescima 4, 1. Život u skladu sa pozivom
3. Č Kološanima 2, 6. 7. Lični rad
4. P Matej 5, 48. Savršenstvo uz Hristove zasluge
5. S 1. Solunjanima 3, 13. Nauka o svetosti

Dragoceni Hristos

6. N Jovan 15, 4. Živeti u Hristu
7. P Jovan 15, 5. Istinsko donošenje rodova
8. U Filibljanima 2, 5. Slavne mogućnosti su pred nama
9. S 1. Petrova 1, 13. Neograničene visine za istraživanje
10. Č Pesma nad pesmama 5, 16. Dragoceni Hristos
11. P Kološanima 3, 17. Uticaj naših reči
12. S Psalam 139, 4. Sveti slušač

Pod Božjim vođstvom

13. N 1. Petrova 2, 22. 23. Naš Primer u samokontroli
14. P O Jovu 27, 4-6. Dostojanstvo bez oholosti
15. U Priče Solomunove 8, 6. Trezvena veselost
16. S 1. Petrova 1, 8. U radosti neiskazanoj
17. Č Psalam 121, 4-7. Pod Božjim vođstvom
18. P 1. Mojsijeva 1, 31. Glas prirode
19. S Isaija 45, 18. Rasprostranjeni znaci Božje ljubavi

Hristovi vojnici

20. N Psalam 92, 4. 5. Dokaz Božje veličine
21. P 2. Mojsijeva 20, 8. Dan pripreme
22. U 1. Korinćanima 2, 9. Kroz prirodu do njenog Boga
23. S Kološanima 3, 16. Poštovanje Boga u domu
24. Č 1. Petrova 2, 5. U Božjoj radionici
25. P Efescima 2, 21. 22. Božji duhovni hram
26. S 2. Korinćanima 6, 7. Hristovi vojnici

Ugledanje na Hrista

27. N Jovan 13, 35. Dokaz da smo učenici
28. P Jevrejima 10, 25. Pođite tamo gde sija svetlost
29. U Jovan 9, 4. Život pun sile
30. S Jevrejima 3, 1. 2. Ugledanje na Hrista
31. Č 1. Korinćanima 1, 4-8. Blagodat kao učitelj

JUN

JEDNO SA HRISTOM I OCEM

Nova pesma u našim srcima

1. P Psalam 40, 3. Nova pesma u našim srcima
2. S 2. Petrova 1, 1. 2. Nema mirovanja

Isus naše sve

3. N 2. Petrova 1, 3. Dodavanje i umnožavanje
4. P 2. Petrova 3, 18. Kada rastete
5. U Efescima 4, 13. Dostići Hristov ugled
6. S Efescima 4, 15. Da li rastete?
7. Č Filibljanima 1, 9. 10. Rast i donošenje roda
8. P 1. Solunjanima 5, 23. Znaci pravog posvećenja
9. S 1. Korinćanima 1, 30. Isus naše sve

Jedno sa Hristom i Ocem

10. N 2. Korinćanima 5, 14. Obrazlaganje istrajnosti
11. P 2. Korinćanima 4, 18. Na prvom mestu
12. U Jevrejima 11, 16. Priprema za Nebo
13. S Jevrejima 3, 14. »Do kraja tvrdo održimo«
14. Č Jovan 14, 16. 17. Utešiteljjev dolazak
15. P Jovan 17, 11. Božansko punomoćje
16. S Jovan 17, 21. Jedno sa Hristom i Ocem

»Pazi na sebe...«

17. N 2. Korinćanima 10, 12. Božja procena mog karaktera
18. P 1. Petrova 5, 5. Svetost ide uz poniznost
19. U Filibljanima 2, 3. 4. Zašto se uzdizati?
20. S 1. Timotiju 4, 16. »Pazi na sebe...«
21. Č Titu 2, 7. 8. Pokazati Hrista u svom karakteru
22. P Matej 13, 30. Kukulj u žitu
23. S Matej 6, 12. Kao što je nama oprošteno

Izgrađujemo jedan drugog

24. N Matej 18, 15. Kako da rešavate sukobe?
25. U Filibljanima 4, 8. Tražite dobro
26. U Matej 5, 44. Ovca i vukovi
27. S Jakov 4, 11. Vreme je da zatvorite um
28. Č Jakov 3, 13. 14. Odisati nebeskim blagoslovom
29. P Efescima 4, 32. Najveća služba
30. S Rimljanima 15, 1. Izgrađujemo jedan drugog

ČITANJE BIBLIJE REDOM

April		Maj		Jun	
1. 1. O car.	4-6	1. 2. Dnev.	23-25	1. Psalam	15-17
2. «	7-9	2. «	26-30	2. «	18-20
3. «	10-12	3. «	31-33		
4. «	13-16	4. «	34-36	3. «	21-23
5. «	17-19	5. Jezdra	1-3	4. «	24-26
6. «	20-22			5. «	27-29
7. 2. O car.	1-3	6. «	4-6	6. «	30-34
		7. «	7-10	7. «	35-37
8. «	4-6	8. Nemija	1-3	8. «	38-40
9. «	7-9	9. «	4-7	9. «	41-43
10. «	10-12	10. «	8-11		
11. «	13-16	11. «	12-13	10. «	44-46
12. «	17-19	12. O Jestiri	1-3	11. «	47-49
13. «	20-22			12. «	50-52
14. «	23-25	13. «	4-6	13. «	53-57
		14. «	7-10	14. «	58-60
15. 1. Dnev.	1-3	15. O Jovu	1-3	15. «	61-63
16. «	4-6	16. «	4-8	16. «	64-66
17. «	7-9	17. «	9-11		
18. «	10-14	18. «	12-14	17. «	67-69
19. «	15-17	19. «	15-17	18. «	70-72
20. «	18-20			19. «	73-75
21. «	21-23	20. «	18-20	20. «	76-80
		21. «	21-23	21. «	81-83
22. «	24-26	22. «	24-26	22. «	84-86
23. «	27-29	23. «	27-30	23. «	87-89
24. 2. Dnev.	1-3	24. «	31-33		
25. «	4-7	25. «	34-36	24. «	90-92
26. «	8-10	26. «	37-39	25. «	93-95
27. «	11-13			26. «	96-98
28. «	14-16	27. «	40-42	27. «	99-103
		28. Psalam	1-3	28. «	104-106
29. «	17-19	29. «	4-6	29. «	107-109
30. «	20-22	30. «	7-11	30. «	110-114
		31. «	12-14		

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

April

1. Psalam 78,43-56.
2. Psalam 78,57-72.
3. Psalam 79.
4. Psalam 80.
5. Psalam 81.
6. Psalam 82.
7. Psalam 83.
8. Psalam 84.
9. Psalam 85.
10. Psalam 86.
11. Psalam 87.
12. Psalam 88
13. Psalam 89,1-13.
14. Psalam 89,14-26.
15. Psalam 89,27-39.
16. Psalam 89,40-52.
17. Psalam 90.
18. Psalam 91.
19. Psalam 92.
20. Psalam 93.
21. Psalam 94.
22. Psalam 95.
23. Psalam 96.
24. Psalam 97.
25. Psalam 98.
26. Psalam 99.
27. Psalam 100.
28. Psalam 101.
29. Psalam 102,1-14.
30. Psalam 102,15-28.

Maj

1. Psalam 103.
2. Psalam 104,1-18.
3. Psalam 104,19-35.
4. Psalam 105,1-15.
5. Psalam 105,16-31.
6. Psalam 105,32-45.
7. Psalam 106,1-16.
8. Psalam 106,17-32.
9. Psalam 106,33-48.
10. Psalam 107,1-21,
11. Psalam 107,22-43.
12. Psalam 108.
13. Psalam 109,1-16.
14. Psalam 109,17-31.
15. Psalam 110.
16. Psalam 111.
17. Psalam 112.
18. Psalam 113.
19. Psalam 114.
20. Psalam 115.
21. Psalam 116.
22. Psalam 117.
23. Psalam 118,1-14.
24. Psalam 118,15-29.
25. Psalam 119,1-34.
26. Psalam 119,35-63.
27. Psalam 119,64-90.
28. Psalam 119,91-117.
29. Psalam 119,118-143.
30. Psalam 119,144-176.
31. Psalam 120.

Jun

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-14.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
19. Psalam 138.
20. Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
26. Psalam 145.
27. Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
30. Psalam 149.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U APRILU 2018. GODINE

MESTO	DATUM			
	6.	13.	20.	27.
Strumica , Đevđelija	18,59	19,07	19,16	19,24
Radoviš, Kavadarci	19,01	19,09	19,18	19,26
Pirot , Veles, Prilep, Bitolj	19,03	19,11	19,20	19,28
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Skoplje	19,05	19,13	19,22	19,30
Paraćin, Kruševac , Priština , Tetovo, Debar, Ohrid	19,07	19,15	19,24	19,32
Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica, Prizren	19,09	19,17	19,26	19,34
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć	19,11	19,19	19,28	19,36
Srpska Crnja, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Čačak , Berane	19,13	19,21	19,30	19,38
Kikinda, Zrenjanin , Valjevo, Ruma, Užice, Pljevlja, Kolašin, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,15	19,23	19,32	19,40
Senta, Bečež, Vrbas, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Loznica, Zelenika	19,17	19,25	19,34	19,42
Subotica , Bačka Palanka, Sombor, Kula, Dalj, Vukovar, Bačka Topola, Šid, Bijeljina, Tuzla, Sarajevo , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,19	19,27	19,36	19,44
Beli Manastir , Osijek , Vinkovci, Mostar, Metković, Mljet	19,21	19,29	19,38	19,46
Slavonski Brod, Derвента, Doboj, Zenica, Pelješac	19,23	19,31	19,40	19,48
Podravska Slatina , Jajce, Slavonska Požega, Banja Luka , Livno, Hvar, Korčula	19,25	19,33	19,42	19,50
Virovitica, Daruvar, Prijedor , Bosanska, Gradiška, Nova Gradiška, Split, Brač, Vis	19,27	19,35	19,44	19,52
Koprivnica , Bjelovar, Drvar, Knin , Šibenik	19,29	19,37	19,46	19,54
Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Bihać, Biograd	19,31	19,39	19,48	19,56
Murska Sobota, Ptuj, Celje , Krapina, Zagreb , Karlovac, Slunj, Gospić, Zadar, Dugi otok	19,33	19,41	19,50	19,58
Maribor , Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Rab, Pag	19,35	19,43	19,52	20,00
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Rijeka , Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	19,37	19,45	19,54	20,02
Kranj, Postojna, Pula	19,39	19,47	19,56	20,04
Kranjska Gora , Jesenice , Gorica, Kopar, Rovinj	19,41	19,49	19,58	20,06

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MAJU 2018. GODINE

MESTO	DATUM			
	4.	11.	18.	15.
Strumica , Đevdelija	19,28	19,36	19,44	19,51
Radoviš, Kavadarci	19,30	19,38	19,46	19,53
Veles, Prilep, Bitolj	19,32	19,40	19,48	19,55
Pirot , Vranje, Kumanovo, Skoplje , Ohrid	19,34	19,42	19,50	19,57
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	19,36	19,44	19,52	19,59
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Priština , Prizren, Đakovica	19,38	19,46	19,54	20,01
Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica	19,40	19,48	19,56	20,03
Jagodina , Novi Pazar, Peć	19,42	19,50	19,58	20,05
Vršac, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak, Kraljevo, Berane, Podgorica , Ulcinj	19,44	19,52	20,00	20,07
Alibunar, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Užice, Bar	19,46	19,54	20,02	20,09
Valjevo, Pljevlja, Zelenika	19,48	19,56	20,04	20,11
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik, Bogatić	19,50	19,58	20,06	20,13
Senta, Bečej, Vrbas, Kula , Bačka Palanka, Šid, Bijeljina , Loznica, Sarajevo , Mljet	19,52	20,00	20,08	20,15
Subotica , Bačka Topola, Dalj, Vukovar, Tuzla, Vinkovci, Mostar, Metković, Pelješac	19,54	20,02	20,10	20,17
Osijek , Doboje, Zenica, Korčula	19,56	20,04	20,12	20,19
Beli Manastir , Derventa, Slavonski Brod, Jajce, Livno, Brač, Hvar	19,58	20,06	20,14	20,21
Podravska Slatina , Slavonska Požega, Bosanska, Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	20,00	20,08	20,16	20,23
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	20,02	20,10	20,18	20,25
Bjelovar , Biograd	20,04	20,12	20,20	20,27
Koprivnica , Sisak, Slunj, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi Otok	20,06	20,14	20,22	20,29
Ormož, Čakovec, Varaždin , Krapina, Zagreb , Karlovac, Pag, Maribor , Ptuj, Celje	20,08	20,16	20,24	20,31
Murska Sobota, Zidani Most, Rijeka	20,10	20,18	20,26	20,33
Crikvenica, Krk, Lošinj, Rogaška Slatina	20,12	20,20	20,28	20,35
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rovinj, Pula	20,14	20,22	20,30	20,37
Jesenice , Kopar, Gorica	20,16	20,24	20,32	20,39
Kranjska Gora	20,18	20,26	20,34	20,41

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U JUNU 2018. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Strumica , Đevdelija	19,55	20,00	20,04	20,06	20,06
Radoviš, Kavadarci	19,57	20,02	20,06	20,08	20,08
Veles, Prilep , Bitolj	19,59	20,04	20,08	20,10	20,10
Pirot , Kumanovo, Skoplje , Ohrid	20,01	20,06	20,10	20,12	20,12
Leskovac, Vranje, Tetovo, Debar	20,03	20,08	20,12	20,14	20,14
Zaječar, Knjaževac, Niš , Priština , Prizren	20,05	20,10	20,14	20,16	20,16
Kladovo, Negotin , Bor, Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,07	20,12	20,16	20,18	20,18
Paraćin, Kruševac , Peć	20,09	20,14	20,18	20,20	20,20
Jagodina, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Berane, Ulcinj	20,11	20,16	20,20	20,22	20,22
Požarevac, Smederevska Palanka, Čačak , Kolašin, Podgorica , Bar	20,13	20,18	20,22	20,24	20,24
Vršac , Alibunar, Kovin, Smederevo, Arandelovac, Užice, Pljevlja, Zelenika	20,15	20,20	20,24	20,26	20,26
Pančevo, Beograd , Valjevo, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,17	20,22	20,26	20,28	20,28
Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac , Foča	20,19	20,24	20,28	20,30	20,30
Kikinda, Bečež, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet, Pelješac	20,21	20,26	20,30	20,32	20,32
Senta, Bačka Topola, Kula , Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Korčula	20,23	20,28	20,32	20,34	20,34
Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Doboj, Zenica, Hvar	20,25	20,30	20,34	20,36	20,36
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derвента, Jajce, Livno, Split, Brač, Vis	20,27	20,32	20,36	20,38	20,38
Slavonska Požega, Banja Luka	20,29	20,34	20,38	20,40	20,40
Podravska Slatina , Daruvar, Bosanska Gradiška, Prijedor , Nova Gradiška, Drvar, Knin, Šibenik	20,31	20,36	20,40	20,42	20,42
Virovitica, Biograd	20,33	20,38	20,42	20,44	20,44
Koprivnica , Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi otok	20,35	20,40	20,44	20,46	20,46
Zagreb , Čakovec, Varaždin , Slunj, Pag	20,37	20,42	20,46	20,48	20,48
Murska Sobota, Ormož, Krapina, Karlovac, Rab	20,39	20,44	20,48	20,50	20,50
Maribor , Ptuj, Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,41	20,46	20,50	20,52	20,52
Rogaška Slatina, Rijeka , Pula	20,43	20,48	20,52	20,54	20,54
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Kopar, Rovinj	20,45	20,50	20,54	20,56	20,56
Jesenice , Gorica	20,47	20,52	20,56	20,58	20,58
Kranjska gora	20,49	20,54	20,58	21,00	21,00

AKCIJA

do 1. maja 2018.

10% POPUSTA

NA SVE
BIBLIJE
TVRDOG
POVEZA

Povodom 150 godina
od objavljivanja
prvog srpskog prevoda
Svetog pisma
Đuro Daničić –
Vuk Stefanović Karadžić
(1868-2018)

Biblije možete poručiti na telefon: 011/2458-054
ili na: tippreporod@gmail.com

POPUST NA KNJIGE **ELEN VAJT**

Komplet od 5 knjiga
iz serijala »**VELIKA BORBA**«
tvrd povez – 1800 dinara

Komplet od 5 knjiga
iz serijala »**VELIKA BORBA**«
mek povez – 1200 dinara

KOMPLET SADRŽI SLEDEĆE KNJIGE:

Stvaranje,
patrijarsi i proroci
*
Istorija proroka i careva
*
Čežnja vekova
*
Velika borba
*
Apostolska crkva – Hris-
tovim tragom

Knjige možete poručiti na telefon: 011/2458-054
ili na: tippreporod@gmail.com